URZĄD PATENTOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WIADOMOSCI URZĘDU PATENTOWEGO

MIESIĘCZNIK

Rok I, zeszyt 1. — Maj 1924.

WARSZAWA

Nakładem Urzędu Patentowego Rz. P.

Cena Zł. 2 gr. 50.

Rok I. Warszawa, dnia 26 maja 1924 r. Zeszyt 1.

PRENUMERATA wynosi: w kraju — półrocznie zł. 12.—, rocznie zł. 24.— (bez kosztów przesyłki); zagranicą—półrocznie zł. 18.—, rocznie zł. 36. KONTO czekowe w P. K. O. № 30.009.
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: **Elektoralna 2, III p.**, telef. 412-65. Godziny przyjęć: 9 — 2 popoł.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

CZĘŚĆ II.

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa z d. 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

CZĘŚĆ I.

O patentach na wynalazki.

Rozdział I.

Patent na wynalazek. Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 1. Prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób przemysłowy i handlowy powstaje przez udzielenie patentu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat 15 od udzielenia patentu.

Art. 2. Do udzielania patentów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Patent ważny można uzyskać tylko na wynalazki nowe.

Nie uważa się wynalazku za nowy, jeżeli w czasie zgłoszenia go w Urzędzie Patentowym był już opublikowany, albo na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej stosowany lub na widok publiczny wystawiony w sposób o tyle jasny i jawny, że każ-

dy znawca rzeczy mógł go w przemyśle stosować.

Uprzednia publikacja i jawne stosowanie wynalazku nie jest jednak przeszkodą do uzyskania patentu, o ile publikacja lub stosowanie nastąpiły po wystawieniu wynalazku na publicznej wystawie w Polsce lub zagranicą, dla której przyznano tę ulgę rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu, zgłoszenie zaś wynalazku nastąpiło przed upływem 6 miesięcy od daty wystawienia. Pod temi warunkami nie jest przeszkodą do uzyskania patentu i samo wystawienie, jak również inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym zgłoszenie.

Obcokrajowe opisy urzędowe patentów (druki patentowe), opiewające na nazwisko zgłaszającego wynalazek w Polsce lub jego poprzednika albo następcy prawnego, nie stanowią przeszkody do udzielenia patentu w przeciągu 6 miesięcy od daty ich ukazania się. Jednak postanowienie to stosuje się wyłącznie do obywateli państw, które przyznają wzajemność obywatelom polskim.

Art. 4. Nie można uzyskać patentu ważnego o tyle, o ile ten sam wynalazek był już pierwej na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszony do opatentowania lub do rejestracji jako wzór użytkowy, a zgłoszenie doprowadziło do udzielenia patentu lub zarejestrowania wzoru.

Art. 5. Zasady naukowe nie podlegają opatentowaniu.

Wyłącza się od opatentowania:

1) wynalazki, których stosowanie byłoby sprzeczne z prawem obowiązującem lub dobremi obyczajami;
2) środki żywności, lekarstwa i wytwory, otrzymywane sposobem chemicznym, co jednak nie wyklucza opatentowania sposobów wytwarzania tych przedmiotów.

Art. 6. Moc patentu, udzielonego na pewien sposób wytwarzania, rozciąga się także na przedmioty, wytworzone bezpośrednio tymże sposobem produkcji.

Art. 7. Z patentu na wynalazek, którego stosowanie wkraczałoby w zakres wynalazku lub wzoru użytkowego, zostającego pod ochroną niniejszej ustawy, można korzystać tylko za zezwoleniem (licencją) właściciela prawa starszego (patent zależny). Po wygaśnięciu starszego prawa patent zależny zamienia się na niezależny.

Art. 8. Właściciel patentu może na podstawie ulepszeń lub uzupełnień opatentowanego wynalazku uzyskać, zamiast patentu samoistnego, patent dodatkowy, który traci moc z patentem głównym. Jednakowoż w razie unieważnienia, wygaśnięcia lub umożenia patentu głównego przed terminem lat 15, patent dodatkowy może być utrzymany jako samoistny, aż do upływu lat 15 od daty udzielenia patentu głównego (art. 64 i 65).

Art. 9. Patent nie ma mocy przeciw osobom, które przed zgłoszeniem wynalazku w Urzędzie Patentowym stosowały go w dobrej wierze na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej.

Osobom tym służy nadal prawo korzystania z wynalazku (prawo używacza poprzedniego), ale tylko w zakresie przedsiębiorstwa, w którem z niego korzystały. Prawo to jest ściśle związane z przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek używacza, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub prywatnym, w którym oznaczono uprawnione przedsiębiorstwo, a na którym podpis właściciela patentu będzie sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony.

Art. 10. Pierwszeństwo patentu liczy się od chwili zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym.

Art. 11. Patent będzie unieważniony o tyle, o ile przy udzieleniu jego brakowało warunków prawnych (art. 3, 4 i 5).

Posiadacz każdego patentu nieważnego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada zą szkodę, innym osobom ze swej winy zrządzoną.

Posiadacz patentu, nieważnego według art. 4, winien w każdym razie wydać niesłuszne wzbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi prawa starszego.

W przypadku unieważnienia patentu w myśl art. 4 ci, którzy nabyli pod ważnym tytułem szczególnym i w dobrej wierze prawa do patentu nieważnego lub na patencie nieważnym i wykonywali je przez rok w dobrej wierze, mają prawo do dalszego ich wykonywania w tej rozciągłości, w jakiej je wykonywali w chwili wniesienia skargi o unieważnienie (używacze późniejsi), przyczem płacić winni właścicielowi prawa starszego stosowne należytości licencyjne, które w braku porozumienia stron oznaczy sąd według własnego uznania. Prawa tych używaczy związane są

z przedsiębiorstwem, w którem wynalazek wykonywano, i tylko z niem mogą być na inne osoby przeniesione. Wpisywanie tych praw do rejestru podlega przepisom o wpisywaniu licencji (art. 18 i 20).

Art. 12. Patent gaśnie, jeżeli:

1) opłata za bieżący rok zalega ponad trzy miesiące;
2) właściciel patentu zrzeka się go wobec Urzędu Patentowego za zgodą rzeczowo uprawnionych; nie potrzeba zgody używaczy uprzednich i późniejszych.

Art. 13. Patent będzie umorzony, jeżeli właściciel patentu po latach 3 od udzielenia mu patentu w Polsce nie wykonywa go sam lub przez inne osoby w takiej rozciągłości na obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, jaka pokrywa zużycie wewnętrzne, a nie usprawiedliwi niewykonywania patentu w przepisanej rozciągłości ważnemi przeszkodami. Umorzenie ma być orzeczone z upływem powyższego czasokresu trzechletniego, względnie z terminem późniejszym, odpowiadającym zaprzestaniu wykonywania patentu w przepisanej rozciągłości. Przepisy te nie mają zastosowania do patentów, będących własnością Państwa.

Patent może być wywłaszczony ze względu na dobro publiczne za odszkodowaniem; patent nie umarza się przez wywłaszczenie, które nastąpiło na rzecz Państwa, a nie na korzyść wolności przemysłowej.

Rozdział II.

Prawa do patentu.

Art. 14. Tylko wynalazca lub jego prawny następca ma prawo do uzyskania patentu. W braku dowodu przeciwnego za wynalazcę lub jego następcę prawnego uważa się tego, kto pierwszy zgłosił wynalazek do opatentowania.

Jeżeli osoba nieuprawniona zgłosiła wynalazek do opatentowania lub uzyskała patent, wynalazca lub jego prawny następca może zażądać, by patent został jemu udzielony lub na niego przeniesiony, winien jednak temu, kto zgłosił wynalazek lub patent uzyskał, zwrócić koszty zgłoszenia, względnie uzyskania patentu, jakie sam byłby musiał ponieść. Co do roszczeń o wynagrodzenie szkody, o wydanie wzbogacenia i o utrzymanie praw, nabytych pod tytułem szczególnym i w dobrej wierze — mają zastosowanie przepisy art. 11 ust. 2, 3 i 4 z odpowiedniemi zmianami.

Art. 15. Pracownicy, zajęci w przedsiębiorstwach, mają prawo do uzyskania patentów także na podstawie wynalazków, dokonanych przez siebie w tych przedsiębiorstwach, jeżeli w umowach służbowych wyraźnie inaczej nie zastrzeżono. Jednak pracodawca ma prawo do wykonywania patentu na podstawie licencji, która w razie braku zgody właściciela patentu może być uzyskana w drodze przymusowej (art. 18). Tylko gdy pracownicy najęci są do pracy nad wynalazkami, prawo do uzyskania patentu służy pracodawcy, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie.

Nieważny jest układ, pozbawiający wynalazcę prawa występowania w charakterze twórcy.

Art. 16. Wspólny wynalazek osób kilku stwarza wspólne ich prawo do patentu. Wspólność ocenia się według przepisów prawa cywilnego, z tem jednak zastrzeżeniem, że każdy z współwłaścicieli patentu ma prawo ściągania naruszeń bez upoważnienia ze strony swych wspólników, jeżeli inaczej nie ustanowiono w umowie.

Art. 17. Prawo do patentu jest dziedziczne i może przechodzić w całości lub częściowo w drodze spadku albo zapisu testamentowego. Spadkobierca lub zapisobierca powinien nabycie prawa zgłosić do rejestru patentowego.

Prawa te można również w całości lub częściowo przenieść na inną osobę przez darowiznę i wszelką umowę między żyjącymi.

Przeniesienie tych praw wymaga dla swej ważności wobec Urzędu Patentowego i osób trzecich wpisania do rejestru patentowego, które może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego albo też prywatnego, na którym podpis prawozbywcy jest notarjalnie lub sądownie uwierzytelniony.

Art. 18. Prawo wykonywania w części lub całości obcego wynalazku opatentowanego nabywa się przez umowę (licencja dobrowolna) lub na podstawie orzeczenia Urzędu Patentowego (licenja przymusowa).

Licencja uzasadnia prawo rzeczowe na rzecz licencjanta, jeżeli zostanie wpisana do rejestru patentowego (art. 17); związana jest z przedsiębiorstwem, dla którego została ustanowiona, i tylko razem z niem przejść może na inne osoby.

Art. 19. Do ważności umów, wymienionych w art. 17 i 18, wymaga się formy pisemnej.

Art. 20. Nabywca przedsiębiorstwa, z którem związana jest licencja, nie może dochodzić praw z licencji przeciw osobom trzecim w imieniu własnem, dopóki nie uzyska wpisu przeniesienia licencji do rejestru patentowego. Wpis ten nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis prawozbywcy jest uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem przeciw niemu, jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

Te same przepisy stosować należy do przenoszenia innych praw, z przedsiębiorstwem złączonych, a do rejestru wpisanych (art. 11 i 14).

Art. 21. Właściciel patentu zależnego może żądać przymusowej licencji na wykonywanie starszego patentu lub użytkowego wzoru zarejestrowanego, jeżeli jego wynalazek ma dla przemysłu znaczenie doniosłe — ale nie wcześniej, niż w trzy lata po ustanowieniu prawa starszego. Udzielenie takiej licencji przymusowej uprawnia właściciela prawa starszego do żądania licencji na wykonywanie patentu zależnego o tyle, o ile to jest wskazane potrzebą równych warunków obopólnej konkurencji.

Licencja przymusowa gaśnie po roku, jeżeli licencjant nie korzystał z niej do tego terminu, i nie może on jej ponownie żądać.

Art. 22. Skargi o własność patentu, o uznanie zależności patentu, o zastaw, o licencję i inne prawa rzeczowe na patencie (także o prawa używaczy) mają być zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze patentowym na wniosek wykazującego się wniesieniem skargi.

Powyższe zaznaczenia sporu mają ten skutek, że orzeczenia w sporze zapadłe wywierają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa do patentu lub na patencie.

Rozdział III.

Ochrona wyłączności patentowej.

Art. 23. Kto w przemyśle lub handlu korzysta z opatentowanego na rzecz innej osoby wynalazku bez zezwolenia uprawnionego, winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne wzbogacenie z 3 lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za wyrządzone krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony może zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10,000 zł. pol. *), którą to sumę oznaczy sąd według własnego uznania.

Roszczenia z powodu naruszenia praw z patentu ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 24. Kto popełnia czyn z art. 23 umyślnie, albo kto umyślnie przywłaszcza sobie obce prawa wynalazcze (art. 14). ulega karze grzywny do 50,000 złotych pol. lub aresztu do sześciu miesięcy. Sciganie karne może nastąpić tylko z oskarżenia prywatnego. Do skargi karnej uprawnione są te osoby, którym w danym przypadku służy prawo do skargi cywilnej. Na wniosek pokrzywdzonego sąd może zarządzić ogłoszenie wyroku na koszt skazanego.

Art. 25. Przedmioty, bezprawnie wytworzone, tudzież przyrządy, mogące służyć wyłącznie do ich wytwarzania, należy, stosownie do wniosku pokrzywdzonego, albo przyznać mu na własność po cenie własnych kosztów, albo zniszczyć, względnie uczynić nieprzydatnemi do bezprawnego użytku, na koszt krzywdziciela, albo pozostawić u przedsiębiorcy, który się naruszenia dopuścił, jeżeli tenże daje dostateczne zabezpieczenie, że do lat dwuch po wygaśnięciu patentu nie będzie ich używał, ani pozbywał.

Art. 26. Jeżeli chodzi o wynalazek, dotyczący sposobu wytwarzania nowego przedmiotu, należy, aż do udowodnienia przeciwieństwa, uważać każdy przedmiot o tych samych właściwościach za wytworzony według opatentowanego sposobu.

---

*) Na zasadzie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ust oju p eniężnego (Dz. U. R. P. № 34, poz. 351) wyrazy „złoty polski“ we wszystkich dotyczących artykułach ustawy niniejszej zastępuje się wyrazem „złoty”. *Red.*

Rozdział IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 27. Każdemu wolno wnieść skargę w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) z żądaniem ustalenia, że produkcja, którą w przemyśle zamierza stosować lub stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu.

Art. 28. Każdemu wolno w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) wnieść skargę o unieważnienie lub umorzenie patentu (art. 3, 4, 5, 11 i 13). Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej może w interesie publicznym z inicjatywy ministerstwa właściwego ze względu na interesy, o jakie chodzi w danej sprawie, przyłączyć się do wniosku osoby prywatnej lub wnieść skargę samodzielnie.

Art. 29. Grzywnie do 50,000 zł. pol. albo karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu karom łącznie podlega:

1) kto świadomie przedmioty, nie podlegające ochronie patentowej, lub ich opakowanie oznacza napisami, które mają wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty te były chronione przez patent, lub kto je mimo świadomości o mylnem oznaczeniu wprowadza w handel, lub dla celów handlowych przygotowuje lub przechowuje;
2) kto w publicznych ogłoszeniach, okólnikach i t. p. odbitkach podaje wiadomości, mające wywołać mylne mniemanie, jakoby przedmioty, w nich wymienione, korzystały z ochrony patentowej.

Z przedmiotów wymienionych pod 1) i 2), należy usunąć i zniszczyć na koszt skazanego oznaczenia kłamliwe, gdyby zaś usunięcie tych oznaczeń było niemożliwe, pomimo uszkodzania przedmiotów, zniszczyć i same przedmioty (art. 76).

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

A. Udzielenie patentu przez wydział zgłoszeń.

Art. 30. Celem uzyskania patentu należy zgłosić pisemnie wynalazek do Urzędu Patentowego (wydział zgłoszeń). Dla każdego wynalazku potrzeba osobnego zgłoszenia; jednak można łączyć kilka wynalazków w jednem zgłoszeniu, jeżeli łączy je jedna myśl przewodnia. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 31. Zgłoszenie musi zawierać wniosek o udzielenie patentu na wynalazek, oznaczenie wynalazku, imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający mieszka zagranicą, winien wyznaczyć adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego, i upoważnić go conajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w ustawie niniejszej przewidzianych.

Do podania należy dołączyć w dwuch egzemplarzach opis wynalazku tak dokładny, żeby każdy znawca według niego mógł stosować wynalazek w przemyśle. Autentyczny opis winien być ułożony w języku polskim; mogą być dołączone opisy w językach obcych. W razie potrzeby należy także przedłożyć rysunki, modele i próbki. Na końcu opisu winna być jasno i niewątpliwie sformułowana istota wynalazku, co do której wynalazca rości sobie prawa wyłączności patentowej (zastrzeżenia patentowe).

Ponadto zgłaszający winien przedłożyć kwit kasy skarbowej na opłatę zgłoszenia (art. 64). W razie niezłożenia tegoż w terminie, przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

Art. 32. Wydział zgłoszeń bada, czy zgłoszenie odpowiada przepisom, czy w szczególności opis wynalazku jest dostatecznie jasny i zastrzeżenia patentowe w sposób niewątpliwy określone (art. 30 i 31), a nadto, czy przeciw opatentowaniu nie istnieją przeszkody z art. 5.

Wydział wezwie zgłaszającego, aby uchylił w czasokresie oznaczonym usterki, dające się uchylić. Jeżeli zgłaszający dokona zmian istotnych lub innych uzupełnień, uzasadniających zmianę pierwszeństwa, wówczas dla tych zmian i uzupełnień pierwszeństwo liczy się dopiero od chwili, kiedy je zgłoszono.

Art. 33. Wydział zgłoszeń nie ma obowiązku badania nowości wynalazku. Jeżeli jednak już przy badaniu, określonem w art. 32, okaże się, że wynalazek nie jest nowy, wydział, po wypowiedzeniu się zgłaszającego, odmówi udzielenia patentu.

Jeżeli przy badaniu nasuną się wydziałowi zgłoszeń uzasadnione wątpliwości, czy wynalazek zgłoszony nie wkracza w zakres wynalazku, zostającego już pod ochroną niniejszej ustawy, ma zawiadomić o tem

zgłaszającego i może zawiadomić posiadacza prawa starszego. Po oświadczeniu się pierwszego, wydział zgłoszeń udzieli patent, lub odmówi udzielenia patentu w całości lub w części, według stanu sprawy. Udzielenie patentu jako zależnego może nastąpić tylko za zgodą obu stron lub na podstawie orzeczenia wydziału spraw spornych (art. 52 ust. 1 p. 1).

Wydział nie ma prawa odrzucenia podania dlatego, że jego zdaniem wynalazek jest bezwartościowy.

Art. 34. Jeżeli badanie wypadnie pomyślnie, Urząd Patentowy udziela patent; wciąga go do rejestru patentów; wydaje zgłaszającemu dokument, zwany patentem, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu wynalazku; ogłasza drukiem w Wiadomościach Urzędu Patentowego udzielenie patentu, a nadto publikuje „opisy patentowe" wraz z niezbędnemi rysunkami. Datę na dokumencie uważa się za dzień udzielenia patentu.

Koszty druków, opisów i rysunków ponosi właściciel patentu. Ciążą one zastawniczo na patencie, z pierwszeństwem przed wszelkiemi innemi prawami zastawu. Urząd Patentowy może wstrzymać wydanie patentu właścicielowi do czasu, dopóki nie zapłaci kosztów druku.

W wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, Urząd Patentowy może udzielić zwłoki co do zwrotu kosztów, wymienionych w ustępie 2.

Art. 35. Odmowne załatwienie podania należy umotywować. Przy doręczeniu uchwały zwraca się jeden opis zgłaszającemu, a drugi zachowuje w aktach. Przeciw odmownemu załatwieniu lub odrzuceniu podania, jak i przeciw uchwale, którą zgłaszającego wezwano do usunięcia usterek pod grozą odrzucenia podania, może on wnieść odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu 2 miesięcy (art. 38).

Ograniczenie przedmiotowe patentu do części zgłoszonego wynalazku uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 36. Wynalazki, wchodzące w zakres obrony wojskowej Państwa, winien Urząd Patentowy bezzwłocznie podać Ministerstwu Spraw Wojskowych do wiadomości.

Ministerstwo Spraw Wojskowych może żądać co do wynalazków, przez siebie przed udzieleniem patentu nabytych, by patent udzielono jako „tajemny".

Patent tajemny należy wciągnąć do osobnego, dla publiczności niedostępnego rejestru. Opisy wynalazku i zastrzeżenia patentowe nie mogą być drukiem ogłoszone, a przechowywać je należy w osobnej registraturze.

Oprócz powyższych przypadków, każdy opis wynalazku jest jasny i dla każdego dostępny już odtąd, odkąd wydział zgłoszeń powziął uchwałę udzielenia patentu.

B. Inne czynności wydziału zgłoszeń Urzędu Patentowego.

Art. 37. Sprawy, należące do zakresu działania Urzędu Patentowego, a nie zastrzeżone wydziałowi spraw spornych lub wydziałowi odwoławczemu, załatwia wydział zgłoszeń.

W szczególności wydział zgłoszeń zarządza wykreślenie patentu z powodu niezapłacenia opłaty rocznej lub z powodu zrzeczenia się patentu przez właściciela, tudzież zarejestrowanie wszelkich zmian, dotyczących własności i innych praw rzeczowych na patencie.

Art. 38. Przeciw uchwałom wydziału zgłoszeń, wydanym na podstawie art. 37, służy odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu 2 miesięcy.

C. Unieważnienie patentu.

Art. 39. Skarga o unieważnienie winna zawierać jasno określone żądanie, zwięzłe przedstawienie sprawy i wymienienie środków dowodowych; dokumenty, w skardze powołane, należy dołączyć w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie.

Do skargi dla Urzędu Patentowego dołącza się tyle jej odpisów i odpisów załączników, ilu jest pozwanych.

Art. 40. Po stwierdzeniu warunków formalnych skargi zarządza Urząd Patentowy doręczenie skargi stronie pozwanej, a zarazem zakreśla jej czasokres najmniej 30-dniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Do obrony pisemnej dla Urzędu Patentowego dołącza się tyle jej odpisów, ilu jest pozwanych.

Art. 41. Po wniesieniu obrony, względnie po bezskutecznym upływie czasokresu do jej wniesienia, Urząd Patentowy wyznacza ustną rozprawę, a zarazem w pierwszym przypadku zarządza doręczenie obrony strony powodowej.

Rozprawa ustna odbywa się jawnie.

Niezjawienie się stron do ustnej rozprawy nie stoi na przeszkodzie przeprowadzenia rozprawy.

Urząd Patentowy może także uwzględnić okoliczności faktyczne, niepowołane przez strony, i dopuścić dowody niezaofiarowane przez strony.

Urząd Patentowy może wezwać do rozprawy i przesłuchać także pod przysięgą świadków i znawców, może jednak o przesłuchanie świadków i znawców wezwać sądy.

Z przebiegu rozprawy należy spisać protokół, zawierający treściwe przedstawienie twierdzeń stron i wyniki dowodów.

Orzeczenie, które zawierać winno także postanowienie o kosztach postępowania, wydaje Urząd Patentowy na piśmie.

Art. 42. Na wniosek pozwanej strony nakaże Urząd Patentowy powodowej stronie, mieszkającej lub mającej siedzibę zagranicą, a nie posiadającej w kraju majątku nieruchomego, złożenie kaucji na zabezpieczenie kosztów postępowania—pod rygorem zaniechania postępowania, o ile temu nie stoją na przeszkodzie konwencje międzynarodowe lub wzajemność.

Art. 43. Wniesienie skargi o unieważnienie patentu, jako też orzeczenie, unieważniające patent, należy z urzędu zaznaczyć w rejestrze, a nadto orzeczenie unieważniające ogłosić w Wiadomościach Urzędu Patentowego.

Art. 44. Przeciw orzeczeniu, wydanemu przez wydział spraw spornych, strony (ewentualnie Prokuratorja Generalna) wnieść mogą odwołanie do wydziału odwoławczego w ciągu 2 miesięcy.

Art. 45. Do postępowania odwoławczego stosują się odpowiednio przepisy art. 39—42; w postępowaniu odwoławczem mogą strony przytoczyć nowe fakty i zaofiarować nowe dowody.

D. Umorzenie patentu.

Art. 46. Do postępowania, wdrożonego skargą o umorzenie patentu, i do orzeczenia, wydanego skutkiem skargi, stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 39 do 45).

Art. 47. Właściciel patentu może — w celu ułatwienia i zapewnienia dowodu— każdego czasu po udzieleniu mu patentu zgłosić wniosek o stwierdzenie na swój koszt przez Urząd Patentowy rozciągłości, w jakiej wykonywa wynalazek w Polsce, względnie istnienia ważnych przeszkód, dla jakich nie może wykonywać wynalazku (art. 13). W tym celu przedłoży wydziałowi spraw spornych szczegółowe sprawozdanie ze sposobu i rozmiarów, w jakich wykonywa patent, a gdyby patent nie był wykonywany w rozciągłości, odpowiadającej zapotrzebowaniu wewnętrznemu, zda sprawę szczegółowo z przyczyn, dla jakich nie odbywa się wykonanie w przepisanej rozciągłości. Na okoliczności faktyczne, przytoczone w sprawozdaniu, zaofiaruje dowody przez powołanie się na świadków lub znawców, przedłoży wyciągi z ksiąg handlowych lub inne środki dowodowe. Można także przedłożyć w odpisie protokóły z sądowych oględzin i przesłuchań świadków i znawców.

Art. 48. Wydział spraw spornych bada te sprawozdania, w razie potrzeby żąda ich uzupełnienia, ewentualnie przesłuchuje świadków i znawców.

Art. 49. Na wniosek właściciela patentu wydział spraw spornych może wysłać swego referenta na miejsce. Referent wydziału bada w razie potrzeby księgi przedsiębiorstwa, korespondencje i przesłuchuje świadków i znawców bez zaprzysięgania.

Art. 50. Z czynności powyższych (art. 48 i 49) spisuje się protokół, który Urząd Patentowy zachowa w swych aktach, a odpisu udzieli na wniosek właścicielowi patentu. W rejestrze patentowym należy zaznaczyć, że badanie wykonywania wynalazku nastąpiło. Protokół w obecności urzędników może przeglądać każda osoba i czynić z niego odpisy. W szczególności służą te prawa także Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 51. W trzy lata po udzieleniu patentu Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, działając w interesie publicznym, może z inicjatywy ministerstwa właściwego, ze względu na interesy, o które chodzi w danej sprawie, zgłosić wniosek o zbadanie rozciągłości wykonywania wynalazku. Badanie odbywa się z urzędu, a koszty ponosi Skarb Państwa.

E. Inne spory przed Urzędem Patentowym.

Art. 52. Wydział spraw spornych jest właściwy także (art. 39) dla następujących sporów:

1) jeżeli właściciel patentu albo zarejestrowanego wzoru użytkowego żąda w drodze skargi, by później

zgłoszony patent uznano jako zależny od jego starszego prawa (art. 7), albo jeżeli właściciel patentu późniejszego żąda w drodze skargi uznania niezależności swego patentu w stosunku do wskazanego prawa starszego;

2) jeżeli ktoś żąda w drodze skargi ustalenia, że produkcja, którą zamierza w przemyśle stosować, lub którą już stosuje, nie jest objęta wyłącznością wskazanego patentu (art. 27).

Do postępowania w powyższych sporach stosuje się przepisy, określające postępowanie w sporach o unieważnienie patentu (art. 39 do 45). Jednak do wniesienia skarg, w ust. 1. p. 1 podanych, uprawnione są tylko osoby, w tym punkcie oznaczone. Orzeczenie uznające zależność patentu, ma być do rejestru wpisane z urzędu i ogłoszone w Wiadomościach Urzędu Patentowego.

F. Wywłaszczenie patentu.

Art. 53. Prawa patentowe mogą być w całości lub częściowo wywłaszczone albo ograniczone na rzecz Państwa, bądź na rzecz wolności przemysłowej (art. 13). W obu wypadkach o wywłaszczeniu lub ograniczeniu stanowi Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego ze względu na interes sprawy. Odszkodowanie płaci Skarb Państwa.

Art. 54. W wypadku przewidzianym w art. 53, Urząd Patentowy (wydział spraw spornych) w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu stara się ustalić wysokość wynagrodzenia przez ugodę z właścicielem patentu, a gdyby ugoda nie doszła do skutku — oznacza sam tymczasowo sumę wynagrodzenia według własnego uznania z uwzględnieniem uprzednich dochodzeń. Tak określoną sumę należy wypłacić właścicielowi patentu, a wówczas złożyć do depozytu sądowego, gdy na patencie ciążą prawa rzeczowe do rejestru wpisane, a uprawnieni nie godzą się na wypłacenie sumy właścicielowi patentu. W razie wywłaszczenia na rzecz wolności przemysłowej nie uwzględnia się praw używacza uprzedniego i używaczy późniejszych (art. 9, 11 i 14).

Art. 55. Z chwilą wypłacenia właściciela patentu ostatecznej lub tymczasowej sumy wynagrodzenia, albo złożenia tej sumy do depozytu sądowego, wygasają dotychczasowe prawa do patentu i na patencie, i albo patent przechodzi na własność Państwa, albo wynalazek staje się przedmiotem wolności przemysłowej. W pierwszym przypadku Państwo może przejąć ciężary, uwidocznione w rejestrze, przyczem zmniejsza się odpowiednio sumę odszkodowania.

Art. 56. Jeżeli właściciel patentu czuje się pokrzywdzony ustaleniem sumy odszkodowania przez wydział spraw spornych, może żądać do dni 30 ponownego oznaczenia tej sumy przez sąd okręgowy warszawski. Sąd ustala wysokość odszkodowania na podstawie materjału, dostarczonego mu przez Urząd Patentowy, po przesłuchaniu przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i właściciela patentu, a w razie potrzeby po zasiągnięciu opinji znawców. Może także wysłuchać opinji osób, mających jakiekolwiek prawa na patencie. Orzeczenie sądowe zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 77). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwoływać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 57. Na żądanie właściciela patentu lub innych osób, rzeczowo uprawnionych i do rejestru wpisanych, sąd oznacza w postępowaniu niespornem (art. 77), jak ma być rozdzielona suma złożona między osoby, które mają prawo do odszkodowania (art. 54). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwoływać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 58. Orzeczenie wywłaszczające ma być z urzędu wpisane do rejestru i ogłoszone w Wiadomościach Urzędu Patentowego.

G. Licencja przymusowa.

Art. 59. Na żądanie właściciela patentu zależnego (art. 7 i 52 ust. 1 p. 1) i na ewentualny wniosek właściciela prawa starszego, wydział spraw spornych orzeka po przesłuchaniu stron, a w razie potrzeby i znawców, czy należy ustanowić licencję przymusową na rzecz właściciela patentu zależnego, lub także licencję na rzecz właściciela prawa starszego (art. 18 i 21), a w braku dalszego porozumienia stron oznacza warunki takich licencji.

W ciągu 2 miesięcy strony mogą żądać ponownego oznaczenia wynagrodzenia za licencję przez sąd okręgowy warszaw-

ski. Orzeczenie zapada w drodze postępowania w sprawach niespornych (art. 77). Od orzeczenia sądu okręgowego strony mogą odwoływać się do wyższych instancji sądowych trybem, wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

Art. 60. Przepisy art. 59 o postępowaniu przy ustanowieniu licencji przymusowej stosuje się także do licencji przymusowej, przewidzianej art. 15 ust. 1.

H. Skarga do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 61. Przeciw orzeczeniom i uchwałom Urzędu Patentowego, o ile podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w myśl ustawy z dn. 3 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 600), może wnieść skargę także Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach, w których jej współudział w interesie publicznym przewiduje ustawa niniejsza.

Prawo zastępowania stron przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym służy także rzecznikom patentowym.

J. Właściwość sądów.

Art. 62. Spory o roszczenia prywatnoprawne, dotyczące patentów, podpadają orzecznictwu sądów, a zwłaszcza:

1) spory o własność patentu (prawo do patentu) i prawa na patencie (art. 14—18); także spory o istnienie lub nieistnienie praw używaczy uprzednich i późniejszych (art. 9, 11 i 14); ale nie spory z art. 52;
2) spory o roszczenia majątkowe (wydanie wzbogacenia, odszkodowanie), wynikające z unieważnienia lub umorzenia patentu, albo uznania zależności patentu;
3) spory o naruszenie patentu (art. 23);
4) sprawy, określone w art. 56, 59 i 60.

Nadto sądy są powołane do orzekania o czynach karygodnych, wymienionych w art. 24 i 29.

Art. 63. Dla sporów o prawa i prywatnoprawne roszczenia, wymienione w art. 62, właściwemi są sądy, które orzekają w sprawach handlowych.

Przy oznaczeniu właściwości miejscowej sądów, zależnej od miejsca zamieszkania pozwanego, należy, jeśli pozwanym jest posiadacz patentu zamieszkały zagranicą, brać za podstawę miejsce zamieszkania w Polsce jego pełnomocnika (art. 31).

O czynach występnych, przewidzianych w ustawie niniejszej (art. 24 i 29), wyrokują sądy karne. Sprawy te należą do właściwości sądów okręgowych.

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 64. Opłata przy zgłoszeniu patentu (art. 31) wynosi 15 zł. pol. Opłaty roczne wynoszą:

za rok	pierwszy .	20	zł.	pol.
„ „	drugi . .	30	„	„
„ „	trzeci . .	40	„	„
„ „	czwarty . .	50	„	„
„ „	piąty . .	60	„	„
„ „	szósty . .	80	„	„
„ „	siódmy . .	100	„	„
„ „	ósmy . .	120	„	„
„ „	dziewiąty .	140	„	„
„ „	dziesiąty .	160	„	„
„ „	jedenasty .	200	„	„
„ „	dwunasty .	240	„	„
„ „	trzynasty .	280	„	„
„ „	czternasty .	320	„	„
„ „	piętnasty .	360	„	„

Za udzielenie patentu dodatkowego należy się oprócz opłaty przy zgłoszeniu jednorazowa opłata 20 zł. pol. zamiast opłat rocznych. Odkąd patent stanie się samoistnym, pobiera się od niego zwykłe opłaty roczne, przewidziane dla patentu głównego.

Art. 65. Opłaty roczne pierwsze są płatne w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu patentu w Wiadomościach Urzędu Patentowego, dalsze co roku, w dniu i miesiącu udzielenia patentu.

Jednakowoż można uiścić opłatę w ciągu trzech miesięcy po terminie płatności, z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym, 10% w drugim i 15% przy opłacie w miesiącu trzecim.

Wpłacanie opłat może nastąpić także i przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się patentu, jeżeli patent zostanie unieważniony lub umorzony, zwraca się opłaty, uskutecznione naprzód. Opłaty za lata ubiegłe i za rok bieżący w żadnym razie nie ulegają zwrotowi.

Kwit z uiszczonej opłaty lub kopja uwierzytelniona tegoż winny być złożone w Urzędzie Patentowym w ciągu 4 miesięcy od daty płatności.

Art. 66. Opłaty za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używaczy, wnoszone do wydziału zgłoszeń, po zł. pol. 5;

za odwołania (zażalenia) na uchwały i orzeczenia wydziału zgłoszeń po zł. pol. 15; za wnioski zaś i skargi do wydziału spraw spornych i za zażalenia na uchwały i orzeczenia tegoż do wydziału odwoławczego po zł. pol. 30.

Art. 67. Zgłaszający, który przedstawia dowody ubóstwa, może uzyskać według uznania Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczaniu opłat rocznych za pierwsze trzy lata, poczem można zwolnić go od tych opłat, jeżeli patent po upływie trzeciego roku zgaśnie z powodu nieuiszczenia czwartej opłaty.

Art. 68. Sposób uiszczania opłat może ulec zmianom przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozdział VII.

Postanowienia przejściowe, międzynarodowe i dzielnicowe.

Art. 69. Prawa ze zgłoszeń wynalazków oraz z patentów, które miały moc prawną w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od tych państw odłączone, stały się częściami Rzeczypospolitej Polskiej, oraz prawa ze zgłoszeń i patentów, przywrócone lub wznowione w tych państwach traktatami i umowami międzypaństwowemi—pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach pod warunkami, przewidzianemi przez ustawy, na podstawie których istniały, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

Prawa z takich patentów, mające moc na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej (prawa dzielnicowe), nie mogą nigdy w Polsce trwać dłużej, niżby trwać mogły w państwie, w którem powstały.

Unieważnienie i umorzenie patentu w owem państwie, powodują z reguły nieważność i zgaśnięcie prawa dzielnicowego w Polsce. Jednak mimo umorzenia lub zgaśnięcia patentu szczepowego utrzymuje się prawo dzielnicowe w Polsce w następujących przypadkach:

1) jeżeli patent szczepowy wygasł skutkiem nie uiszczenia opłat, a właściciel uiści natomiast opłaty za patent dzielnicowy w Polsce według skali polskiej, a to najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od chwili prawomocnego wygaśnięcia patentu szczepowego; co do patentów rosyjskich — najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie ustawy niniejszej;

2) jeżeli właściciel patentu szczepowego zrzekł się go tylko w państwie, w którem patent ten powstał;

3) jeżeli patent szczepowy umorzony został z powodu niewykonywania wynalazku, pomimo, że był wykonywany w czasie i rozmiarach, ustawą dla patentu szczepowego przepisanych, w dzielnicy, do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonej; prawo dzielnicowe utrzymane zostanie w mocy i wtedy, gdy wykonywanie miało miejsce gdziekolwiek indziej w Polsce, ale w rozmiarach, niniejszą ustawą przepisanych (art. 13); na tych podstawach właściciel patentu może żądać w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) ustalenia także w drodze sporu, że jego prawo dzielnicowe nie wygasło; skargę wniesie przeciw Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jako zastępczyni interesu publicznego, ale w każdym razie ponosi koszty sporu;

4) jeżeli patent szczepowy uległ wywłaszczeniu.

Wyjątki utrzymania patentu, przewidziane w przypadkach 2, 3 i 4, mają zastosowanie, jeżeli właściciel patentu w ciągu trzech miesięcy od wygaśnięcia, umorzenia, względnie wywłaszczenia patentu szczepowego oświadczy w Urzędzie Patentowym Rzeczypospospolitej Polskiej, że prawo dzielnicowe chce nadal utrzymać i uiszczać będzie opłaty według skali polskiej.

Prawo dzielnicowe można w Polsce unieważnić w drodze postępowania, tą ustawą przepisanego, jeżeli zachodzą warunki unieważnienia patentu szczepowego, oparte na ustawie, której patent ten podlega. Prawo dzielnicowe może ulec wywłaszczeniu według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 70. Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego w wystawionym przez Urząd Patentowy dokumencie, zwanym patentem dzielnicowym, właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawa w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i przedłoży dowody na istnienie patentu szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, iż istnieją warunki, artykułem poprzednim przepisane, zarejestruje prawo dzielnicowe jako patent dzielnicowy w osobnym rejestrze

patentów dzielnicowych i wyda zgłaszającemu tak zwany patent dzielnicowy. Ogłoszenie drukiem patentu dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzedniem złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego, na podstawie artykułu poprzedniego, właściwy jest wyłącznie Urząd Patentowy.

Art. 71. Pomimo, że właściciel patentu dzielnicowego uzyskał patent na całą Polskę, patent jego dzielnicowy utrzymuje nadal swoją moc prawną do czasu trwania patentu szczepowego.

Art. 72. Zgłoszenia, dokonane w myśl art. 33 dekretu z dn. 4 lutego 1919 roku, o patentach na wynalazki (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137) na podstawie praw dzielnicowych, uważa się za wnioski o udzielenie patentu na całą Rzeczpospolitą Polską (art. 71).

Zgłaszający winien uzupełnić swe podanie w myśl ustawy niniejszej, o ile Urząd Patentowy uzna takie uzupełnienie za potrzebne. Jeżeli zgłaszający nie chce dopełnić warunków, niniejszą ustawą przepisanych, albo wyraźnie zrzeka się roszczenia o udzielenie patentu na całą Rzeczpospolitę Polską, należy uważać zgłoszenie, dokonane w myśl powyżej powołanego art. 33, tylko za zgłoszenie prawa dzielnicowego i postąpić według art. 70.

Art. 73. Przywrócenie lub wznowienie praw ze zgłoszeń i patentów przez traktaty i umowy międzypaństwowe, jakoteż rozszerzenie ochrony na całą Rzeczpospolitą nie uwłacza w żadnym razie prawom osób trzecich, które korzystały z wynalazku w czasie lub miejscu, kiedy lub gdzie patent nie obowiązywał. Prawa te należy oceniać według analogji prawa używacza uprzedniego (art. 9).

Art. 74. Ustawa niniejsza nie uchybia w żadnym kierunku prawom pierwszeństwa, uzasadnionym w traktatach i umowach międzypaństwowych.

Art. 75. Zgłoszenia o patenty, wniesione na podstawie dekretu z d. 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137), załatwić należy według niniejszej ustawy. Urząd Patentowy ma prawo zażądać od zgłaszającego uzupełnień w myśl ustawy niniejszej, ale nie dopłaty do już uiszczonych w czasie mocy obowiązującej powyższego dekretu opłat.

Art. 76. Aż do wydania w Polsce jednolitych przepisów karnych:

1) przy skazaniu za przestępstwa z art. 24 i 29 ustawy niniejszej, zamiast aresztu ponad 6 tygodni, należy w b. zaborze pruskim wymierzać kary więzienia;
2) nie można wytoczyć postępowania karnego o przestępstwa z art. 24 i 29, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat 3;
3) nie można wydać wyroku, skazującego za rzeczone przestępstwa, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat 6, z potrąceniem atoli okresu, przez który z powodu, w ustawach karnych przewidzianego, nie można było postępowania karnego wytoczyć lub dalej prowadzić;
4) nie można wykonać wyroku skazującego, jeżeli od czasu jego uprawomocnienia się upłynęło lat 10, z potrąceniem atoli całego okresu warunkowego, zawieszenia kary lub odroczenia kary;
5) nie można wnieść skargi prywatnej o przestępstwo z art. 24 po upływie sześciu miesięcy od czasu, kiedy uprawniony do skargi dowiedział się o popełnieniu przestępstwa i o osobie sprawcy.

Art. 77. Aż do wydania jednolitych przepisów w Polsce o postępowaniu w sprawach niespornych należy w sprawach, przewidzianych w art. 56, 57 i 59, stosować obowiązujący w b. zaborze rosyjskim odpowiedni tryb postępowania (postępowanie incydentalne).

Art. 78. Opłaty, ustanowione w niniejszej ustawie w złotych polskich, winny być wpłacone w markach polskich według kursu, ustalonego przez Ministra Skarbu i obowiązującego w dniu uiszczenia tych opłat*).

CZĘŚĆ II.

O wzorach użytkowych i zdobniczych.

Rozdział I.

Wzór. Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie, wygaśnięcie, umorzenie i wywłaszczenie.

Art. 79. Przez zarejestrowanie wzoru powstaje prawo wyłącznego korzystania

---

*) Postanowienie to straciło moc z dniem wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R P. № 34, poz. 351). Red.

w sposób przemysłowy i handlowy z nowej postaci przedmiotu, ujawnionej w tym wzorze, a występującej w kształcie, w rysunku, w barwie lub w materjale przedmiotu. Prawo rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i trwa przez lat 10 od dnia zarządzenia rejestracji wzoru.

Jeżeli nowość postaci ma na celu podniesienie pożytku, wzór nazywa się użytkowym, jeżeli zmierza do celów artystycznych—nazywa się wzorem zdobniczym.

Prawo do wzoru zdobniczego ogranicza się do przedmiotów tego rodzaju, dla których zgłoszenie nastąpiło.

Art. 80. Do rejestrowania wzorów powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 81. Kto prawidłowo zgłosił do opatentowania wynalazek, nadający się w myśl niniejszej ustawy i do ochrony, jako wzór użytkowy, może także i po uzyskaniu patentu zrzec się patentu, a równocześnie zgłosić ten sam wynalazek do ochrony jako wzór użytkowy z pierwszeństwem wzoru od daty zgłoszenia patentowego. Czas trwania ochrony wzoru liczy się od udzielenia patentu, jeżeli patent był już udzielony.

Art. 82. Przedmiotem ważnej rejestracji są tylko wzory nowe.

Nie uważa się wzoru za nowy w rozumieniu tej ustawy, jeżeli w czasie zgłoszenia do rejestracji był już w istotnych swych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — opublikowany, albo na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej w sposób jawny stosowany, lub na widok publiczny wystawiony.

Przepisy art. 3 ust. 3 i 4 stosować należy i do wzorów ze zmianami odpowiedniemi.

Art. 83. Nie można uzyskać prawa do wzoru o tyle, o ile wzór o takich samych istotnych znamionach — przy wzorach zdobniczych w zastosowaniu do przedmiotów tego rodzaju — był na ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej wpierw zgłoszony do rejestracji lub opatentowania, a zgłoszenie doprowadziło do rejestracji wzoru albo do udzielenia patentu.

Art. 84. Wyłącza się od rejestracji wzory, które naruszają prawa pewnych osób (np. do wizerunku) lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującem prawem albo z dobremi obyczajami.

Art. 85. Rejestracja wzoru zdobniczego nie pozbawia twórcy dzieła, pozostającego pod ochroną prawa autorskiego, możności dochodzenia tego prawa przeciw posiadaczowi wzoru rejestrowanego.

Art. 86. Prawo do nowego wzoru, którego wykonywanie wkraczałoby w zakres wyłączności jeszcze obowiązującego prawa autorskiego lub patentowego, albo pod ochroną wyłączności zostającego wzoru starszego, można wykonywać tylko za zezwoleniem (licencja) właściciela prawa starszego (wzór zależny). Po wygaśnięciu prawa starszego prawo młodsze zamienia się na niezależne.

Art. 87. Przepisy art. 9 do 12 ustawy niniejszej stosować należy ze zmianami odpowiedniemi do zarejestrowanych wzorów użytkowych i zdobniczych, a art. 13 ponadto do zarejestrowanych wzorów użytkowych.

Rozdział II.

Prawa do zarejestrowanego wzoru.

Art. 88. Przepisy art. 14 do 20 i 22 ustawy niniejszej stosować należy ze zmianami odpowiedniemi do zarejestrowanych wzorów użytkowych i zdobniczych.

Art. 89. Właściciel zależnego wzoru użytkowego może zażądać przymusowej licencji na wykonywanie starszego prawa patentowego lub starszego prawa do zarejestrowanego wzoru użytkowego, jeżeli jego wzór ma dla przemysłu znaczenie doniosłe— ale nie wcześniej aż w trzy lata po ustanowieniu prawa starszego. Udzielenie takiej licencji przymusowej uprawnia właściciciela starszego prawa patentowego lub starszego prawa do wzoru do żądania licencji na wykonywanie prawa zależnego o tyle, o ile to jest wskazane potrzebą równych warunków obopólnej konkurencji.

Licencja przymusowa gaśnie po roku, jeżeli licencjat nie korzysta z niej do tego terminu, i nie może on jej ponownie żądać.

Rozdział III.

Ochrona wyłączności zarejestrowanego wzoru.

Art. 90. Przepisy art. 23, 24 i 25 ustawy niniejszej stosować należy z odpowiedniemi zmianami do naruszenia praw, wynikających z zarejestrowania wzorów, przyczem jednak granica najwyższej kary obniża się o $^1/_3$ normy, w art. 24 podanej.

Rozdział IV.

Ochrona wolności przemysłowej i handlowej.

Art. 91. Przepisy art. 27 do 29 niniejszej ustawy stosować należy z odpowiedniemi zmianami do wzorów, przyczem jednak granica najwyższej kary obniża się o $^{1}/_{3}$ normy, w art. 24. podanej.

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

Art. 92. Aby uzyskać rejestrację wzoru, należy go zgłosić przez podanie, wniesione do Urzędu Patentowego.

Każdy wzór użytkowy zgłosić się powinno osobno, można jednak jednem zgłoszeniem objąć odmiany, nieodbiegające od istotnych znamion zgłoszonego wzoru. Wzorów zdobniczych zgłosić można w jednem podaniu najwyżej 10, ale tylko dla przedmiotów tego samego rodzaju.

Za termin zgłoszenia uważa się chwilę, w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 93. Zgłoszenie musi zawierać wniosek o zarejestrowanie wzoru, oznaczenie przedmiotu, do którego odnosi się zgłoszenie, imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający mieszka zagranicą, winien wyznaczyć adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego, i upoważnić go conajmniej do odbioru wszystkich pism od władz tutejszych i od interesowanych osób, w szczególności także do odbioru skarg, w niniejszej ustawie przewidzianych.

Niezbędne jest wymienienie, czy zgłoszenie dotyczy wzoru użytkowego, czy zdobniczego.

Do podania o rejestrację wzoru użytkowego należy dołączyć w dwóch egzemplarzach dokładny opis wzoru w języku polskim. Opis ten zastąpić można powołaniem się w części lub w całości na równocześnie przedłożone rysunki lub modele (w dwóch egzemplarzach), unaoczniające w sposób dostateczny wzór, będący przedmiotem zgłoszenia. W opisie wzoru użytkowego muszą być zawsze wymienione „zastrzeżenia ochronne", określające w sposób niewątpliwy istotne znamiona, które zgłaszający uważa za nowe.

Do podania o rejestrację wzoru zdobniczego należy dołączyć po dwa egzemplarze wzoru. Opis z reguły nie jest potrzebny.

Ponadto zgłaszający winien przedłożyć kwit kasy skarbowej na opłatę za zgłoszenie (art. 99); w razie niezłożenia tegoż w terminie przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe.

Art. 94. Przepisy art. 32, 33 i 35 należy stosować z odpowiedniemi zmianami do wzorów.

Art. 95. Jeżeli badanie wypadnie pomyślnie, Urząd Patentowy wciąga wzór do rejestru wzorów użytkowych lub zdobniczych; wydaje zgłaszającemu dokument, zwany świadectwem ochronnem, przy dołączeniu jednego egzemplarza opisu lub wzoru; ogłasza drukiem w Wiadomościach Urzędu Patentowego rejestrację wzoru. Datę świadectwa ochronnego uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Art. 96. Wzory użytkowe, wchodzące w zakres obrony wojskowej Państwa, Urząd Patentowy winien podać Ministerstwu Spraw Wojskowych bezzwłocznie do wiadomości.

Art. 97. Opisy wzorów zgłoszonych oraz ich załączniki są jawne i dla każdego dostępne już odtąd, odkąd wydział zgłoszeń powziął uchwałę zarejestrowania wzoru.

Jednakże zgłaszający wzory zdobnicze może zastrzec ich tajemnicę do 6 miesięcy po ich rejestracji i w tym celu je opieczętować. W razie takiego zastrzeżenia nie może ścigać sądownie naruszeń w myśl art. 90, dopóki wzory, które Urzędowi przedłożył, nie zostaną ujawnione.

Art. 98. Przepisy art. 37 i 38 ustawy niniejszej o czynnościach wydziału zgłoszeń, art. 39 — 45 o unieważnieniu patentów, art. 46—51 o umorzeniu patentów, art. 52 o sporach przed Urzędem Patentowym, art. 53—58 o wywłaszczeniu, art. 59 i 60 o licencji przymusowej, art. 61 o skargach do Najwyższego Trybunału Administracyjnego i art. 62 i 63 o właściwości sądów należy stosować z odpowiedniemi zmianami do wzorów użytkowych i zdobniczych.

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 99. Opłata za zgłoszenie wzoru użytkowego lub łączne zgłoszenie wzorów zdobniczych do 10 (art. 92) wynosi 5 zł. pol. Opłata za pierwszy okres ochrony (1, 2 i 3 rok) wynosi 10 zł. pol. Opłata za drugi okres ochrony (4, 5 i 6 rok) wynosi 20 zł. pol. Opłata za trzeci okres ochrony (7, 8, 9 i 10 rok) wynosi 50 zł. pol.

Przy zgłoszeniu wzorów zdobniczych, odnoszących się do kilku klas towarowych, które określi Minister Przemysłu i Handlu, należy uiścić opłaty (zgłoszenia i perjodyczne) tylokrotnie ile klas towarowych objętych jest zgłoszeniem.

Art. 100. Opłaty perjodyczne za pierwszy okres należy uiścić w pierwszym miesiącu po ogłoszeniu o rejestracji wzoru w Wiadomościach Urzędu Patentowego, za okres drugi i trzeci z początkiem tychże, w dniu i miesiącu, oznaczonym w świadectwie ochronnem, jako data świadectwa i rejestracji. Jednakowoż można uiścić zapłatę jeszcze w ciągu trzech miesięcy po terminie płatności (art. 87 i 12), z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym, 10% w drugim i 15% przy opłacie w miesiącu trzecim.

Wpłacenie opłat może nastąpić także przed terminem płatności. Jeżeli właściciel zrzeknie się prawa, jeżeli ono zostanie unieważnione lub umorzone, zwraca się opłaty, uskutecznione naprzód. Opłaty za okresy ubiegłe i za okres bieżący w żadnym razie nie ulegają zwrotowi.

Kwit z uiszczonej opłaty lub kopja uwierzytelniona tegoż winny być złożone w Urzędzie Patentowym w ciągu 4 miesięcy od daty płatności.

Art. 101. Opłaty za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używacza, wnoszone do wydziału zgłoszeń, wynoszą po zł. pol. 5, za odwołania (zażalenia) na uchwały i orzeczenia wydziału zgłoszeń po zł. pol. 15, za wnioski zaś i skargi, wnoszone do wydziału spraw spornych, tudzież za zażalenia na uchwały i orzeczenia tegoż do wydziału odwoławczego—po zł. pol. 30.

Art. 102. Zgłaszający, który przedstawia dowód ubóstwa, może uzyskać według uznania Urzędu Patentowego zwłokę w uiszczeniu opłaty za pierwszy okres, poczem można zwolnić go od tej opłaty, jeżeli prawo wygaśnie z powodu nieuiszczenia opłaty za drugi okres.

Art. 103. Sposób uiszczania opłat może ulec zmianom przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozdział VII.

Postanowienia przejściowe, międzynarodowe i dzielnicowe.

Art. 104. Przepisy art. 69 do 78 ustawy niniejszej stosować należy z odpowiedniemi zmianami także w sprawach, dotyczących wzorów: w przepisie art. 72 należy zastąpić art. 33 dekretu o patentach na wynalazki art. 15 dekretu z dn. 4 lutego 1919 roku o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. P. P. P. № 13 poz. 138); w przepisie art. 75 należy zastąpić dekret o patentach na wynalazki dekretem z dn. 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. P. P. P. № 13 poz. 138).

Art. 105. Termin najdłuższy ochrony, oznaczony dekretem z dn. 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. P. P. P. № 13 poz. 138) na lat 12, utrzymuje się nadal w mocy co do wzorów, jeżeli je prawidłowo zgłoszono w czasie mocy obowiązującej tegoż dekretu i opłacono wówczas zapadłe należytości.

Art. 106. O ile opłaty nie zostały zgóry uiszczone przed wejściem w życie tej ustawy, należy je uiszczać według ustawy niniejszej, za czwarty okres zaś w wysokości podwójnej, niż przewidziana za okres trzeci.

CZĘŚĆ III.

O znakach towarowych.

Rozdział I.

Znak towarowy przedsiębiorstwa. Powstanie prawa, ograniczenie jego mocy, unieważnienie i wygaśnięcie.

Art. 107. Wyłączne prawo oznaczania towarów znakami (rysunkami, obrazkami, słowami, literami, liczbami, formami plastycznemi i t. p.) celem wskazywania odbiorcom, że towary pochodzą z pewnego przedsiębiorstwa, powstaje w zasadzie (art. 113) przez zarejestrowanie znaku. Prawo to rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyłączność prawa ogranicza się do towarów tego rodzaju, dla jakich zgłoszenie nastąpiło, a jakie wchodzą w zakres wymienionego w zgłoszeniu przedsiębiorstwa.

Ochrona prawna rozpoczyna się od dnia zarządzenia rejestracji znaku.

Art. 108. Do rejestrowania znaków towarowych powołany jest Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 109. Minister Przemysłu i Handlu może zarządzić względem pewnych towarów zakaz wprowadzenia ich w obrót w kraju, zanim nie będą zaopatrzone znakiem towarowym, zarejestrowanym według przepisów ustawy niniejszej.

Art. 110. Nie może powstać prawo wyłącznego używania znaków:

1) które nie nadają się do wskazywania odbiorcom, że towar pochodzi z pewnego przedsiębiorstwa, jako to: znaki, nie posiadające dostatecznego charakteru wyróżniającego; znaki, służące do oznaczania rodzaju, właściwości i jakości towarów, ilości, celu lub wartości, pochodzenia z pewnej miejscowości; znaki które z czasem stały się znakami wolnemi, jak np. nazwy wytworów nowych, które stały się nazwami niezbędnemi w zwyczajnym obrocie;
2) które naruszają prawa pewnych osób (do nazwiska, do firmy, do wizerunku), lub w ogólności sprzeczne są z obowiązującem prawem lub z dobremi obyczajami;
3) które wprowadzają w błąd lub oczywiście wprowadzić mogą w błąd odbiorców co do pochodzenia towaru lub jego rodzaju i jakości, albo odznaczeń innych właściwości przedsiębiorstwa.

Nie mogą także stać się przedmiotem wyłączności, z pewnem przedsiębiorstwem związanej, herby państwowe, gminne i innych korporacji publicznych, znaki Czerwonego Krzyża i t. p., choćby nawet przedsiębiorca uzyskał prawo umieszczania ich w swych znakach towarowych (art. 126).

Art. 111. Rejestracja znaku towarowego nie pozbawia twórcy rysunku możności dochodzenia swego prawa autorskiego przeciw posiadaczowi prawa do znaku.

Art. 112. Nie może powstać przez rejestrację prawo do znaku, który dla towarów tego samego rodzaju jest już zarejestrowany na rzecz innego przedsiębiorstwa, choćby nie zachodziła przeszkoda z art. 110 p. 3.

Jeżeli znak pewnego przedsiębiorstwa został z rejestru wykreślony, to bez zgody przedsiębiorcy, który miał prawo do znaku, może przez rejestrację powstać na rzecz przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego rodzaju, ważne prawo do takiego samego znaku dopiero po upływie trzech lat od daty wykreślenia znaku dawniejszego z rejestru.

Art. 113. Gdy niezarejestrowany znak znany jest na ziemiach Polski, jako znak pewnego przedsiębiorstwa, a inny przedsiębiorca zgłosił taki sam znak dla swego przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary tego samego rodzaju, pierwszy przedsiębiorca może przez rok od obwieszczenia o rejestracji żądać w Urzędzie Patentowym, a w razie sporu w sądzie, żeby prawo do znaku zostało uznane jako jego prawo i przepisane na rzecz jego przedsiębiorstwa. W razie takiego żądania, winien zwrócić temu, kto znak zgłosił do rejestracji, koszty rejestracji, jakie byłby sam musiał ponieść. Co do roszczeń o wzbogacenie i wynagrodzenie szkód stosować należy analogiczne przepisy art. 11, ustępy 2 i 3.

Przepis powyższy nie uchybia możliwości wniesienia skargi o unieważnienie pierwszej rejestracji na podstawie art. 110, p. 3 i art. 112.

Jednak nawet, gdyby po upływie bezskutecznym powyższego czasokresu rocznego utrzymał się bez zmiany wpis prawa do znaku zarejestrowanego, prawo z rejestracji nie ma mocy wobec używacza uprzedniego w zakresie jego dotychczasowego przedsiębiorstwa.

Prawo używacza uprzedniego jest ściśle związane z jego przedsiębiorstwem i bez niego nie może być na nikogo przeniesione. Należy je wpisać do rejestru na wniosek używacza, jeżeli zostało stwierdzone dokumentem publicznym lub prywatnym, w którym oznaczono przedsiębiorstwo uprawnione, i na którym podpis właściciela znaku zarejestrowanego będzie uwierzytelniony sądownie lub notarjalnie.

Urząd Patentowy może zażądać na wniosek stron interesowanych albo Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, pod grozą zastosowania sankcji art. 117 p. 3 i art. 110 p. 3, aby właściciel znaku zarejestrowanego lub używacz uprzedni, albo jeden i drugi uzupełnili swe znaki przez zarejestrowanie takich dodatków, jakieby niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw.

Art. 114. Za znak taki sam w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się także znak, różniący się od dawniejszego tak nieznacznie, że mimo różnic odbiorca towaru może z łatwością przypuszczać, iż towar pochodzi z przedsiębiorstwa, którego znak ma w pamięci. Przepis ten ma znaczenie nawet wtedy, gdy między znakami zachodzą różnice co do środków, któremi działa się na odbiorców, np. znak jeden jest słowny, a drugi obrazowy.

Art. 115. Pierwszeństwo znaku liczy się od chwili zgłoszenia tegoż w Urzędzie Patentowym.

Przepisy art. 3 ustęp 3, dotyczące pierwszeństwa w razie publicznego wystawiania towarów, należy z odpowiedniemi zmianami stosować również do znaków towarowych.

Art. 116. Prawo do znaku będzie unieważnione o tyle, o ile nie było warunków prawnych do jego powstania, wymienionych w art. 107, 110, 111, 112 i 114.

Posiadacz prawa do znaku nieważnie zarejestrowanego, który o nieważności wiedział lub musiał wiedzieć, odpowiada za szkodę innym osobom ze swej winy zrządzoną.

Posiadacz prawa, nieważnego w myśl art. 112, winien w każdym razie wydać niesłuszne wzbogacenie z trzech lat ostatnich właścicielowi prawa starszego.

Art. 117. Prawo wyłącznej używalności znaku wygasa i ma być wykreślone z rejestru:

1) jeżeli opłata za znak zalega przez 3 miesiące;
2) jeżeli właściciel prawa do znaku zrzeka się go wobec Urzędu Patentowego;
3) jeżeli warunki istnienia prawa z czasem odpadły (art. 110) i okoliczność ta została stwierdzona prawomocnem orzeczeniem Urzędu Patentowego.

Rozdział II.

Prawa do znaku.

Art. 118. Znak towarowy jest przedmiotem własności i innych praw rzeczowych jedynie wraz z przedsiębiorstwem, dla którego został zgłoszony, lub dla którego przez używanie znaku powstał (art. 113), i tylko wraz z przedsiębiorstwem przechodzi na inne osoby w drodze następstwa ogólnego lub szczegółowego.

Art. 119. Strony winny zgłosić do rejestru znaków zmiany w prawach rzeczowych, jak zwłaszcza powstanie tych praw, przeniesienie i umorzenie — co do praw używaczy uprzednich o tyle, o ile te prawa są do rejestru wpisane (art. 113 ust. 4)— nadto wszelkie zmiany w oznaczeniu przedsiębiorstwa, zwłaszcza w firmie.

Jeżeli ktoś nabył przedsiębiorstwo, z którem łączy się prawo do znaku, do rejestru wpisane, nie może dochodzić tego prawa przeciw osobom trzecim we własnem imieniu, dopóki nie postara się o wpis aktu przeniesienia do rejestru znaków. Wpis nastąpi na podstawie dokumentu publicznego albo prywatnego, wykazującego tytuł nabycia, na którym podpis prawozbywcy jest sądownie lub notarjalnie uwierzytelniony. Dopóki nabywca przedsiębiorstwa nie postawi wniosku o wpis, wszelkie urzędowe zawiadomienia, jego praw dotyczące, będą doręczane ze skutkiem prawnym przeciw niemu, jego prawozbywcy lub tegoż dziedzicom.

Art. 120. Skargi o prawa rzeczowe do znaku lub na znaku (także o prawo używacza uprzedniego) będą zaznaczone (zaznaczenie sporu) w rejestrze znaków na wniosek wykazującego się wniesieniem skargi.

Powyższe zaznaczenia (sporu) mają ten skutek, że orzeczenia, w sporze zapadłe, wywierają moc prawną także przeciw osobie, która po zaznaczeniu nabędzie jakieś prawa do znaku lub na znaku.

Rozdział III.

Ochrona zarejestrowanego znaku towarowego.

Art. 121. Kto w swem przedsiębiorstwie, choćby tylko w okólnikach, na blankietach, środkach reklamy i t. p. ogłoszeniach, bezprawnie używa znaku towarowego, zarejestrowanego dla towarów tego samego rodzaju na rzecz innego przedsiębiorstwa, lub kto w swem przedsiębiorstwie towary oznacza bezprawnie nazwą obcego przedsiębiorstwa — winien zaprzestać naruszenia, wydać niesłuszne wzbogacenie z trzech lat ostatnich, a nadto, jeżeli działanie jego było wywołane złym zamiarem lub oczywistem niedbalstwem, wynagrodzić wszelką szkodę uprawnionemu i dać mu zadośćuczynienie za krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku, przez odpowiednią deklarację publiczną, w razie naruszenia umyślnego przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń, może pokrzywdzony zażądać ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10.000 zł. p., którą sąd oznaczy według własnego uznania.

Roszczenia z powodu naruszeń powyższych ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 122. Kto popełnia czyn z art. 121 umyślnie, ulega karze grzywny do 50.000 zł. pol. lub aresztu do 6 miesięcy. Na wniosek pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego sąd może zarządzić ogłoszenie wyroku na koszt skazanego.

Art. 123. Przyrządy, które mogą służyć wyłącznie do podrabiania znaku lub do oznaczania towarów, i zapasy gotowe znaków należy zniszczyć na koszt krzywdziciela, jeżeli się ich nie przyzna pokrzywdzonemu za jego zgodą na poczet odszkodowania. Znaki bezprawnie na towarach umieszczone, należy na wniosek pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego usunąć, choćby się to łączyć miało ze zniszczeniem towaru.

Rozdział IV.

Ochrona wolności handlowej.

Art. 124. Każdemu wolno w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) wnieść skargę o unieważnienie rejestracji znaku z powodu braku warunków, objętych art. 107 i 110 od początku lub dlatego, że warunki istnienia prawa z art. 110 z czasem odpadły. W szczególności skargę wnieść może w interesie publicznym Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej z inicjatywy ministerstwa właściwego ze względu na interesy, o które chodzi w danej sprawie.

Każdemu wolno w Urzędzie Patentowym (wydział spraw spornych) wnieść skargę z żądaniem ustalenia, że znak towarowy, którego zamierza w swem przedsiębiorstwie używać lub używa, nie jest taki sam (art. 114), jak wskazany znak, zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary takiego samego rodzaju.

Rozdział V.

Postępowanie i właściwość władz.

Art. 125. Celem nabycia prawa wyłącznego używania w przedsiębiorstwie znaku towarowego przedsiębiorca wniesie podanie do Urzędu Patentowego. Dla każdego znaku wnieść należy osobne podanie, przyczem zastrzec można nieistotne odmiany. Za termin zgłoszenia uważa się chwilę w której zgłoszenie nadejdzie do Urzędu Patentowego.

Art. 126. Zgłoszenie musi zawierać: wniosek o zarejestrowanie znaku; dokładny rysunek znaku conajmniej w pięciu egzemplarzach; imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego znak, a gdy zgłaszający mieszka zagranicą — również adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jako pełnomocnika swego i upoważnić go conajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, w niniejszej ustawie przewidzianych; oznaczenie rodzaju i zakresu działania przedsiębiorstwa, nazwy jego (firmy), wymienienie, czy jest przedsiębiorstwem przemysłowem, czy tylko handlowem, podanie głównej siedziby, tudzież siedziby zakładów ubocznych; wymienienie rodzaju towarów, dla których znak zostaje zgłoszony; po ustanowieniu klas towarów przez Ministra Przemysłu i Handlu — oznaczenie klasy lub klas według rozporządzenia ministerjalnego; kwit kasy skarbowej na uiszczoną opłatę zgłoszenia. W razie niezłożenia kwitu w terminie, przez Urząd wyznaczonym, zgłoszenie będzie uważane za niebyłe. Jeżeli w znaku towarowym znajdują się obce nazwiska, herby lub wizerunki, należy przedłożyć pozwolenie dotyczących osób. W szczególności trzeba wykazać się pozwoleniem korporacji publicznych, jak to: Państwa, powiatu, gminy i t. p., których herby lub inne oznaczenia zamieszczone zostały w znaku towarowym.

Art. 127. Jeżeli znak towarowy ma być zarejestrowany dla przedsiębiorstwa, którego siedziba znajduje się tylko w państwie obcem, zgłaszający znak ma także przedstawić dowód, że znak doznaje ochrony prawnej w temże państwie obcem.

Art. 128. Wydział zgłoszeń bada, czy podanie i znak nie uchybiają przepisom art. 107 i 110 niniejszej ustawy.

Jeżeli stwierdzi taki brak warunków z art. 107 i 110, jaki nie może być usunięty przez zmiany nieistotne przy utrzymaniu tego samego pierwszeństwa, powinien rejestracji odmówić. W przeciwnym razie wezwie zgłaszającego do uchylenia usterek w czasokresie oznaczonym.

Jeżeli wydział przy powyższem badaniu dostrzeże, że taki sam znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony, lub był zarejestrowany dla innego przedsiębiorstwa i tego samego rodzaju towarów (art. 112), a nie zachodzą oczywiste podstawy do odmownego załatwienia podania w myśl art. 110 p. 3, zawiadomi o swem spostrzeżeniu przedsiębiorcę, zgłaszającego znak, oraz tego przedsiębiorcę, którego znak jest już zarejestrowany lub zgłoszony, lub był zarejestrowany nie dawniej, niż przed 3 laty. Po przesłuchaniu pierwszego, a drugiego, jeżeli zgłosi się w terminie oznaczonym, zarejestruje znak lub odmówi rejestracji według stanu sprawy.

Art. 129. Jeżeli badanie warunków art. 107 i 110 doprowadzi do uchwały po-

myślnej, wydział zgłoszeń wzywa do złożenia kliszy i opłaty za 10-letnią ochronę oraz za klasy towarów (art. 132 ust. 2), poczem zarządza rejestrację znaku i wydaje świadectwo ochronne.

Przedłożenie kliszy nie jest jednak obowiązujące w wypadku znaku słownego, jeżeli cechą znamienną znaku nie jest również i szczególny charakter napisu.

Na świadectwie należy odbić, nakleić lub do niego dołączyć znak towarowy.

Rejestrację znaku ogłasza się z istotnemi określeniami, a w szczególności z podaniem pierwszeństwa w Wiadomościach Urzędu Patentowego, z odbitką znaku i przy ewentualnem podaniu barw, w jakich znak został zgłoszony.

Datę świadectwa uważa się za dzień rejestracji i udzielenia prawa wyłączności.

Koszty ogłoszenia drukiem znaku ponosi właściciel przedsiębiorstwa. Ciążą one zastawniczo z pierwszeństwem przed innemi prawami zastawu na przedsiębiorstwie wraz z prawem do znaku. Urząd Patentowy może wstrzymać wydanie świadectwa ochronnego właścicielowi do czasu, dopóki nie zapłaci kosztów druku.

Art. 130. Odmowne załatwienie podania należy umotywować.

Przeciw odmownemu załatwieniu i odrzuceniu podania, jak i przeciw uchwale, wzywającej zgłaszającego do usunięcia usterek pod grozą odrzucenia podania, można odwołać się w ciągu 2 miesięcy do wydziału odwoławczego.

Ograniczenie znaku zarejestrowanego do pewnych tylko rodzajów towarów przez wydział zgłoszeń uważa się za odmowne załatwienie podania w części.

Art. 131. Przepisy art. 37 i 38 ustawy niniejszej o czynnościach wydziału zgłoszeń, art. 39—45 o unieważnieniu patentów, art. 61 o skargach do Trybunału Administracyjnego i art. 62 i 63 o właściwości sądów należy stosować z odpowiedniemi zmianami do spraw, dotyczących znaków towarowych, przyczem przepisy art. 39—45 stosują się nietylko do postępowania w sprawach przed Urzędem Patentowym, dotyczących unieważnienia znaków towarowych, lecz i ustaleń z art. 124 oraz umorzeń z art. 141 ustawy niniejszej.

Rozdział VI.

Opłaty.

Art. 132. Opłata przy zgłoszeniu znaku towarowego wynosi 10 zł. pol.

Nadto zgłaszający po otrzymaniu zawiadomienia wydziału zgłoszeń, iż znak nadaje się do rejestracji, winien uiścić jako należytość za korzystanie z 10-letniej ochrony każdego znaku 20 zł. pol. i za każdą klasę towaru 5 zł. pol.

Za znaki związkowe (art. 140) wszystkie opłaty obowiązują w podwójnej wysokości.

Art. 133. Opłaty za dalsze korzystanie z ochrony i za klasy towarowe należy uiścić zgóry co lat 10, licząc od dnia wystawienia świadectwa.

Jednakże właściciel znaku może jeszcze i później uiścić opłatę w ciągu 3 miesięcy, z grzywną w wysokości 5% przy opłacie w pierwszym, 10% w drugim i 15% przy opłacie w miesiącu trzecim.

Art. 134. Opłaty za wnioski o wciągnięcie do rejestru zmian, dotyczących praw rzeczowych oraz praw używacza, wnoszone do wydziału zgłoszeń, wynoszą po zł. pol. 5, za odwołania (zażalenia) na uchwały i orzeczenia wydziału zgłoszeń po zł. pol. 15, za wnioski zaś i skargi, wnoszone do wydziału spraw spornych, tudzież za zażalenia na uchwały i orzeczenia tegoż wydziału odwoławczego—po zł. pol. 30.

Art. 135. Od opłat powyższych (art. 132 — 134) nie można być uwolnionym; nie ulegają też one żadnemu odroczeniu.

Art. 136. Sposób uiszczania opłat może ulec zmianom przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Rozdział VII.

Znaki związkowe.

Art. 137. Związki przedsiębiorców, będące osobami prawnemi w Rzeczypospolitej Polskiej, mogą zgłosić do zarejestrowania znaki związkowe w tym celu, aby członkom związku zapewnić wyłączność oznaczania towarów, pochodzących z ich przedsiębiorstw, znakiem związkowym.

Art. 138. Do znaków związkowych stosuje się z odpowiedniemi zmianami postanowienia części III niniejszej ustawy o tyle, o ile z przepisów tego rozdziału VII nie wynika nic przeciwnego.

Art. 139. Właścicielem znaku jest związek; członkowie związku mają prawo używania znaku tylko dopóki są członkami. Związek nie może przenieść prawa do znaku na osoby inne, a z rozwiązaniem związku prawo wygasa.

Do ścigania naruszeń powołany jest tylko związek.

Art. 140. Związek, zgłaszający znak do zarejestrowania w Urzędzie Patentowym, nie wymienia żadnego przedsiębiorstwa, natomiast winien przedłożyć wydziałowi zgłoszeń swój statut i podać osoby, uprawnione do zastępowania związku. Wszelkie zmiany w reprezentacji związku, tudzież w postanowieniach statutowych, należy podawać do wiadomości wydziałowi zgłoszeń.

Znak związkowy ma być zarejestrowany w osobnym rejestrze znaków związkowych.

Art. 141. Każda osoba, a także Prokuratorja Generalna w interesie publicznym, może w wydziale spraw spornych postawić wniosek w formie skargi o umorzenie prawa do znaku związkowego, jeżeli związek lub jego członkowie dopuszczają się nadużyć, objawiających się zwłaszcza we wprowadzaniu w błąd odbiorców towaru.

Art. 142. Osoby prawne obcokrajowe mogą korzystać z przepisów niniejszych o znakach związkowych tylko o tyle, o ile państwo, do którego należą, zapewnia nawzajem polskim osobom prawnym ochronę znaków związkowych.

Rozdział VIII.

Przepisy przejściowe, międzynarodowe i dzielnicowe.

Art. 143. Prawa do znaków towarowych, zgłoszonych do rejestracji lub zarejestrowanych w państwach zaborczych w chwili, gdy obszary, od państw tych odłączone, stały się częściami Rzeczypospolitej Polskiej, oraz takież prawa, przywrócone lub wznowione traktatami i umowami międzypaństwowemi — pozostają w mocy na tych do Rzeczypospolitej Polskiej przyłączonych obszarach przez czas i pod warunkami, przewidzianemi przez ustawy, na podstawie których zostały zgłoszone, tudzież przez traktaty i umowy międzypaństwowe.

Prawa takie (dzielnicowe) nie mogą jednak trwać w Polsce dłużej, niżby trwały w państwie, w którem powstały lub odnowione zostały na podstawie opłaty za jeden normalny okres, o ile ta opłata nastąpiła zanim obszar, od państwa zaborczego odłączony, stał się częścią Rzeczypospolitej Polskiej.

Unieważnienie prawa w owym państwie powołuje samo przez się unieważnienie prawa dzielnicowego. Niezależnie od takiego unieważnienia można żądać w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej unieważnienia znaku dzielnicowego na podstawie przepisów ustawy państwa, w którem prawo szczepowe powstało.

Art. 144. Celem stwierdzenia prawa dzielnicowego o wystawionym przez Urząd Patentowy świadectwie ochronnem właściciel prawa dzielnicowego zgłosi swe prawo w wydziale zgłoszeń Urzędu Patentowego i przedłoży dowody na istnienie prawa szczepowego. Wydział zgłoszeń po stwierdzeniu, że istnieją warunki, artykułem poprzednim przewidziane, zarejestruje znak dzielnicowy w osobnym rejestrze znaków dzielnicowych i wyda zgłaszającemu świadectwo ochronne.

Ogłoszenie drukiem znaku dzielnicowego nastąpi na wyraźne żądanie zgłaszającego i tylko po uprzedniem złożeniu lub zabezpieczeniu kosztów druku.

Do orzekania o istnieniu prawa dzielnicowego na podstawie artykułu poprzedniego właściwy jest wyłącznie Urząd Patentowy.

Art. 145. Pomimo, że właściciel znaku dzielnicowego uzyska prawo do znaku tego na całą Polskę, prawo jego dzielnicowe utrzymuje swą moc prawną do czasu, określonego (art. 143).

Jeżeli ktoś inny uzyska prawo na całą Polskę do znaku takiego samego, będzie mógł je wykonywać w dzielnicy, w której ma moc prawną znak dzielnicowy, dopiero po wygaśnięciu prawa do znaku dzielnicowego (art. 143).

Art. 146. Jeżeli różni właściciele znaków dzielnicowych takich samych, mających moc prawną w różnych dzielnicach, żądają ochrony na całą Rzeczpospolitą na podstawie swych praw dzielnicowych, natenczas podaniom ich uczyni się zadość, z tem jednak ograniczeniem, że ich prawa będą w stosunkach wzajemnych bezskuteczne.

Ograniczenie to należy wpisać do rejestru.

Urząd patentowy powinien na wniosek stron interesowanych lub Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zniewolić właścicieli pod grozą nawet zupełnego umorzenia prawa, aby swoje znaki uzupełnili przez zarejestrowanie takich dodatków, jakieby niewątpliwie wskazywały, że towary pochodzą z różnych przedsiębiorstw. Wydział zgłoszeń, a w razie odwołania się wydział odwoławczy, orzekają, czy dodatki są dostateczne.

Art. 147. Zgłoszenia, dokonane w myśl art. 23 dekretu z dn. 4 lutego 1919 roku o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P.

№ 13 poz. 139) na podstawie znaków dzielnicowych, uważać należy za wnioski o przyznanie ochrony tych znaków na całą Rzeczpospolitą i na czas nieograniczony (art. 145).

Jednak na wyraźne żądanie zgłaszającego uważać należy zgłoszenie tylko za wniosek o zarejestrowanie znaku jako dzielnicowego (art. 144 i 145).

Art. 148. Przepisy przejściowe art. 73, 74, 75, 76 i 78 ustawy niniejszej mają zastosowanie z odpowiedniemi zmianami i do znaków towarowych.

CZĘŚĆ IV.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej Rzecznicy patentowi. Postanowienia końcowe.

Rozdział I.

Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 149. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu. Urząd ma siedzibę w Warszawie, a właściwość jego rozciąga się na całe Państwo. Używa pieczęci z napisem: Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 150. Urząd Patentowy składa się z członków stałych, do których należą: Prezes Urzędu Patentowego, naczelnicy wydziałów i radcowie stali, oraz z członków niestałych, do których należą: radcowie niestali i sędziowie. Radcowie dzielą się nadto na prawnych i technicznych stosownie do swego wykształcenia.

Prezesa Urzędu Patentowego mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. Naczelników wydziałów i radców stałych mianuje, a radców niestałych powołuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu.

Urząd Patentowy posiada wydział prezydjalny, wydziały zgłoszeń, wydziały spraw spornych i wydział odwoławczy.

Art. 151. Prezes reprezentuje Urząd Patentowy na zewnątrz, kieruje całą jego działalnością i jest za nią odpowiedzialny. W szczególności przewodniczy w wydziale odwoławczym. W razie nieobecności zastępuje go z kolei najstarszy z nominacji naczelnik wydziału, a w poszczególnych czynnościach w razie potrzeby członkowie stali według jego wyboru.

Naczelnicy wydziałów przewodniczą w zasadzie w wydziałach, do których należą i zarówno, jak radcowie, biorą udział w rozstrzyganiu i prowadzeniu spraw Urzędu. Radcowie niestali i sędziowie biorą udział w rozstrzyganiu wniosków, skarg i odwołań i pobierają wynagrodzenie za czynność.

Członkami stałymi Urzędu Patentowego mogą być osoby, które posiadają dyplom lub patent z ukończenia uniwersytetu albo szkoły akademickiej technicznej, handlowej, rolnej lub górniczej. Radcami technicznemi mogą być także osoby, które odznaczyły się wybitną działalnością na polu technicznem, bez względu na stopień wykształcenia naukowego.

Art. 152. Uchwały w wydziałach zgłoszeń zapadają za zgodą dwóch radców. W braku zgody rozstrzyga głos naprzód wyznaczonego trzeciego członka Urzędu według tego, do czyjego zdania przystąpi.

Minister Przemysłu i Handlu może upoważniać poszczególnych radców do orzekania w wydziałach zgłoszeń samodzielnie.

Uchwały w wydziałach spraw spornych zapadają większością głosów w kolegjach, złożonych z trzech członków. Jeden z nich musi być sędzią sądu okręgowego.

Uchwały w wydziale odwoławczym zapadają większością głosów w kolegjach, złożonych z pięciu członków pod przewodnictwem Prezesa Urzędu lub jego zastępcy. W tem kolegjum musi brać udział jeden sędzia sądu apelacyjnego.

Ci członkowie Urzędu, którzy orzekali w jednym wydziale, nie mogą w tej samej sprawie głosować w innym wydziale.

Skład wydziałów i kolegjów zależy od Prezesa Urzędu. Sędziów okręgowych i apelacyjnych wyznaczają dotyczące sądy.

Orzeczenia i uchwały, wydawane przez wydziały Urzędu, powinny być motywowane.

Art. 153. Przepisy ustawy postępowania cywilnego, obowiązującej w okręgu siedziby Urzędu Patentowego, stosują się z odpowiedniemi zmianami przy wyłączaniu członków wydziałów i kolegjów orzekających, przy wzywaniu i badaniu stron, świadków i rzeczoznawców oraz przy utrzymywaniu porządku na jawnych rozprawach w Urzędzie.

Grzywny, w tych wypadkach wymierzane, będą ściągane trybem administracyjnym.

Art. 154. Urząd Patentowy wydaje czasopismo urzędowe pod tyt.: „Wiadomości Urzędu Patentowego" i prowadzi rejestry.

Wpisy do rejestrów można uskuteczniać tylko na mocy uchwały wydziału.

Rejestry są księgą publiczną, dostępną dla wszystkich. Osoby interesowane mogą otrzymywać wyciągi z rejestrów.

Art. 155. Terminy i okresy, oznaczone w ustawie niniejszej, których dzień ostatni przypadnie w niedzielę lub święto, przedłużają się do następującego po nich dnia powszedniego.

W czasie corocznych sześciotygodniowych ferji urzędowych, których okres oznaczy Minister Przemysłu i Handlu, Urząd przyjmuje podania, a załatwia tylko sprawy niecierpiące zwłoki.

Art. 156. Przed Urzędem Patentowym występować mogą strony interesowane osobiście lub przez zastępców. Zastępcami stron mogą być tylko adwokaci i rzecznicy patentowi.

Rozdział II.

Rzecznicy patentowi.

Art. 157. Rzeczników patentowych mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

Rzeczników, po ich mianowaniu i złożeniu w Urzędzie przysięgi podług roty, zatwierdzonej przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, wpisuje się do urzędowej listy rzeczników patentowych, przez co nadaje się im prawo do wykonywania swych czynności. Wpisanie na listę podlega opłacie 100 zł. pol. i ogłasza się w „Wiadomościach Urzędu Patentowego".

Art. 158. Rzecznikiem może zostać na przyszłość tylko obywatel polski, pełnoletni, w Polsce stale zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich i posiadający odpowiednie wykształcenie.

Odpowiednie wykształcenie, w myśl ustawy, posiada ten, kto ukończył akadecką szkołę techniczną, kto nadto wykazać się może przynajmniej dwuletnią praktyką w sprawach patentowych i znaków towarowych, a wreszcie złoży przed Urzędem Patentowym egzamin z prawa z wynikiem dostatecznym. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określi bliżej przedmiot egzaminu. Komisję egzaminacyjną wyznacza Prezes Urzędu Patentowego.

W ciągu lat pięciu od wejścia w życie niniejszej ustawy, zamiast dwuletniej praktyki, przewidzianej ust. 2, wymaga się tylko praktyki jednorocznej.

Art. 159. Urząd Patentowy stronie, zgłaszającej wynalazek do opatentowania, lub wzór do zarejestrowania, a wykazującej się ubóstwem, może wyznaczyć rzecznika patentowego, który tymczasowo bezpłatnie obejmie jej zastępstwo.

Rzecznik obowiązany jest objąć zastępstwo zgłaszającego, a ma prawo żądania wynagrodzenia od niego, skoro ustaną przyczyny, które spowodowały zastępstwo bezpłatne.

Art. 160. Rzecznicy patentowi podlegają dyscyplinarnej władzy osobnej „Komisji Dyscyplinarnej przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej". Komisja ta składa się z 5 członków, powołanych przez Prezesa Urzędu Patentowego.

W skład komisji winni wchodzić dwóch z rzeczników patentowych i jeden sędzia sądu okręgowego, przez tenże sąd wyznaczony.

Komisja nakładać może następujące kary:

1) upomnienie,
2) naganę,
3) grzywnę do 1.000 zł. pol.,
4) zawieszenie w czynnościach do roku,
5) wykreślenie z listy rzeczników.

Od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej służy zasądzonemu prawo odwołania się do Sądu Najwyższego, który orzeka w trybie, przepisanym dla postępowania dyscyplinarnego przeciw adwokatom.

W razie zawieszenia rzecznika w czynnościach, wykreślenia z listy lub śmierci rzecznika, Urząd Patentowy ustanawia zastępcę tymczasowego, który powinien o tem niezwłocznie zawiadomić osoby interesowane.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

Art. 161. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 162. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą dekrety: z dnia 13 grudnia 1918 r. o Urzędzie Patentowym (Dz. P. P. P. № 21, poz. 66), z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli, o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137, 138 i 139) i ustawa z dnia 2 sierpnia 1919 r. w przedmiocie zmian w dekrecie Naczelnika Państwa z dnia 13 grudnia 1918 r. o Urzędzie

Patentowym (Dz. U. R. P. № 67, poz. 410)— o ile coś innego nie wynika z niniejszej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski,*
Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Grabski,*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń,*
Minister Sprawiedliwości:
(—) *Wł. Wyganowski.*
(Dz. U. R. P. z dn. 10.IV 1924 r. № 31, poz. 306).

2.
Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie ustanowienia klas towarów w zastosowaniu do wzorów zdobniczych.

Na zasadzie art. 99 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się w zastosowaniu do wzorów zdobniczych następujące klasy towarów:

Klasa 1. Wyroby z kamieni naturalnych, soli kamiennej, gipsu, alabastru i innych tego rodzaju minerałów, wyroby z kamieni sztucznych oraz lodu. Cegły i dachówki bez polewy.

Klasa 2. Wyroby ceramiczne (oprócz urządzeń kąpielowych, klozetowych, zlewów i filtrów): z glinki, terakoty, fajansu, porcelany, majolikowe i t. p.; cegły i dachówki polewane (kafle); wyroby ze szkła.

Klasa 3. Wyroby z metali szlachetnych, drogich kamieni i korali; biżuterja prawdziwa i jej imitacje, wyroby platerowane, przybory kościelne (oprócz ubiorów).

Klasa 4. Maszyny i ich części, dźwigi i windy, tabor kolejowy, parowozy, kotły parowe, zbiorniki i beczki metalowe, narzędzia rolnicze, kasy ogniotrwałe.

Klasa 5. Środki lokomocji oprócz kolejowej (samochody, rowery, wozy, powozy, sanie, aparaty lotnicze, statki wodne i t. p.), ich części (oprócz opon i kiszek gumowych) i przybory. Wózki dla dzieci i chorych.

Klasa 6. Sprzęty i naczynia domowe i kuchenne (oprócz wyrobów należących do kl. 2, 3 i 10), meble metalowe, wyroby emaljowane, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i klozetowe, zlewy, filtry i gaśnice, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i suszenia, przyrządy do tępienia szkodników.

Klasa 7. Narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, przyrządy do polerowania, szlifowania i czyszczenia, maszyny do szycia; wyroby kowalskie, ślusarskie i blacharskie (oprócz należących do kl. 4, 5, 6 i 8), wyroby nożownicze, broń biała i palna; wszelkie wyroby z metali nieszlachetnych nie wymienione w innych klasach.

Klasa 8. Zegary, instrumenty i przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, lekarskie, ortopedyczne i t. p., ich części i przybory; aparaty telefoniczne, telegraficzne i radjotelegraficzne, gramofony, kinematografy, ich części i przybory; automaty, przyrządy miernicze, wagi i odważniki.

Klasa 9. Instrumenty muzyczne, ich części i przybory. Gry i zabawki.

Klasa 10. Wyroby stolarskie, bednarskie, koszykarskie i szczotkarskie, wyroby z trzciny i słomy, meble wszelkiego rodzaju (oprócz metalowych); wszelkie wyroby z drzewa nie wymienione w innych klasach.

Klasa 11. Wyroby z kauczuku, gumy i gutaperki oraz materjałów pochodnych; opony i kiszki do kół, kalosze, cerata, linoleum, tkaniny gumowane, nieprzemakalne i gazoszczelne oraz wyroby z nich.

Klasy 12. Wyroby tokarskie i snycerskie, wyroby z kości, celuloidu, bursztynu, masy perłowej, rogu, szyldkretu i t. p.; przybory toaletowe, grzebienie, gąbki, lustra.

Klasa 13. Wyroby siodlarskie, rymarskie, galanterja skórzana; wszelkie artykuły podróżne, gimnastyczne i sportowe.

Klasa 14. Cygara gilzy i bibułka do papierosów, przybory dla palących (z wyjątkiem skórzanych), zapalniczki i zapałki.

Klasa 15. Tkaniny wszelkiego rodzaju (oprócz wymienionych w kl. 11), namioty, kilimy, dywany, chodniki, firanki, wyroby tapicerskie, bielizna stołowa i pościelowa, wyroby powroźnicze, nici, worki.

Klasa 16. Odzież i okrycia głowy wszelkiego rodzaju, ubiory kościelne; obuwie (oprócz kaloszy); bielizna osobista, gorsety; stroje, koronki, hafty, wyroby szmuklerskie, pasmanterja, szych, wachlarze, pióra ozdobne, kwiaty sztuczne; parasole i laski; rękawiczki, guziki, szpilki.

Klasa 17. Wyroby z papieru, kartonu, tektury, masy papierowej, pergaminu; tapety, druki, mapy, książki, oprawy, ramy,

fotografje; przybory i materjały pisarskie, rysunkowe, kancelaryjne, przybory pomocnicze do nauki szkolnej, przybory do malowania i rzeźbienia; czcionki.

Klasa 18. Figurki, posążki, popiersia, medaljony i t. p.

Klasa 19. Przedmioty wykonane z wszelkiego rodzaju produktów spożywczych.

Klasa 20. Mydła do prania i toaletowe, świece; przedmioty wykonane z wszelkiego rodzaju materjałów, nie wymienionych w innych klasach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń*

(Dz. U. R. P. z dn. 14. IV. 1924 r. № 33, poz. 347).

3.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie ustanowienia klas towarów w zastosowaniu do znaków towarowych.

Na zasadzie art. 126 ustawy z dnia 5 lutego 1924 roku o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się w zastosowaniu do znaków towarowych następujące klasy towarów:

Klasa 1. Surowce mineralne (węgiel, rudy, sól, torf i t. p.), o ile nie są wymienione w innych klasach; kamień sztuczny, koks, wapno, cement, cegła, gips, kreda, asfalt; lód.

Klasa 2. Metale nieszlachetne surowe i półfabrykaty (w sztabach, płytach, blachach i t. p.), szyny, rury metalowe, liny druciane, kable, materjały budowlane żelazne, beczki metalowe, szmelc.

Klasa 3. Drzewo materjałowe i opałowe, węgiel drzewny, nasiona, rośliny, szczepy, pasza, zboże wszelkiego rodzaju, otręby, słód, len, konopie, masa drzewna (celluloza).

Klasa 4. Żywe i spreparowane zwierzęta, ptaki, owady i t. p. Skóry niewyprawione i wyprawione, futra w błamach, sierść, włosień, szczecina, pierze, puch, wełna surowa, kości, kiszki, rogi.

Klasa 5. Maszyny i ich części; dźwigi, windy, tabor kolejowy, parowozy, kotły parowe, zbiorniki, przyrządy wiertnicze, kasy ogniotrwałe. Maszyny i narzędzia rolnicze.

Klasa 6. Środki lokomocji oprócz kolejowej (samochody, rowery, wozy, powozy, sanie, aparaty lotnicze, statki wodne i t. p.), ich części (z wyjątkiem opon i kiszek gumowych) i przybory. Wózki dla dzieci i chorych.

Klasa 7. Sprzęty i naczynia domowe i kuchenne, meble metalowe, wyroby emaljowane, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i klozetowe, filtry i gaśnice, aparaty i przyrządy do wentylacji, oświetlenia, gotowania, ogrzewania, chłodzenia i suszenia. Narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, maszyny do szycia. Wyroby kowalskie, ślusarskie, blacharskie, nożownicze; broń biała i palna, naboje; wszelkie wyroby metalowe (oprócz wymienionych w kl. 2, 5, 6, 8 i 9).

Klasa 8. Metale szlachetne i wyroby z nich, wyroby platerowane, biżuterja i kamienie drogie oraz ich imitacja, wyroby z koralu, przybory kościelne (oprócz ubiorów).

Klasa 9. Instrumenty i przyrządy naukowe, optyczne, fotograficzne, lekarskie, ortopedyczne i t. p., ich części i przybory; aparaty telefoniczne, telegraficzne i radjotelegraficzne, gramofony, kinematografy, ich części i przybory (płyty, filmy i t. p.); przyrządy miernicze, wagi, odważniki; automaty, zegary.

Klasa 10. Ropa naftowa i jej przetwory (nafta, benzyna, parafina i t. p.), smary; oleje i tłuszcze niejadalne, gliceryna; produkty chemiczne dla celów technicznych, rolniczych, naukowych, fotograficznych i pokrewnych, nawozy sztuczne, mydła techniczne i do prania, świece, materjały wybuchowe, ognie sztuczne, zapałki, lonty.

Klasa 11. Farby (z wyjątkiem malarskich i drukarskich), metale płatkowe, barwniki, lakiery, laki, garbniki, pokosty, żywica, smoła i terpentyna, wosk (naturalny i sztuczny), pasty do obuwia, kleje, środki do prania (oprócz mydła), krochmal, środki apreturowe, środki i przyrządy do polerowania, szlifowania, bielenia, czyszczenia i przeciw rdzy, środki i przyrządy do tępienia pasożytów i szkodników.

Klasa 12. Środki lecznicze, higieniczne, dentystyczne, dezynfekcyjne i odżywcze,

preparaty farmaceutyczne, materjały apteczne i opatrunkowe, perfumerja, kosmetyki, mydła i inne środki toaletowe, gąbki.

Klasa 13. Tytuń, wyroby tytuniowe, gilzy i bibułka do papierosów, artykuły dla palących (z wyjątkiem skórzanych).

Klasa 14. Kauczuk, guma, gutaperka i wyroby z nich, opony i kiszki do kół; materjały uszczelniające i izolacyjne, papa dachowa, wyroby azbestowe, cerata, linoleum, tkaniny gumowane, nieprzemakalne i gazoszczelne, kalosze.

Klasa 15. Wyroby bednarskie, stolarskie, koszykarskie i szczotkarskie; wyroby ze słomy i trzciny; meble wszelkiego rodzaju oprócz metalowych.

Klasa 16. Wyroby tokarskie i snycerskie; wyroby z kości, celuloidu, bursztynu, masy perłowej, rogu, szyldkretu i t. p.; grzebienie, przybory toaletowe.

Klasa 17. Wyroby siodlarskie, rymarskie, pasy napędne, galanterja skórzana; wszelkie artykuły podróżne, gimnastyczne i sportowe.

Klasa 18. Przędza i tkaniny wszelkiego rodzaju oprócz wymienionych w kl. 14; jedwab sztuczny; namioty, kilimy, dywany, chodniki, firanki, wyroby tapicerskie, trawa morska i inne włókna roślinne, wata; bielizna stołowa i pościelowa; wyroby powroźnicze, worki, nici, knoty.

Klasa 19. Odzież i okrycia głowy wszelkiego rodzaju, ubiory kościelne; obuwie (oprócz kaloszy); bielizna osobista, gorsety i fiszbiny; stroje, koronki, hafty, wyroby szmuklerskie, pasmanterja, szych, wachlarze, pióra ozdobne, kwiaty sztuczne; parasole i laski, guziki, rękawiczki, igły, szpilki i t. p.

Klasa 20. Wyroby ze szkła, lustra; wyroby z porcelany, fajansu i t. p., ceramika, polewy.

Klasa 21. Papier, karton, tektura, pergamin i wyroby z nich; tapety, druki, mapy, książki, oprawy, ramy, fotografje, przybory i materjały pisarskie, rysunkowe i kancelaryjne; przybory pomocnicze do nauki szkolnej, farby malarskie, przybory do malowania i rzeźbienia, farby drukarskie i czcionki, atrament.

Klasa 22. Instrumenty muzyczne, ich części i przybory, dzieła sztuki, gry i zabawki.

Klasa 23. Napoje zawierające alkohol; miód do picia, wina owocowe.

Klasa 24. Napoje bezalkoholowe, wody mineralne (naturalne i sztuczne), kumys i kefir, soki owocowe, esencje, pastylki do przyrządzania napojów.

Klasa 25. Artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju, pieczywo, towary kolonjalne, cukier, miód naturalny i sztuczny, ocet spożywczy, oleje i tłuszcze jadalne, drożdże, proszki i dodatki do pieczenia ciast, żelatyna.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Józef Kiedroń.

(Dz. U. R. P. z dn. 15.IV 1924 r. № 33, poz. 348).

4.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 10 kwietnia 1924 roku

w przedmiocie zatwierdzenia roty przysięgi dla rzeczników patentowych.

Na podstawie art. 157 ustawy z d. 5 lutego 1924 roku o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306, zarządza się co następuje:

§ 1. Mianowani przez Ministra Przemysłu i Handlu rzecznicy patentowi, winni, przed wpisaniem ich na urzędową listę rzeczników patentowych, złożyć w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, wobec prezesa Urzędu, przysięgę podług następującej roty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej Jedynemu, Ojczyźnie i Narodowi Polskiemu, Ojczyzny wolność, niepodległość i potęgę mieć zawsze przed oczyma, rady i pomocy przeciw prawu, dobrym obyczajom, porządkowi publicznemu i bezpieczeństwu Państwa Polskiego nie dawać; interesy klijentów zgodnie z ustawą i sumieniem ochraniać; dla władz publicznych poszanowanie zachowywać; obowiązki zawodu gorliwie spełniać; honoru i godności stanu rzecznika patentowego strzec.

Tak mi Panie Boże dopomóż i niewinna Syna Jego Męka".

§ 2. Według roty w § 1 przytoczonej, składają przysięgę rzecznicy patentowi, należący do wyznań chrześcijańskich. Rzecznicy patentowi, należący do innych wyznań, składają przysięgę według tej samej roty

z tą tylko zmianą, że ustęp początkowy przysięgi brzmieć będzie:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu” z opuszczeniem wyrazów „w Trójcy Świętej Jedynemu”, zaś ustęp końcowy brzmieć będzie: „Tak mi Panie Boże dopomóż” z opuszczeniem wyrazów: „i niewinna Syna Jego Męka”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Wł. Wyganowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 15.IV 1924 r. № 33, poz. 349).

5.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 18 kwietnia 1924 r.

o przyznaniu IV targowi poznańskiemu, mającemu się odbyć w Poznaniu w dniach od 27 kwietnia do 4 maja 1924 r. włącznie, ulg w przedmiocie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 82 ust. 3 i art. 115 ust. 2 ustawy o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. № 31, poz. 306) zarządza się co następuje:

§ 1. Publikacja i jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na IV targu poznańskim, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po dacie wystawienia, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samemi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru i samo wystawienie wynalazku lub wzoru na IV targu poznańskim, jak również inne po dacie wystawienia dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej zgłoszenie.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego na towarze wystawionym na IV targu poznańskim, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku, wzoru lub znaku towarowego, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, z powołaniem się na ulgi określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, winno być dołączone zaświadczenie dyrekcji IV targu poznańskiego, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Józef Kiedroń.*

(Dz. U. R. P. z dn. 25.IV 1924 r., № 35).

6.

KOMUNIKAT Urzędu Patentowego Rz. P.

Wydział zgłoszeń wynalazków Urzędu Patentowego Rz. P. oraz Wydział zgłoszeń wzorów tego Urzędu — w zakresie wzorów użytkowych — stosują przy załatwianiu podań poniżej podany podział wiedzy technicznej na 89 klas:

KLASY PATENTOWE.

Klasa 1. Przygotowanie rud i paliwa. (Urządzenia rozdrabiające kl. 50 c).

a) Przygotowanie, oprócz magnetycznego i elektrycznego.

b) Przygotowanie magnetyczne i elektryczne.

Klasa 2. Piekarstwo.

a) Piece piekarskie (łącznie z oświetleniem), maszyny i przybory piekarskie.

b) Maszyny i przybory do wyrobu i obróbki ciasta (łącznie z maszynami i przyborami do krajania sucharów i klusek).

c) Sposoby przyrządzania ciasta i pieczenia, również proszek do pieczenia.

Klasa 3. Odzież (oprócz kapeluszy kl. 41, szycia i haftowania kl. 52 oraz obuwia kl. 71).

a) Bielizna, również bielizna papierowa, odzież spodnia, sznurówki.

b) Części odzieży (również szelki, krawaty, rękawiczki, przytrzymywacze kapeluszy do nich przymocowane i inne), również dodatki, materjały odzieżowe (o ile nie należą do kl. 86 i kl. 25).

c) Zapięcia do odzieży (zamknięcia sznurowe kl. 71 b).

d) Srodki pomocnicze krawieckie.

e) Kwiaty, pióra, wyroby futrzane (maszyny do postrzygania kl. 28 b), peruki, maski.

Klasa 4. Oświetlenie (oprócz oświetlenia elektrycznego kl. 21 f) i palniki wszelkiego rodzaju.

a) Latarnie, lampy górnicze, lichtarze (lichtarze choinkowe kl. 34 l), pochodnie, części do lamp (palniki kl. 4 g) i podstawki dla przedmiotów oświetlających.

b) Wzmacnianie i rozdział światła.

c) Zbiorniki gazu (konstrukcja kl. 37 f), regulatory ciśnienia i zużycia, stosowane przy oświetlaniu, regulatory ciśnienia, o ile mają być stosowane zarówno przy oświetlaniu, jak i do silników gazowych (regulatory ciśnienia gazu do silników gazowych kl. 46 c), regulatory obrotów dla instalacji o gazie sprężonym (pozatem reregulatory krążenia gazu kl. 26 a), przewodzenie i rozdział paliwa gazowego, urządzenia do mieszania gazu z powietrzem i t. p. (mieszaniny gazowe kl. 26 c), instalacje do wytwarzania gazu sprężonego.

d) Urządzenia do zapalania i do gaszenia, również elektryczne, o ile nie chodzi o konstrukcję łączników (wtedy kl. 21 c), (katalityczne samozapalacze gazu i ich wyrób pod e).

e) Samozapalacze gazu (katalityczne).

f) Żarzywa.

g) Palniki, również do ogrzewania i gotowania, oraz ulatniaki do paliwa płynnego, o ile są one połączone z palnikiem (niezależne ulatniaki do paliwa płynnego kl. 24 b, 26 a, c, ulatniaki, stanowiące część silnika 46 c), umieszczenie palnika w lampie i połączenie palnika z innemi częściami lampy celem wzmożenia działania palnika.

Klasa 5. Górnictwo.

a) Głębokie wiercenie.

b) Roboty górnicze wydobywcze (rozsadzanie zapomocą materjałów wybuchowych kl. 78 e).

c) Budowa i obudowa szybów i sztolni.

d) Prowadzenie powietrza, transport (też kl. 20 i 35), pomiary podziemne (też kl 42 c) i t. p.

Klasa 6. Piwo, okowita, wino, ocet, drożdże.

a) Słód, chmiel, drożdże.

b) Zacier i brzeczka (przyrządzanie i fermentacja), destylowanie i rektyfikacja płynów alkoholowych.

c) Przyrządzanie wina i innych napojów alkoholowych z wyjątkiem piwa.

d) Pasteryzowanie, wyjaławianie, przechowywanie, oczyszczanie, odmętnianie i wytrzymywanie.

e) Przyrządzanie octu.

f) Czyszczenie beczek, maszyny do smołowania i odsmołowywania, wypalacze beczek, urządzenia do zabijania czopów, czopy fermentacyjne, przybory kiperskie.

Klasa 7. Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu, jakoteż walcowanie metali (nakładanie kl. 49 i, inne powłoki metalowe kl. 48 a, b, odlewanie rur kl. 31 c).

a) Walcowanie metali.

b) Wyrób blachy, drutu i rur metalowych, oprócz podkl. a (łącznie z piecami).

c) Obróbka i przeróbka blachy i rur (nożyce do blachy kl. 49 b oraz lutowanie kl. 49 f), również uszczelnianie i obcinanie rur.

d) Obróbka i przeróbka drutu.

e) Wyrób igieł i szpilek oraz gwoździ, również zapomocą tłoczenia, walcowania i wycinania.

f) Wyrób rozmaitych przedmiotów zapomocą walcowania (śruby, koła, pierścienie, kadzie, kule i t. p.).

Klasa 8. Bielarstwo, pranie, farbiarstwo, drukowanie na tkaninach i obiciach, oraz wykończanie.

a) Bielenie, farbowanie, merceryzowanie, przesycanie (impregnowanie), pranie, pilśnienie włókien przędzalniczych, przędzy, tkanin, wyrobów dzianych i t. d. (dział mechaniczny). (Dział chemiczny 8 i do n).

b) Uszlachetnianie i ozdabianie przędzy, tkanin, wyrobów dzianych i t. d. (dział mechaniczny) z wyjątkiem bielenia, farbowania, drukowania, merceryzowania, przesycania, prania i pilśnienia.

c) Pokrywanie drukiem przędzy, tkanin, wyrobów dzianych, pokryć podłogi i ścian i t. p. (dział mechaniczny).

d) Czyszczenie i wykończanie bielizny (dział mechaniczny).

e) Odpylanie, czyszczenie i odświeżanie tkanych, dzianych i innych przedmiotów użytku (dział mechaniczny), również maszyny do czyszczenia i napychania pierza; przeróbka piór ptasich na pierze.

f) Fałdowanie, mierzenie, zwijanie, układanie, zdwajanie, cięcie, szykowanie, pakowanie przędzy (również kl. 76d), tkanin, wyrobów dzianych i t. d. (dział mechaniczny).

g) Wyrób plisowań, układanie ryszki, rurkowanie (dział mechaniczny).

h) Materjały na pokrycia (linoleum, linkrusta, cerata, obicia i inne powlekane utwory płaskie) (dział mechaniczny).

i) Bielenie i pranie (dział chemiczny).

k) Wykończanie, merceryzowanie (dział chemiczny), przesycanie (tkaniny nieprzemakalne i ognioodporne).

l) Materjały na pokrycia (linoleum, cerata, tektura smołowcowa i inne powlekane utwory płaskie) (dział chemiczny).

m) Barwienie i bejcowanie (dział chemiczny), wywoływanie barw na włóknach, przyrządzanie środków barwiących.

n) Drukowanie tkanin i inne ozdabianie powierzchni materjałów włókienniczych (dział chemiczny).

Klasa 9. Wyroby ze szczeciny jakoteż pędzle, szczotki, miotły oraz umocowanie rączek i trzonków do nich.

Klasa 10. Paliwo.

a) Zwęglanie, koksowanie.

b) Wyrób brykietów z paliwa, podpałek i t. p., stężanie paliwa płynnego (również kl. 23 c), ulepszanie paliwa (prasy do brykietów kl. 80 a).

c) Wydobywanie torfu, przeróbka torfu na paliwo (suszenie torfu i węgla kl. 82 a).

Klasa 11. Introligatorstwo, albumy, regestratory do listów i teki do zbiorów.

a) Maszyny i przybory do broszurowania, sposoby broszurowania (również kl. 54 a).

b) Maszyny do obcinania papieru i nożyce do tektury (maszyny do cięcia papieru kl. 55 e).

c) Introligatorskie przybory i maszyny, oraz sposoby pracy w introligatorstwie (oprócz broszurowania i obcinania; maszyny do falcowania kl. 15 e).

d) Książki, oprawy książek, okładki książek, ochraniacze do okładek książek, zakładki, regestry książek, katalogi księgarskie i t. p.

e) Albumy, teki do listów, regestratory do listów, przebijaki do papieru, torby do listów, teki wszelkiego rodzaju, łapki do papieru, oprawy do pism, bloczki kalendarzowe i do notatek, i t. p.

Klasa 12. Metody i przyrządy chemiczne, o ile nie są wymienione w klasach poszczególnych.

a) Metody i naczynia do gotowania, wyparowywania, stężania, destylowania (oprócz destylacji suchej drzewa pod lit. r oraz węgla klasa 10 a i 26 a, destylacja spirytusu klasa 6 b, wymiana ciepła kl. 17 e, f), skraplanie (skraplacze pary kl. 17 d, 14 g, skraplanie trudno skraplających się gazów drogą mechaniczną kl. 17 g).

b) Kalcynowanie, stapianie.

c) Rozpuszczanie, wyługowywanie, krystalizowanie, zgęszczanie ciał płynnych (oprócz stężania spirytusu kl. 10 b i nafty 10 b i 23 c).

d) Odmętnianie, wydzielanie, przesączanie (przesączniki i prasy do przesączania).

e) Pochłanianie i czyszczenie gazów i par (czyszczenie gazów palnych kl. 26 d), oddzielanie gazów (trudno skraplających się przez skraplanie kl. 17 g), mieszanie ciał stałych z płynnemi, również mieszanie gazów i par ze sobą, oraz z płynami.

f) Lewary, naczynia i zamknięcia do kwasów oraz do zgęszczonych lub skroplonych gazów i t. d., urządzenia do załadowywania (też kl. 24 h, 26 e i t. d.), regulatory dopływu i odpływu (pompy kl. 59, konstrukcje kurków i zaworów 47 g).

g) Ogólne czysto chemiczne metody i przynależne przyrządy (kataliza, ogólne reakcje chemiczne i t. d.).

h) Ogólne, metody i przyrządy elektrochemiczne.

i) Metaloidy i ich połączenia, oprócz wymienionych pod lit. k.

k) Amoniak, cyan i ich połączenia.

l) Połączenia metali alkalicznych.

m) Połączenia metali ziem alkalicznych i metali ziem.

n) Połączenia metali ciężkich.

o) Węglowodory, alkohole, aldehydy, ketony, organiczne połączenia siarki, połączenia uwodorodnione, kwasy karbonowe, amidy kwasu karbonowego, moczniki i połączenia osobno nie wyszczególnione.

p) Pierścienie azotowe, połączenia, zawierające azot, o nieznanej budowie.

q) Aminy, fenole, naftole, aminofenole, aminonaftole.

r) Pędzenie smoły (dziegciu), octu drzewnego i t. p. (kwas octowy pod lit. o).

Klasa 13. Kotły parowe oraz ich wyposażenie (oprócz palenisk kl. 24), również przewodzenie pary.

a) Kotły parowe (oprócz kotłów ogrzewczych kl. 36 c).

b) Podgrzewanie i mechaniczne czyszczenie wody zasilającej, zasilanie, regulowanie krążenia.

c) Wodowskazy, urządzenia sygnalizacyjne i bezpieczeństwa.

d) Przewodzenie, suszenie i przegrzewanie pary, odwadniacze pary.

e) Czyszczenie kotłów i rur (t. j. kotłów parowych i rur kotłów parowych).

f) Umocowywanie i uszczelnianie rur (narzędzia kl. 7 c).

g) Szczególne sposoby wytwarzania pary wodnej, również opalanie kotłów zapomocą materjałów poprzednio rozpalonych (gorący żużel, płynne metale i t. p.), paleniska zamknięte (z bezpośredniem działaniem płomieni na wodę).

Klasa 14. Silniki parowe, również do parowozów i okrętów, również silniki pracujące rozprężeniem, dla napędu których nie został wskazany żaden środek pędny, lub też o ile jako środek pędny ma służyć para wraz z innemi środkami pędnemi.

a) Silniki parowe o tłoku, posiadającym ruch zwrotny.

b) Silniki parowe o tłoku obracającym się lub wahadłowym.

c) Turbiny parowe.

d) Stawidła o suwaku ślizgowym [suwaki płaskie i tłokowe (konstrukcje suwaków kl. 47 g)].

e) Stawidła o suwaku obrotowym (suwaki rurowe, tarcze i kurki), oraz inne stawidła, nie wyszczególnione pod lit. d, e, f (konstrukcje kurków kl. 47 g).

f) Stawidła zaworowe (konstrukcje zaworów kl. 47 g). (Stawidła zaworowe do silników wybuchowych i spalinowych 46 b; stawidła zaworowe napędzane elektrycznie 14 e).

g) Części przynależne do silników parowych, również urządzenia wyrównawcze do pomp i dmuchaw bez koła rozpędowego, skraplacze, o ile wpływają na ruch silnika parowego (pozatem kl. 17 d).

h) Sposoby wyzyskania siły pary.

Klasa 15. Drukarstwo, maszyny do linjowania, maszyny do pisania, stemple (drukowanie materjałów włókienniczych, obić i linoleum kl. 8 c, n).

a) Części składowe, przybory i maszyny do składania i rozbierania składu.

b) Sposoby wyrobu i odtwarzania form drukarskich (oprócz reprodukcji fotomechanicznej kl. 57 d).

c) Urządzenia do odtwarzania.

d) Prasy i maszyny drukarskie, również do druku wytłaczanego z mechanizmem barwiącym i do druku szablonowego, sposoby drukowania, o ile są związane z użyciem szczególnych maszyn.

e) Maszyny i przyrządy pomocnicze dla drukarstwa (do falcowania, dziurkowania, bronzowania, obrzeżania).

f) Maszyny do linjowania.

g) Maszyny do pisania i przynależytości.

h) Stemple ręczne, urządzenia do stemplowania i numerowania (kleszcze do stemplowania z liczydłem kl. 43 a, stemple wypalające kl. 75 a).

i) Urządzenia do powielania (druk szablonowy pod lit. d).

k) Sposoby drukowania i powielania łącznie z drukiem wytłaczanym barwnym (o ile nie są związane z użyciem szczególnych maszyn; pozatem pod lit. d; oprócz reprodukcji fotomechanicznej kl. 57 d), przysposabianie, szczególne wyroby drukarskie.

l) Materjały drukarskie [płyty, masy, szczególne farby (naprzykład do druku mozaikowego), środki do zwilżania i zmywania, płyty matrycowe i t. p.].

Klasa 16. Nawozy.

Klasa 17. Wytwarzanie lodu i zimna, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno skraplających się gazów i mieszanin gazów, jak naprz. powietrza.

a) Chłodzarki (sprężające, pochłaniające, próżniowe i działające rozprężaniem powietrza).

b) Wytwarzanie lodu (oprócz chłodzarek pod lit. a).

c) Lodownie, szafki do lodu i szafki do chłodzenia.

d) Skraplacze pary (też kl. 14 g).
(por. 14 c; 14 g; 17 a; 89 c).

e) Otwarte wymienniki ciepła, [otwarte chłodnice dla płynów lub gazów, z któremi środki chłodzące (np. lód, chłodna woda, lub zimne powietrze) stykają się bezpośrednio].

f) Zamknięte wymienniki ciepła.

g) Skraplanie drogą mechaniczną trudno skraplających się gazów i mieszanin gazowych.

Klasa 18. Wytwarzanie żelaza.

a) Przeróbka rudy (przygotowanie rud, wytwarzanie surowca, proces bezpośredni, wielkie piece, ogrzewacze powietrza, wyrób żelazokrzemu i żelazomanganu).

b) Przeróbka surowca (rafinowanie, świeżenie, wyrób żelaza kujnego i stali, stopy).

c) Hartowanie i odhartowywanie stali i żelaza (również przedmiotów, jak naprz. narzędzia i t. p.), świeżenie przez żarzenie, cementowanie i odwęglanie.

Klasa 19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów.

a) Nawierzchnia [oprócz zwrotnic (kl. 20 i) i urządzeń szczególnych do napędu elektrycznego (kl. 20 k)], narzędzia i maszyny do budowy nawierzchni torów szynowych wszelkiego rodzaju.

b) Czyszczenie ulic.

c) Brukowanie dróg i placów komunikacyjnych, łącznie z placami do zabaw i boiskami sportowemi.

d) Budowa mostów, łącznie z rusztowaniami do montowania.

e) Poddroże i podtorze dla dróg i kolei żelaznych wszelkiego rodzaju [roboty ziemne i skalne (pogłębiarki suche kl. 84 d), mury oporowe i okładzinowe, rowy i przepusty], łącznie z urządzeniami drugorzędnemi (kamienie kilometrowe i graniczne, drogowskazy i wskaźniki wzniesienia, zagrody śniegowe i t. p.), również perony kolejowe.

f) Budowa tunelów.

Klasa 20. Ruch kolejowy.

a) Rozmaite koleje (atmosferyczne, pneumatyczne, balonowe, ślizgowe, o stopniowanej szybkości, zębnicowe nadziemne, wiszące, linowe, uliczne (tramwaje), transportowe i podziemne) (koleje magazynowe kl. 81e), łącznie ze środkami do napędu, o ile nie należą do b—d, i z nawierzchnią, o ile ta jest zależną od budowy środków do napędu (pozatem kl. 19a).

b) Parowozy i wagony silnikowe (z wyjątkiem kotłów kl. 13, palenisk kl. 24, silników parowych kl. 14, urządzeń skraplających kl. 14g, 17d, mechanizmów do dzwonienia kl. 74d, napędu elektrycznego lit. 1), również piasecznice do wagonów kolei ulicznych.

c) Wagony, drezyny i welocypedy kolejowe [meble kolejowe, o ile chodzi o stosowane przy nich urządzenia zabezpieczające od skaleczeń podczas zderzenia (pozatem kl. 34g), oprócz sprzęgieł rurowych do ogrzewania i do hamowania i t. p. (kl. 47f)], również wagony zderzakowe do ochrony podczas zderzeń.

d) Podwozie, osie, urządzenia do nastawiania osi, maźnice, koła, resory, urządzenia ochronne.

e) Sprzęgła, urządzenia ciągowe i zderzakowe.

f) Hamulce, o ile są umieszczane przy pojazdach (również hamulce powietrzne sterowane elektrycznie).

g) Przesuwnice, obrotnice, kolumny wodociągowe, kozły zderzakowe, urządzenia do przestawiania lub wymiany osi, kozły ruchome, urządzenia do wsiadania podczas jazdy i do przeładowywania i t. p.

h) Środki pomocnicze dla ruchu (urządzenia wskazujące zagrzanie się czopów osi, urządzenia przy parowozach i wagonach do wskazywania wadliwych miejsc na torze (również kl. 19a), przyrządy do pomiaru obręczy, przyrządy pomocnicze do ruszania z miejsca, hamulce siłozbiorcze, hamulce szynowe, klocki wstrzymujące, urządzenia do stawiania na torze i do usuwania z toru, przyrządy do przesuwania wagonów, urządzenia do mycia wagonów, przyrządy do chwytania toreb pocztowych i t. d.).

i) Zwrotnice [oprócz zwrotnic przewodzących prąd (pod lit. k)], przegrody drogowe, sygnały (łącznie z przyrządami sygnalizującemi stacje) oraz wszelkiego rodzaju zabezpieczenia pociągów.

k) Budowle dla kolei żelaznych elektrycznych [o ile nie chodzi o budowę kolei żelaznych wogóle (kl. 19a)], urządzenia szynowe i połączenia łubkowe szyn do przewodzenia prądu lub izolowania, przewody drogowe nadziemne i podziemne, urządzenia z przewodami odgałęziającemi, urządzenia zabezpieczające przeciw prądom ziemnym, wagony z rusztowaniem.

l) Środki do napędu dla kolei żelaznych elektrycznych, elektryczne oraz elektryczne mieszane (w połączeniu z innemi źródłami energji), sposoby napędu pociągów, odbieracze prądu, silniki łącznie z ich sterowaniem dla poszczególnych wagonów lub całych pociągów, hamulce elektryczne lub elektryczne mieszane (elektrycznie sterowane hamulce powietrzne i t. p. kl 20 f).

Klasa 21. Elektrotechnika.

a) Telegrafja i Telefonja.

b) Ogniwa galwaniczne, akumulatory i ogniwa termoelektryczne (wyrób zapomocą odlewu ram metalowych do trzymania masy klasa 31c, wyrób tychże zapomocą obróbki metalu klasa 49 i, ładowanie i wyładowanie akumulatorów, podklasa c).

c) Elektryczne przewody i instalacje (materjały oporowe, masy izolujące, łączniki, regulatory, sposoby łączenia, bezpieczniki i urządzenia odgromnikowe).

d) Elektryczne maszyny, prądnice i silniki i układy rozdzielcze (również dla elektryczności statycznej, przetwarzanie prądu).

e) Elektromiernictwo.

f) Oświetlenie elektryczne [lampy łukowe, latarnie projekcyjne, przyrządy do

wciągania lamp do góry (również klasa 35c), żarówki i oprawki, rurki Geisslera, lampy katodowe].

g) Elektryczne urządzenia pomocnicze ogólne i sposoby ich wykonania i postępowania, oprócz elektrochemicznych (elektromagnesy, przerywacze samoczynne, kondensatory, odciążenie magnetyczne łożysk i t. d. i aparaty röntgenowskie).

h) Elektryczne przyrządy do ogrzewania, gotowania, parowania, topienia, lutowania i spawania i sposoby postępowania przy tem, oraz przyrządy oparte na wytwarzaniu ciepła.

Klasa 22. Farby, pokosty, lakiery, powłoki, kleiwo.

a) Azobarwniki, azooksybarwniki i barwniki hydrazonowe.

b) Barwniki dwu i trójfenilometanowe, ftaleiny, pironiny, auraminy, akridyny, barwniki antrocenowe i inne barwniki oksyketonowe, naftazaryna.

c) Azyny, oksazyny, tiazyny, induliny, safraniny, eurodyny, indofenole.

d) Barwniki zawierające siarkę.

e) Indygo i inne barwniki, nie wyszczególnione pod lit. a — d.

f) Farby substancjalne (farby mineralne i bronzowe, lakiery kolorowe).

g) Atramenty, farby do znaczenia, farby malarskie, farby drukarskie, smarowidła, powłoki, również maszyny do tarcia farb.

h) Żywice, pokosty, lakiery, politury, smoła, kotły do gotowania smoły (lub dziegciu), również środki do suszenia.

i) Kity, kleje i inne kleiwo (również kl. 89 i), szczeliwo do obręczy kołowców.

Klasa 23. Przemysł tłuszczowy i olejarski.

a) Otrzymywanie i czyszczenie tłuszczów i olejów tłuszczowych, przyrządy do topienia, chłodzenia i destylowania, tłuszcze z wody ściekowej, lanolina, oddzielanie i czyszczenie olejów eterycznych, zestawianie pachnideł.

b) Oleje mineralne i inne płyny do oświetlania, osobno nie wyszczególnione, parafina i wosk ziemny.

c) Smary i nafta skrzepła (również kl. 10b).

d) Kwasy tłuszczowe, świece (dział chemiczny, łącznie z przyrządami do destylowania).

e) Mydła, preparaty mydlarskie, również mydła żywiczne do klejenia papieru, mydła lecznicze, gliceryna (dział chemiczny, łącznie z przyrządami do gotowania i destylowania).

f) Mydła i świece (dział mechaniczny).

Klasa 24. Instalacje palaniskowe.

a) Paleniska do paliwa stałego wogóle, dla przemysłu i użytku domowego, o ile chodzi o osiągnięcie dobrego spalania i o niszczenie dymu (do kotłów wszelkiego rodzaju, do pieców płomiennych, pieców do topienia, tyglowych, żarowych, do rozpalania pieców szybowych i pieców do wypalania, do pieców piekarskich, panwi browarniczych, do pieców względnie ognisk pokojowych i kuchennych i kotłów do gotowania parą).

b) Paleniska do paliwa płynnego (konstrukcja palników kl. 4g), niezależne ulatniaki do paliwa płynnego (wytwarzanie gazu olejowego i tłuszczowego kl. 26a).

c) Paleniska gazowe (paleniska regeneracyjne z częściami przynależnemi, piece retortowe i muflowe, piece płomienne).

d) Piece do spalania zwłok i śmieci.

e) Generatory gazu, sposoby wygazowywania łącznie z gazem wodnym (karburowanie kl. 26c).

f) Ruszty i czyszczenie rusztów, łącznie z urządzeniami do przegarniania.

g) Urządzenia kominowe, wyciery, przybory kominiarskie, urządzenia do czyszczenia rur ogniowych i kanałów spalinowych, usuwanie popiołu i osadzanie dymu łącznie z iskrochronami.

h) Urządzenia do załadowywania.

i) Poszczególne urządzenia do doprowadzania pary i powietrza, regulatory ciągu, urządzenia do wzmożenia ciągu w kominie, (dmuchawki). (Niszczenie dymu 24a; urządzenia regulacyjne do pieców ogrzewczych 36a).

k) Drzwiczki paleniskowe, przewały paleniskowe, wstawki do płomienic oraz inne wstawki, służące do gromadzenia ciepła, obmurowania kotłów, urządzenia do zapalania i gaszenia, urządzenia ochronne przeciw wydobywaniu się spalin.

l) Paleniska do paliwa szczególnego rodzaju, pyłu węglowego, trocin, torfu, słomy. (Paleniska zamknięte kl. 13g).

Klasa 25. Splatanie, wyrób koronek, dzianie i wyrób pasmanterji.

a) Wyrób tkanin oczkowych i dzianych.

b) Splatanie i wyrób koronek (również wyrób tiulów).

c) Pasmanterje (tasiemkarstwo kl. 86c).

d) Obicia (wyrób dywanów wiązanych i t. p.), (haftowanie igłą kl. 52 b).

e) Wiązanie sieci (oprócz siatek drucianych kl. 7 d).

Klasa 26. Wytwarzanie gazu, gazy palne (wytwarzanie wodoru kl. 12 i; wytwarzanie gazu w generatorach kl. 24 e; gromadzenie i rozdział gazu kl. 4 c).

a) Wytwarzanie gazu węglowego zapomocą destylacji suchej.

b) Wytwarzanie gazu palnego drogą mokrą.

c) Sposoby i urządzenia do karburowania (również kl. 46 c), gaz powietrzny i inne palne mieszaniny gazów (urządzenia do mieszania kl. 4 c).

d) Czyszczenie gazu węglowego i acetylenu.

e) Urządzenia do ładowania i wyładowywania retort do gazu.

Klasa 27. Dmuchawy i maszyny do przewietrzania.

a) Dmuchawy miechowe.

b) Dmuchawy cylindrowe [sprężarki, pompy powietrzne (również kl. 63 e), również sprężanie powietrza i gazów zapomocą ciśnienia wody (oprócz dyszaków kl. 27 d), konstrukcje zaworów kl. 47 g, wyrównywacze ciśnienia kl. 14 g].

c) Dmuchawy wirowe (obrotowe).

d) Dyszaki.

Klasa 28. Garbarstwo, postępowanie ze skórami surowemi z włosem, obróbka i przeróbka skóry wyprawionej.

a) Garbarstwo [również garbniki, napawanie i przechowywanie skóry wyprawionej (skóra lakierowana również kl. 22 h)].

b) Traktowanie i przeróbka mechaniczna skór surowych z włosem, skór surowych i skóry wyprawionej wogóle, również maszyny i urządzenia do farbowania skór surowych z włosem i skóry wyprawionej, maszyny do postrzygania futer, wyrób pasów pędnych, oraz maszyny do rozszczepiania błony skórnej (siodlarstwo kl. 56 a, b, 63 a, wyrób obuwia kl. 71 a-c).

Klasa 29. Włókna przędzalnicze.

a) Uzyskiwanie włókien przędzalniczych drogą mechaniczną.

b) Uzyskiwanie włókien przędzalniczych drogą chemiczną, również i zwęglanie (karbonizacja).

Klasa 30. Pielęgnowanie zdrowia i weterynarja.

a) Przyrządy, przybory i sposoby postępowania dla celów djagnozy i chirurgji łacznie z położnictwem (również noże do wycinania nagniotków, przybory do szczepienia).

b) Chirurgja zębów, wstawianie zębów, czyszczenie zębów, wykałaczki do zębów, przyrządy do płukania ust, przybory do pielęgnowania zębów i jamy ustnej (szczotki do zębów kl. 9).

c) Weterynaryjne przyrządy, przybory i maszyny.

d) Członki sztuczne (protezy), łubki, bandaże, opatrunki, opaski i okłady (opaski przepuklinowe, worki do lodu, suspensorja, urynały, przyrządy zapobiegawcze przeciwko moczeniu w łóżku i polucjom, pessarja, przyrządy ortopedyczne, wkładki dla płaskostopowców, krążki do nagniotków, respiratory, przyrządy zapobiegawcze przeciwko chrapaniu); okulistyka i leczenie uszu (ototerapia), ochrona oczu i uszu (okulary ochronne, sztuczne oczy, tłumiki dźwięków i sztuczne błony bębenkowe).

e) Transport i układanie chorych (również urynały dla chorych (bidory), stoły i fotele operacyjne (również dentystyczne) urządzenia pogrzebowe.

f) Gimnastyka lecznicza, również gimnastyka oddechowa (przybory gimnastyczne pokojowe kl. 77 a), masaż, urządzenia kąpielowe i do mycia dla szczególnego leczenia i dla osobnych części ciała [również proste wanienki nasiadowe (bidety)], elektroterapia, magnetoterapia i radjoterapia (leczenie światłem i promieniowaniem).

g) Przybory i maszyny farmaceutyczne, urządzenia do zażywania lekarstw, butelki do ssania i smoczki, butelki do spluwania.

h) Sposoby leczenia (oprócz chirurgicznych), środki lecznicze, leczenie zębów (chemiczne), środki kosmetyczne.

i) Odkażanie i wyjaławiania, sposoby i przyrządy (też kl. 6 d, 53 c i 85 a, h), materjały opatrunkowe, przechowywanie zwłok.

k) Urządzenia do ssania, pompowania, wstrzykiwania i rozpylania dla lecznictwa [bańki, pompki do mleka, irrygatory, strzykawki, dmuchawki do proszku, wanienki (bidety) z urządzeniem do pryskania, rozpylacze, inhalatory, urządzenia do ogłuszenia, znieczulania i usypiania], katetery, dylatatory, wprowadzanie lekarstw do jam ciała.

Klasa 31. Odlewnictwo (odlewnictwo metali) łącznie z należącem do niego formierstwem.

a) Piece do topienia i inne.

b) Maszyny do formowania.

c) Odlewnictwo i formierstwo wogóle.

Klasa 32. Szkło.

a) Wyrób (roztapianie, oczyszczanie, czerpanie, mieszanie), nadawanie kształtu (dęcie, prasowanie, ciągnienie, walcowanie, wyrób szkła z drutem wtopionym), również traktowanie uzupełniające, nadawanie kształtu (chłodzenie hartowanie, wyciąganie, stapianie, odłamywanie), (szlifowanie i polerowanie kl. 67).

b) Zestawianie chemiczne (stopy szkła, topniki, zabarwianie i odbarwianie) oraz ozdabianie szkła zapomocą zmiany jakości powierzchni (szkło katedralne, wyżeranie (trawienie), obróbka zapomocą strumienicy piaskowej), (strumienice piaskowe kl. 67), malowanie na szkle (również kl. 75d), powlekanie metalem, pokrywanie powłoką zwierciadlaną (wyrób zwierciadeł sposobem galwanicznym kl. 48a), szklenie sztuczne (ozdabianie powierzchni kl. 75).

Klasa 33. Przybory do użytku osobistego i podróżne.

a) Parasole, laski, laski i parasole z siedzeniem, wachlarze.

b) Woreczki do pieniędzy i sakiewki (również kl. 43a), torby podróżne, kufry, kosze podróżne.

c) Przybory toaletowe [rurki, maszynki do grzania rurek, przyrządy do zawijania włosów, klamry do włosów (szpilki do włosów kl. 44a), przybory fryzjerskie (fotele fryzjerskie i do golenia kl. 34g), grzebienie wszelkiego rodzaju, opaski do wąsów i brody, haczyki do zapinania obuwia i rękawiczek, obcinacze i pilniki do paznokci i t. p.].

d) Wyposażenie wojskowe i podróżne [namioty, tornistry (również do użytku szkolnego), plecaki, butelki polowe, hamaki, siedzenia i oparcia do podróży w pojazdach, urządzenia do trzymania i noszenia, trzymadła do kwiatów, oprawki do biletów jazdy, trzymadła i przybory do noszenia parasoli, lasek, wachlarzy, pakunków, książek i t. p.]. (Ładownice do nabojów kl. 72d, przybory do czyszczenia kl. 34 c).

Klasa 34. Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty dla gospodarstwa domowego (pranie kl. 8d), również meble.

a) Naftowe, gazowe, spirytusowe i t. p. urządzenia do gotowania (palniki kl. 4g).

b) Maszyny i narzędzia do rozdrabiania produktów spożywczych dla ludzi [również wydrążacze owoców oraz urządzenia do obierania i rozdrabniania warzyw i owoców w celu przeróbki poszczególnych ziemiopłodów (przeróbka masowa kl. 45e)], (do mięsa kl. 66b).

c) Maszyny i przybory do porządkowania mieszkania, czyszczenia mebli, statków domowych, odzieży i t. p. (maszyny do trzepania dywanów i czyszczenia mebli i t. p. zapomocą powietrza ssanego i sprężonego kl. 8e, czyszczenie szklanek do piwa kl. 64b).

d) Przybory do palenisk pokojowych i kuchennych.

e) Wyposażenie drzwi i okien oraz przybory i przedmioty do ich zawieszania, również klocki i kołki murowe (uszczelnianie okien i drzwi kl. 37d, okucia kl. 68c).

f) Sprzęty pokojowe, stołowe i do mieszkań (meble pod 34g, h, i).

g) Meble do siedzenia i leżenia, również krzesła i łóżka podróżne i polowe, ławki i fotele fryzjerskie, oparcia dla ramion, nóg i głowy do mebli do siedzenia i leżenia i do niezależnych siedzeń kolejowych bez urządzeń zabezpieczających podczas zderzeń (krzesła dziecięce pod lit. h, parasole i laski z siedzeniem kl. 33a, krzesła z wrzucaniem monet kl. 43b), łóżka i materace (łóżka okrętowe kl. 65a, łóżka do wagonów sypialnych kl. 20c, okucia łóżek pod lit. i), łóżka zamienne (łóżko-kanapa, łóżko-szafa, łóżko-krzesło, łóżko-kufer i t. p.), siatki ochronne przeciw owadom i trzymadła do prześcieradeł.

h) Meble dziecięce, urządzenia do noszenia dzieci (wózki dziecięce kl. 63b).

i) Stoły i szafy, również stoły do gry, biurka, stoły do rysowania, podróżne i stoły z pulpitem, pulpity do czytania, ławki szkolne, tablice ścienne (powierzchnie do pisania na tablicach kl. 70e), trzymadła do map ściennych i stalugi malarskie, jak również komody i meble zamienne (oprócz wymienionych pod lit. g), krążki, okucia i części do mebli, złącza meblowe wogóle, złącza do stołów i szaf, (zamki kl. 68a, zasuwy kl. 68b i zawiasy kl. 68c).

k) Urządzenia i przybory do utrzymywania ciała w czystości (również kl. 30f i 85f), również ustępy bez płukania (ustępy z płukaniem kl. 85h), wydawacze przyborów do mycia i przyborów ustępowych.

l) Przybory kuchenne i domowe oprócz wymienionych pod lit. a—f oraz k, rozmaite przedmioty do użytku osobistego (pachołki i łopatki do obuwia i t. p.) i do użytku szczególnego [pałąki i wyprostowywacze do ubrania (wieszadła kl. 34f, wieszadła z zamknięciem kl. 68a)], również

wodotryski pokojowe oraz ozdoby i oświetlenie do choinki, również naczynia sprzedażne, o ile nie służą do reklamy (kl. 54 g), lub o ile nie są połączone ze szczególnem urządzeniem do mierzenia (kl. 42 e), skrzynki do listów dla użytku domowego i skrzynki do śniadań (skrzynki pocztowe do listów kl. 81 c), schodki (drabinki) do użytku domowego, nosidła do butelek (skrzynki do butelek kl. 81 c), urządzenia zapobiegające wybuchom naczyń, oraz urządzenia do zlewania do użytku domowego (do naczyń w składach kl. 81e).

Klasa 35. Dźwignice.

a) Wyciągi (klatki wyciągowe) i dźwigi.

b) Żurawie i suwnice.

c) Dźwigarki (windy) i wielokrążki.

d) Urządzenia do podnoszenia [pomosty pochyłe, dźwigniki (lewary), urządzenia do poddawania worków, narzędzia do unoszenia ciężarów, podnoszenie zapomocą wyporu wody lub powietrza], (transport pneumatyczny kl. 81 e).

Klasa 36. Instalacje ogrzewania i przewietrzania budynków.

a) Piece ogrzewcze i ogniska do paliwa stałego, również piece opalane miałem (paleniska kl. 24 a).

b) Piece ogrzewcze i ogniska do paliwa gazowego i płynnego, łącznie z piecami i ogniskami, opalanemi rozmaitem paliwem równocześnie.

c) Ogrzewanie centralne, ogniska do gotowania parą (garnki do gotowania parą kł. 34 l, odwadniacze pary kl. 13 d, konstrukcje zaworów kl. 47 g).

d) Urządzenia do przewietrzania, nasady kominowe, nawilżacze powietrza.

e) Nagrzewacze płynów (piece kąpielowe).

f) Regulatory ciepła (samoczynne regulatory ciepła albo temperatury dla instalacji ogrzewczych i przewietrznych w budynkach; regulatory ciepła dla ogólnych celów 42 i, dla wylęgarni 45 h; regulatory ciągu 24 i).

Klasa 37. Budownictwo lądowe.

a) Konstrukcje dźwigające i ograniczające przestrzeń (stropy, ściany, dachy), łącznie z zewnętrznem pokryciem ścian, oraz urządzeniami do osuszania i izolowania.

b) Części konstrukcyjne z kamienia, drzewa i żelaza (kamienie i płyty budowlane; podpory, dźwigary i pale z drzewa, żelaza, żelazobetonu; połączenia kamieni, drzewa i żelaza).

c) Pokrycie dachu łącznie z oknami dachowemi, oświetleniem górnem i urządzeniami odwadniającemi.

d) Wewnętrzne i zewnętrzne wykończanie budynków [schody, podłogi, okna i drzwi oraz ich uszczelnienia, okiennice, markizy, żaluzje, urządzenia do zawieszania dzwonów wieżowych (urządzenia do dzwonienia kl. 74 a) i środki do osiągnięcia akustyczności, oklejanie obiciami, obijanie i tynkowanie. (Malowanie kl. 75 c), wykładanie taflami, umocowanie chorągwi i odgromników, kraty i ogrodzenia (również kl. 7 d), kołowroty].

e) Budowa rusztowań, łącznie z urządzeniami pomocniczemi do budowy, jak spusty do kamieni i cegieł, szablony i t. p. (również kl. 19 d oraz e).

f) Budowle wszelkiego rodzaju [budowa teatrów i cyrków, budynki rolnicze, budowle sportowe, lodownie i piwnice (lodownie również kl. 17 c), śpichlerze komorowe (Silosy) (również kl. 81 e), budynki na sale i panoramy, zbiorniki gazu, zbiorniki do gromadzenia wody (przegrody dolin kl. 84 a), budynki rozbieralne i przenośne i t. p.], łącznie z budową kominów, kanałami do usuwania śmieci, dołami ustępowemi i urządzeniem grobów.

Klasa 38. Obróbka i konserwacja drzewa.

a) Piłowanie, łącznie z ostrzeniem i wyprawianiem pił. (Urządzenia ochronne pod lit. e).

b) Struganie, wiercenie, frezowanie, toczenie, również maszyny uniwersalne (narzędzia pod lit. e).

c) Fornierowanie, szlifowanie, polerowanie (politury kl. 22 h, zdobienie kl. 75), wyrób listew i skosów (uciosów), urządzenia do napinania ram (pozłacanie listew i sposoby lakierowania drzewa i t. p. kl. 75 c).

d) Wyrób zębów i czopów, również skrzynek, kufrów i pudełek, a także dłubarki i maszyny do zabijania gwoździ.

e) Maszyny i urządzenia pomocnicze, narzędzia, urządzenia ochronne (również do pił).

f) Gięcie, wyrób beczek i kół.

g) Trzcina, korek i podobne materjały (dział mechaniczny).

h) Sposoby i urządzenia do suszenia i przesycania (wyługowywanie, konserwacja, nadawanie ognioodporności, zabarwianie nawskroś i bejcowanie) drzewa, trzciny, korka i podobnych materjałów.

i) Zdejmowanie kory, wyrób arkuszów fornierowych, wiórów drzewnych, drutu drzewnego i wełny drzewnej.

k) Sposoby i maszyny dla celów szczególnych. (Wyrób gontów, kołków do paczek, płytek do posadzki, kołków i t. d. z drzewa).

Klasa 39. Róg, kość słoniowa i inne materjały snycerskie (oprócz drzewa kl. 38), kauczuk, gutaperka i inne masy plastyczne.

a) Dział mechaniczny.

b) Dział chemiczny.

Klasa 40. Hutnictwo, stopy (oprócz wyrobu żelaza kl. 18 i wyrobu blachy i drutu kl. 7 a, b).

a) Hutnictwo i hutnicza przeróbka żużla.

b) Stopy.

c) Elektrometalurgja.

Klasa 41. Kapelusznictwo i pilśnienie.

a) Wyrób kapeluszy.

b) Wykończanie kapeluszy.

c) Inne nakrycia głowy (chełmy, czapki, kapelusze słomkowe i t. p.).

d) Pilśnienie.

Klasa 42. Przyrządy.

a) Matematyczne przybory rysunkowe (cyrkle, przybory do rysowania krzywych, cyrkle do odmierzania, grafiony, przyrządy do kreskowania, pantografy, przyrządy do rysowania perspektywy).

b) Przybory pomiarowe [miary długości i przyrządy do mierzenia grubości, przyrządy podziałowe, przyrządy do mierzenia drzewa, przybory pomiarowe warsztatowe (kalibry, wzorcowniki)], (przyrządy do mierzenia obrysów i kształtów kl. 75).

c) Przyrządy miernicze geodezyjne i żeglarskie z przyborami (oprócz elektrycznych), również przyrządy z bąkiem.

d) Przyrządy do rejestrowania i wskazywania dla powszechnego zastosowania.

e) Techniczne mierniki objętości dla: powietrza, gazu, pary, płynów, wodomierze, mierniki ciał sypkich.

f) Wagi i przyrządy do ważenia (o ile są połączone z maszynami do pakowania kl. 81a).

g) Akustyka [przyrzady akustyczne, fonografy (akustyczne przyrządy sygnalizacyjne kl. 74d, tłumiki dźwięku kl. 30d)].

h) Optyka [soczewki, systemy soczewek, fotograficzne objektywy, pryzmaty i lustra, reflektory, część optyczna, (część mechaniczna porównaj kl. 4b), lunety, mikroskopy, lupy, mikrotomy, przyrządy do mierzenia światła i kolorów (fotometry i koloromierze), przyrządy do analizy widmowej, polaryzacji i przyrządy projekcyjne, stereoskopy, kalejdoskopy, latarnie czarnoksięskie, okulary i binokle, przyrządy do badań ocznych, przyrządy optyczne pomocnicze dla fotografji i t. p.].

i) Przyrządy do mierzenia ciepła i wilgotności [ciepłomierze powietrzne, — płynowe, — metalowe, — elektryczne, pirometry, hygrometry, kalorymetry (wskaźniki na odległość kl. 74b)], termostaty i regulatory ciepła dla powszechnego zastosowania (też kl. 36f i 45h), szafki do nagrzewania.

k) Siłomierze [dynamometry, manometry (wskaźniki na odległość kl. 74b), indykatory, przyrządy i maszyny do badania wytrzymałości, przyrządy do badania szczelności].

l) Chemiczno-fizyczne przyrządy do badania i przyrządy laboratoryjne, barometry, pompy powietrzne rtęciowe, przyrządy do brania prób.

m) Przybory do rachowania [linje, suwaki, tarcze i tablice rachunkowe, maszyny do rachowania (rosyjskie maszyny do rachowania kl. 42n), mechanizmy rachunkowe do kas kontrolujących].

n) Początkowe pomoce naukowe do czytania, pisania i rachowania; pismo dla ociemniałych, planetarze, globusy, mapy, sposoby nauczania określania miejsca i czasu, również dla celów naukowych [zbiory naukowo-przyrodnicze (konserwacja kl. 45l)], kalendarze (zegary kalendarzowe, kalendarze przestawialne kl. 83a, kalendarze do zrywania kl. 11e), rozkłady jazdy, pisma tajemne.

o) Mierniki szybkości (mierniki prądu oprócz elektrycznego kl. 42c, e).

p) Mechanizmy do liczenia, przyrządy do liczenia obrotów, drogomierze, taksometry.

Klasa 43. Urządzenia kontrolujące i kasy samoczynne.

a) Urządzenia kontrolujące [kasy kontrolujące, kontrola opłat za przejazd, kontrola robotników, stróżów i biletów (kleszcze do stemplowania z liczydłem, szafki do biletów jazdy), kontrola wyścigów, czasu lotu i gier, przyrządy do głosowania, sortowanie pieniędzy, przyrządy do zmiany pieniędzy, sprawdzania monet, pochewki do pieniędzy].

b) Kasy samoczynne (również kl. 51d i 57a).

Klasa 44. Norymberszczyzna, przybory do palenia, zażywania tabaki i żucia.

a) Norymberszczyzna (guziki, szpilki do kapeluszy, włosów i gorsu, sprzączki, ozdoby, skarbonki i t. p.).

b) Przybory do palenia, zażywania tabaki i żucia z przynależytościami (obcinacze cygar, zapalniczki, tabakierki i t. d.).

Klasa 45. Gospodarstwo rolne i leśne, ogrodownictwo, uprawa winogron i sadownictwo. Mleczarstwo, hodowla i pielęgnowanie zwierząt, łowiectwo i tępienie zwierząt, podkuwanie.

a) Uprawa roli.

b) Sianie i nawożenie.

c) Zbieranie ziemiopłodów.

d) Kieraty i deptaki.

e) Obróbka zebranych ziemiopłodów, prasy do siana i słomy, wydrążacze owoców, maszyny do drobienia, łuszczenia i obierania warzyw i owoców dla przeróbki masowej (dla pojedyńczych płodów kl. 34b).

f) Ogrodownictwo, uprawa warzyw, owoców, winogron i chmielu, leśnictwo.

g) Mleczarstwo, dział mechaniczny (dział chemiczny kl. 53e).

h) Hodowla zwierząt, urządzenia do przewożenia żywych ryb, akwarja, rybołówstwo.

i) Podkuwanie.

k) Łowiectwo, przyrządy do tępienia zwierząt i wypleniania roślin.

l) Konserwowanie zwierząt i roślin, chemiczna uprawa roli, środki chemiczne do tępienia zwierząt i wypleniania roślin.

Klasa 46. Silniki powietrzne, gazowe, sprężynowe i ciężarowe.

a) Silniki wybuchowe i spalinowe w całkowitym ich układzie, również silniki prochowe.

b) Sterowanie i regulowanie silników wymienionych w podkl. a.

c) Zawory, regulatory ciśnienia dla silników wybuchowych i spalinowych, ulatniaki i karburatory o ile stanowią część silnika; zapalniki, chłodnice, urządzenia rozruchowe i t. p. (konstrukcje zaworów kl. 47 g, generatory kl. 24 e).

d) Silniki pędzone gorącem powietrzem, sprężonem powietrzem, amonjakiem, dwutlenkiem węgla, eterem, mieszaniną pary i powietrza oraz pary i gazu i t. d. (również wytwarzanie takich mieszanin gazowych) i inne silniki cieplne.

e) Silniki sprężynowe, ciężarowe i inne (kieraty klasa 45 d, silniki wyporowe klasa 88 b).

f) Turbiny spalinowe.

Klasa 47. Części maszyn.

a) Części maszyn stałe (kliny, nity, śruby do przymocowywania, zabezpieczenia śrub, sprężyny, ramy, części ochronne, urządzenia bezpieczeństwa i t. p.).

b) Części maszyn dla ruchu zwrotnego, obrotowego i śrubowego (łożyska, czopy, przeguby, śruby poruszające, dźwignie, koła, koła pasowe i t. p.).

c) Sprzęgła do wałów i hamulce.

d) Pasy, liny, łańcuchy, napinacze, spinacze, trzymadła (również haki), zakładacze pasów i lin, wyłączniki.

e) Urządzenia smarownicze.

f) Przewody rurowe, rury, węże, naczynia, tłoki, pływaki, zamknięcia, uszczelnienia, dławnice i środki ochrony ciepła (za wyjątkiem wyrobu — klasa 39 b, 80 b).

g) Konstrukcje wszelkiego rodzaju u zaworów, kurków, zasuw i suwaków, regulatory ciśnienia do powszechnego zastosowania (również klasy 4 e i 46 c).

h) Przekładnie i t. p. mechanizmy napędne.

Klasa 48. Chemiczna obróbka metali.

a) Galwanotechnika (galwanoplastyka, galwanostegja, galwaniczne trawienie metali).

b) Powłoki metalowe (pozłacanie, pocynowanie, pocynkowanie i t. d., oprócz galwanostegji).

c) Emaljowanie i glazurowanie metali.

d) Chemiczna obróbka metali oprócz lit. a-c.

Klasa 49. Mechaniczna obróbka metali (oprócz obróbki blachy, rur, drutu i walcowni klasa 7).

a) Toczenie, wiercenie, frezowanie (frezowanie kopjujące kl. 75).

b) Struganie, dłubanie, zrzynanie (również nożyce ręczne do blachy i drutu), dziurkowanie, piłowanie, spilanie, szabrowanie (również rozwiertaki), sortowanie i podawanie materjału (rytowanie klasa 75).

c) Nacinanie gwintów (na pociągowych tokarniach i zwyczajnych gryzarkach klasa 49 a) i wrębywanie głowic.

d) Wyrób pilników (szlifowanie strumienicami piaskowemi klasa 67 b).

e) Młoty (oprócz ręcznych klasa 87 b), prasy kowalskie, nitownice i t. p., hydrauliczny napęd nożyc i wytłaczarek.

f) Kucie, tłoczenie, gięcie, lutowanie i przynależne piece (hartowanie klasa 18 c).

g) Wyrób wytworów kowalskich i tłoczonych (podkowy, sworznie, śruby, koła i t. p.).

h) Wyrób łańcuchów.

i) Obróbka metali poza wymienioną w klasie 49 lit. a do h [wyrób bronzu (farby bronzowe klasa 22 f)], złoto płatkowe, lutowina, płyty akumulatorowe; nakładanie, rozpylanie, oprawianie djamentów do rysików i narzędzi djamentowych, wyrób łopatek turbinowych i t. p.

Klasa 50. Młynarstwo, łącznie z przygotowaniem przemiału, również powszechnie używane w przemyśle urządzenia rozdrabiające.

a) Maszyny przygotowujące przemiał zapomocą mycia, parowania, szczotkowania, łuszczenia, żubrowania, lub dokształcające ziarno jako towar rynku przez obróbkę jego powierzchni (maszyny do polerowania i krupiarki).

b) Złożenia młyńskie (łącznie z maszynami do nakuwania kamieni młyńskich), młynki tarczowe, młynki z płytami ciernemi, śrutownice, młynki do kawy, młynki do korzeni, maszyny do cięcia i rozszczepiania ziarna, stoły walcowe do młynarstwa zbożowego łącznie z rozdrabiarkami.

c) Urządzenia rozdrabiające o ile mają zastosowanie powszechne, oprócz wymienionych pod lit. a i b (walcarki miażdżące).

d) Pytle, sortowniki, maszyny do czyszczenia kaszek.

e) Odpylacze dla młynarstwa i dla powszechnego użytku.

f) Mieszarki dla suchych ciał (również klasa 12 e).

Klasa 51. Instrumenty muzyczne.

a) Organy i harmonje.

b) Fortepiany.

c) Instrumenty orkiestrowe, instrumenty szarpane, harmonijki ręczne i do ust i t. p.

d) Mechaniczne przyrządy muzyczne (również klasa 43 b).

e) Środki pomocnicze zarówno do nauczania, jak i uprawiania muzyki.

Klasa 52. Szycie i haftowanie.

a) Szycie.

b) Haftowanie (dywaniarstwo klasa 25 d, haftowanie szyte albo szyte maszyną pod lit. a).

Klasa 53. Środki spożywcze i używki nie wymienione w odnośnych klasach.

a) Wozy transportowe ze szczególnem urządzeniem do przechowywania.

b) Naczynia dla konserw i do przechowywania, zamknięcia naczyń do wyjałowiania.

c) Przechowywanie mięsa, jaj, ziemiopłodów (oprócz kopców, stogów i stert do przechowywania płodów w polu, klasa 45 e), mąki i chleba.

d) Kawa, surogaty kawy, urządzenia do prażenia (klasa 82 a), również maszyny do cięcia korzenia cykorji.

e) Mleko (pasteryzacja, wyjałowianie, przechowywanie), przetwory mleczne, dział chemiczny mleczarstwa (dział mechaniczny klasa 45 g).

f) Kakao, czekolada, wyroby z cukru (maszyny pod lit. l).

g) Karm dla bydła i parniki do karmu.

h) Masła sztuczne (margaryna) i tłuszcze spożywcze (również klasa 23 a).

i) Ciała białkowe i żywność skoncentrowana.

k) Przyrządzanie i przechowywanie żywności i środków spożywczych, o ile już nie były wymienione poprzednio (maszyny i przybory do krajania makaronów klasa 2 b).

l) Maszyny i przybory do wyrobu konfitur (kakao, czekolady, wyrobów cukrowych).

Klasa 54. Wyroby z papieru i tektury, również przeróbka (oprócz introligatorstwa, klasa 11), i reklama.

a) Wyrób pudełek z tektury i roboty przygotowawcze do tego.

b) Wyrób kopert do listów, toreb i torebek papierowych, oraz koperty, pocztówki, listy kartkowe, przekazy pocztowe, weksle, blankiety, adresy do przesyłek, etykiety i t. p.

c) Wyrób szpulek, gilz (wyrób gilz i ustników do papierosów klasa 79 b), rur z papieru lub tektury przez nawijanie lub zwijanie.

d) Wyrób papieru wzorzystego, wzorzyste tektury lub t. p. zapomocą walców lub płyt prasowych, urządzenia do wybijania i dziurkowania dla powszechnego użytku (jeżeli nie jest wymieniony żaden materjał, lub o ile oprócz papieru lub tektury są wymienione inne materjały), fałdowanie i marszczenie papieru, nakładanie kleiwa na papier i tekturę, wyrób papieru koronkowego, kapturki karbowane, abażury, przygotowywanie papieru i tektury dla opakowań.

e) Wyrób przedmiotów z masy papierowej.

f) Rozmaite przedmioty z papieru i tektury (talerze, miski, beczułki i t. p.).

g) Reklama (również i naczynia sprze-

dażne bez wrzucania monet, o ile one służą dla reklamy lub pokazu).

Klasa 55. Wyrób papieru i tektury.

a) Rozdrabianie i wogóle przygotowanie surowców (roztrząsanie, sortowanie, krajanie, odpylanie gałganów i starego papieru, przygotowanie torfu, krajarki do drzewa i słomy, szlifowanie drzewa i t. p.).

b) Kotły do gotowania szmat i inne tego rodzaju przyrządy, sposoby gotowania, wyrób masy papierniczej sposobami: chemicznym i elektrolitycznym, zużytkowanie odługowin i odlocin (patrz również klasa 12).

c) Holendry (szmaciarki) ich praca (również bielenie, klejenie, barwienie, obciążanie masy papierniczej, młynki do mielenia surowca papierniczego, maszyny do rozrabiania miazgi drzewnej).

d) Maszyna papiernicza i praca na niej, również rafki i sortowniki, przyrządy do suszenia, klejenie papieru (gładzenie, krajanie i nawijanie pod e), praca kadzi czerpalnej.

e) Walce do gładzenia, kalandry, mechanizmy do satynowania, przekrawacze podłużne i poprzeczne, przyrządy do nawijania, zwilżacze i maszyny do przewijania.

f) Przerabianie papieru na karton, papiery barwne, złote i srebrne i t. d., papier pergaminowy, przesycany (tektura smołowcowa klasa 8 l, obicia papierowe klasa 8 c, h, l).

Klasa 56. Uprząż dla koni i innych zwierząt.

a) Uprząż, urządzenia przeciw rozbieganiu się, do szybkiego zaprzęgania i wyprzęgania, do tresury i pętania koni i zwierząt pociągowych, trzymadła do cugli, ochraniacze dla koni, baty i t. p.

b) Siodła i strzemiona (oprócz siodeł rowerowych klasa 63 g).

Klasa 57. Fofografja.

a) Kamera i części przynależne, migawki, automaty, aparaty do żywej fotografji (objektywy i optyczne przyrządy pomocnicze klasa 42 h).

b) Procesy fotograficzne, kopjowanie świetlne, światłoczułe płyty i papiery, fotografja barwna, rentgenowska, wypukła.

c) Przybory i maszyny, ciemnie.

d) Reprodukcja fotomechaniczna.

Klasa 58. Prasy (prasy do przesączania klasa 12 d).

a) Prasy o ciśnieniu płynów.

b) Prasy bez ciśnienia płynów (prasy do siana i słomy klasa 45 e).

Klasa 59. Pompy i inne przyrządy do podnoszenia cieczy (konstrukcje kurków, zasuw i zaworów klasa 47 g).

a) Pompy o zwrotnym ruchu tłoka, pompy przeponowe, również pompy tłokowe do sikawek (wyrównacze ciśnienia klasa 14 g).

b) Pompy wirowe, odśrodkowe i inne pompy turbinowe.

c) Tętniki (pulsometry), podnośnice wody, pracujące sprężonem powietrzem, strumienice, tarany wodne.

d) Przelewnice, koła czerpakowe i inne podnośnice wody.

e) Pompy o tłoku krążącym lub wahadłowym (por. 14 b; 14 c; 27 c; 46 a).

Klasa 60. Regulatory silników (bez podklas).

Klasa 61. Ratownictwo (ratowanie od utonięcia klasa 65 a).

a) Urządzenia, przyrządy i sposoby ratowania z ognia, od niebezpieczeństwa uduszenia i pozornej śmierci, pożarnictwo (pompy do sikawek pożarniczych klasa 59 a).

b) Preparaty do gaszenia ognia i chemiczne sposoby gaszenia ognia.

Klasa 62. Żegluga powietrzna i latawce.

a) Sterowce i balony bez silnika.

b) Maszyny lotnicze, oparte na zasadzie dynamicznej (samoloty).

c) Urządzenia szczególne do napędu statków powietrznych oraz maszyn i przyrządów lotniczych wszelkiego rodzaju.

d) Latawce i wszelkie urządzenia pomocnicze do statków powietrznych oraz maszyn i przyrządów lotniczych wszelkiego rodzaju.

Klasa 63. Siodlarstwo i budowa pojazdów (oprócz wagonów kolejowych klasa 20 c), samochody, wozy silnikowe i rowery (welocypedy).

a) Narzędzia i maszyny siodlarskie, skubarki dla materjałów do wyścielania, maszyny do wyrobu pętlic (uszek) i t. p.

b) Ogólna budowa wozów i sani, sanie żaglowe, wózki dziecięce, taczki transportowe, narzędzia i przyrządy.

c) Budowa samochodów i trójkołowców silnikowych (napęd, pędnia, przekładnia, zawieszenie motoru, przyrządy kierownicze i t. p.). (Budowa silnika klasa 14, 21 d i 46).

d) Koła, łożyska i osie do wozów i rowerów (welocypedów).

e) Obręcze, pompy powietrzne, zawory do wozów i rowerów.

f) Podpory, stojaki, przyrządy do podwieszania, zamki, zamknięcia do rowerów i urządzenia do nauki jazdy na rowerach.

g) Siodła i inne przybory do rowerów [przyrządy alarmujące i sygnalizujące, o ile ich budowa uzależniona jest od budowy samego roweru (pozatem klasa 74 a), podstawki dla pakunków, skrzynki do łańcuchów (jako część szczególna), błotniki.]

h) Ramy rowerów, połączenia rur, kierowniki i urządzenia kierownicze, skrzynki łańcuchowe (jako część ramy).

i) Hamulce dla rowerów.

k) Napęd rowerów (jedno i dwukołowców) i sani przez jadącego i zapomocą silników, również napęd trój- i wielokołowych pojazdów ulicznych przez jadącego.

Klasa 64. Przybory do wyszynku.

a) Naczynia, puszki, butelki i t. d. oraz ich zamknięcia, również urządzenie otworów, związane z zamknięciami, liczniki do piwa, podstawki do szklanek z piwem.

b) Czyszczenie butelek, szklanek, rur i t. d., zarówno zlewanie i przelewanie (również lewary i lejki), zamykanie, drutowanie, kapslowanie, odkorkowywanie i niezależne urządzenia i narzędzia do otwierania zamknięć (korkociągi, klucze do otwierania puszek i t. p.).

c) Przyrządy do tłoczenia piwa ciśnieniem, przyrządy do drobnego wyszynku (przyrządy do mierzenia i rejestrowania płynów klasa 42 c), syfony, czopy, zawory i t. p.

Klasa 65. Budowa okrętów i żeglarstwo.

a) Budowa i wyposażenie okrętów oraz ruch okrętowy [ustrój linowy i użaglenie, sygnalizacja morska i pływaki, (również klasa 74 c, d,) umeblowanie okrętowe, ustępy okrętowe, przyrządy do obserwowania i mierzenia kołysania i drgania, oporu i biegu okrętów, statki podwodne, żegluga holownicza, ścieżka holownicza (flisacka) (klasa 19 a, c, wozy silnikowe holownicze klasa 20 b, l, 63 c,), ratownictwo na morzu (otwarte łodzie ratunkowe pod lit. c), koła ratunkowe, odzież ratunkowa, przyrządy dla nurków, uspakajanie fal].

b) Urządzenia w stoczniach i w suchych dokach, również inne urządzenia do wciągania i spuszczania okrętów przy ich budowie i naprawie, doki pływające, podnoszenie okrętów zatopionych (dźwigi do podnoszenia okrętów klasa 84 b).

c) Łodzie i inne statki wodne, również napęd siłą ludzką lub zwierzęcą.

d) Torpedownictwo i minerstwo.

e) Uzbrojenie okrętów (oprócz broni palnej i pocisków kl. 72).

f) Urządzenia i środki do napędu statków [koła łopatkowe i śruby, urządzenia napędowe działające wstecznem uderzeniem i inne, łącznie z ich napędem mechanicznym (wiosła do łodzi pod lit. c, żagle pod lit. a)].

Klasa 66. Ubój bydła i przeróbka mięsa.

a) Ubój bydła.

b) Przeróbka mięsa.

Klasa 67. Szlifowanie i polerowanie.

a) Sposoby, maszyny i urządzenia do szlifowania i polerowania (również poprawianie kamieni szlifierskich).

b) Strumienice piaskowe.

c) Narzędzia szlifierskie (krążki do szlifowania i polerowania, osełki do noży), wyrób środków szlifierskich.

Klasa 68. Wyroby ślusarskie i szafy do pieniędzy.

a) Zamki do drzwi, szaf, szuflad, kufrów i przynależytości (klamki, klucze, bezpieczniki zamkowe i t. p.); zamki do różnorodnego zastosowania, urządzenia do zamykania i otwierania zamków bez kluczy, zamki odzieżowe, wieszadła z zamknięciem do ubrań i zamki dla więźniów.

b) Zasuwy, zapory do drzwi, łańcuchy bezpieczeństwa, zamknięcia okien; przyrządy do poruszania, zamykania na zasuwę i nastawiania okien dla górnego światła, okien dachowych i zasuwanych, haczyki, skoble i t. p. zamknięcia.

c) Zawiasy, szczególnie zawiasy do drzwi i okien, zarówno dla drzwi i okien, otwieranych w różnych kierunkach i dookoła kilku osi (oprócz zawiasów samozamykających, unieruchomiających i zawiasów do szaf pieniężnych, wyszczególnionych pod lit. d i e), zawieszenia do drzwi suwanych (oprócz samozamykających zawieszeń wyszczególnionych pod lit. d), wreszcie okucia do drzwi i okien innego rodzaju.

d) Zamykacze, otwieracze, hamulce, zderzaki i nastawiacze do drzwi i okien, samozamykające zawiasy, zawiasy unieruchomiające i samozamykające zawieszenia do drzwi suwanych z hamulcami lub bez nich (zamykacze, otwieracze i nastawiacze do okien dla górnego światła i okien dachowych i suwanych pod lit. b).

e) Szafy do pieniędzy i zawiasy do nich.

Klasa 69. Narzędzia do krajania łącznie z bronią sieczną i kolną.

Bez podklas.

Klasa 70. Przybory pisarskie i rysunkowe.

a) Ołówki do pisania i rysowania, obsadki do ołówków i złożone obsadki do ołówków i piór, łącznie z przyrządami zabezpieczającemi prawidłowy układ palców podczas pisania, obsadki do szydełek.

b) Pióra, obsadki, pióra napełniane, obsadki do piór napełnianych, przybory do napełniania, wyciągania i czyszczenia piór.

c) Kałamarze, butelki do atramentu i przybory do pisania.

d) Suszki, zwilżacze do papieru kopjowego, do znaczków i t. p., naczynia do kleju, przyrządy do nalepiania znaczków, podpory dla ręki i ramion, przyrządy do prostego trzymania się przy pisaniu, przyrządy do przytrzymywania i obracania kartek (również klasa 51 e), przyrządy do pieczętowania, podkładki do pisania i t. p. (przyrządy do kopjowania i przepisywania klasa 15 i, szablony, przyrządy do przekłuwania i kropkowania klasa 75).

e) Tablice do pisania dla dzieci, powierzchnie tablic ściennych (powłoki klasa 22 g, stojaki klasa 34 i), ścieraczki do tablic, rysownice, przyrządy do rysowania, ustawialne podstawki do rysowania, przypinacze (pluskiewki), linje, prowadnice (linje do rysownicy), przybory do linjowania, piórniki, przyrządy do ostrzenia ołówków i rysików, przyrządy do wycierania, (przybory malarskie klasa 75 c, przyborniki do kreślenia klasa 42 a, pędzle klasa 9), wydawacze i odcinacze papieru ze zwojów.

Klasa 71. Obuwie.

a) Obuwie.

b) Zapięcia i sznurowe zamknięcia do obuwia, okucia do obuwia, ostrogi i t. p.

c) Maszyny i narzędzia do wyrobu obuwia (również i maszyny do wprawiania oczek i przymocowywania guzików do wszelkiego użytku).

Klasa 72. Broń palna, pociski, oszańcowanie.

a) Ręczna broń palna (oprócz wymienionej w podklasach b i h) i części przynależne, jak również wszystko co jest używane przy broni palnej.

b) Broń palna pokojowa, dla strzelania do celu, powietrzna, sprężynowa i dziecięca, przybory do wywoływania huku, łuki, urządzenia do miotania i proce.

c) Działa (oprócz wymienionych w podklasie h) lawety (również lawety pancerne i tarcze ochronne przy lawetach).

d) Amunicja (naboje, pociski, łuski), przewóz i opakowanie amunicji (podnośniki do amunicji, wozy do naboi, ładownice i t. p.), maszyny do ładowania i rozładowywania naboi (zapalniki pod lit. i).

e) Tarcze, strzelnice, cele i chwytacze kul.

f) Wizjery, celowniki i przyrządy do nastawiania (przyrządy do mierzenia odległości klasa 42 c).

g) Pancerze, wieże pancerne, wozy opancerzone i osłony, środki zaczepne i obronne w ogólności (oprócz wymienionych w podklasach a-f, h, i).

h) Samoczynna ręczna broń palna, karabiny i działa maszynowe.

i) Zapalniki do pocisków.

Klasa 73. Powroźnictwo.

Klasa 74. Sygnalizacja.

a) Urządzenia sygnalizacyjne domowe (dzwonki elektryczne i mechaniczne, tablice z klapkami sygnalizacyjnemi, przyrządy do budzenia, przyrządy alarmujące pożar lub włamanie, przyrządy sygnalizacyjne dla restauracji, telegrafy domowe i hotelowe, urządzenia do dzwonienia dla dzwonów wieżowych).

b) Przyrządy do wskazywania na odległość rozmaitych działań (zmian wodostanu, wahań ciśnienia, temperatury, powstawania gazów wybuchowych, przerw w ruchu mechanicznych instalacji, zmian szybkości i wskazań kompasu).

c) Przyrządy do dawania rozkazów, telegrafy pożarowe i policyjne.

d) Słuchowe i wzrokowe sygnały, oprócz wymienionych pod lit. a—e, (świstawki, syreny, buczki ostrzegawcze podczas mgły i inne sygnały dźwiękowe, urządzenia określające kierunek i pochodzenie dźwięków sygnałowych).

Klasa 75. Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni.

a) Maszyny i przyrządy do rzeźbienia, kropkowania, modelowania, odtwarzania (mechanizmy kopjujące), rytowania, gilószowania i do robót snycerskich, przyrządy do wytłaczania dla wszelkiego zastosowania, maszyny do wykonywania czynności oznaczonych w niniejszej klasie pod lit. b—d.

b) Ogólne sposoby nadawania kształtów i zdobienia łącznie z mozaiką i intarsją.

c) Malarstwo [sposoby malowania, tła malarskie (grunty), przybory malarskie, pozłacanie listew, sposoby lakierowania drzewa i t. p.].

d) Szczególne wzory i obrazki [ucieszne, czarodziejskie, utajone, przezrocza, malarstwo na szkle (również klasa 32 b)].

Klasa 76. Przędzalnictwo.

a) Pranie wełny.

b) Przygotowanie włókna przędzalnego (międlarki klasa 29 a).

c) Przędzenie cienkie i nitkowanie.

d) Zwijanie, szykowanie i pakowanie przędzy.

Klasa 77. Sport, gry i zabawy, zabawki, zabawy ludowe.

a) Przybory do ćwiczeń cielesnych: do gimnastyki (również klasa 30 f), pływania (obuwie do pływania i t. p.), wspinania się, szermierki [maski, rękawice do szermierki i t. p. (oprócz broni klasa 69)], gra w piłkę i t. p., przyrządy do trenowania (również klasa 63 f) i t. p.

b) Łyżwy, narty i narty wodne, wrotki i koła do biegania, tory (bruki klasa 19 c).

c) Kręgielnie, tiwoli i t. p. gry kulowe, bilardy z przyborami.

d) Gry wszelkiego rodzaju (w karty, tablicowe, loteryjki, gry w kości, ruletkę, gry i zabawy wyrabiające cierpliwość lub dla spędzenia czasu, wyścigi i t. p. zabawy).

e) Zabawy karuzelowe (karuzele), huśtawki, konie na biegunach, tory do zjeżdżania i t. p., urządzenia do zabaw ludowych (siłomierze klasa 42 k).

f) Zabawki dla dzieci (bąki, zabawki grające wszelkiego rodzaju, lalki, ruszające się figury i pojazdy, obręcze (piłki gumowe pod lit. a), skrzynki z budowlami i t. p., przybory kotyljonowe.

g) Urządzenia dla teatrów, panoram i cyrków (instalacje budowlane klasa 37 f), przybory do sztuk magicznych, ogrody-labirynty i t. p. urządzenia.

Klasa 78. Materjały wybuchowe, również rozsadzanie zapomocą materjałów wybuchowych, wyrób towarów zapałowych.

a) Wyrób zapałek (dział mechaniczny).

b) Wyrób zapałek (dział chemiczny).

c) Wyrób prochu strzelniczego i materjałów wybuchowych, również przygotowywanie surowców.

d) Ognie sztuczne, materjały i przybory wywiązujące dym, światło błyskawicowe.

e) Rozsadzanie [zapały (zapalniki do pocisków klasa 72 i), kapiszony, sznury zapałowe, ładunki rozsadzające].

f) Chemiczne i pneumatyczne przyrządy zapałowe (również klasa 44 b).

Klasa 79. Tytuń, cygara i papierosy.

a) Tytuń surowy, tytunie do palenia i żucia, tabaka do zażywania (dział mechaniczny).

b) Cygara i papierosy (dział mechaniczny), wyrób gilz i ustników do papierosów.

c) Tytuń, cygara i papierosy (dział chemiczny).

Klasa 80. Towary z gliny, kamienie, wapno, cement, gips, asfalt, prasy brykietowe.

a) Maszyny, narzędzia i przybory (oprócz kamieniarskich pod lit. d) i formierstwo o ile ma zastosowanie przyrząd nadający kształt, prasy do brykietów, wózki do cegły.

b) Mieszaniny zapraw murarskich, masy ceramiczne, wyrób sztucznych kamieni o ile dotyczy mas, polewy.

c) Piece (samoistne urządzenia do suszenia cegły klasa 82 a).

d) Obróbka kamieni.

Klasa 81. Transport i opakowanie.

a) Maszyny i przyrządy do pakowania, maszyny do ważenia, o ile są połączone z maszynami do pakowania (pozatem klasa 42 f).

b) Maszyny do etykietowania.

c) Skrzynie, beczki i innego rodzaju opakowanie, przyrządy do usztywniania den w beczkach, skrzynki pocztowe do listów.

d) Wywóz śmiecia (kanały do usuwania śmiecia w domach klasa 37 f).

e) Urządzenia i przybory do ładowania i wyładowania (transport mas, czerpaki kubełkowe, transport pneumatyczny), urządzenia śpichlerzy i składów (silosy), urządzenia przeciw samozapalaniu się i przeciw wybuchom (również klasa 34 l), kolejki magazynowe, poczta pneumatyczna.

Klasa 82. Suszenie, prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki (dla ogólnego zastosowania).

a) Maszyny, sposoby i urządzenia do suszenia, prażarnie (oprócz prażarni słodowych klasa 6 a), piecyki do palenia kawy.

b) Wirówki.

Klasa 83. Zegary.

a) Zegary (oprócz elektrycznych), zegary kalendarzowe, również kalendarze przestawialne w rodzaju zegarów kalendarzowych.

b) Zegary elektryczne (oprócz budzików elektrycznych kl. 74 a).

c) Maszyny, narzędzia i przybory do szczególnych celów zegarmistrzowstwa.

Klasa 84. Budownictwo wodne i ziemne.

a) Budowle wodne (regulacja rzek i potoków górskich, umacnianie wybrzeży, budowa jazów i szluz, grobli i przepustów, budowa portów, budowa kanałów, przegrody dolin).

b) Dźwigi do podnoszenia okrętów.

c) Urządzenia fundamentowe, łącznie z zakładaniem fundamentów pod budowle (narzędzia i przyrządy do badania i umacniania gruntu pod budowle, zakładanie fundamentów zapomocą rusztów palowych i belkowych, skrzynie i studnie zapuszczane i kesony, zatapianie kamieni i betonu, kafary).

d) Pogłębiarki i czerpacze (również pogłębiarki suche), wydobywanie ziemi z gruntu pod budowle.

Klasa 85. Woda, oczyszczanie wody, zaopatrywanie w wodę i kanalizacja.

a) Woda do picia (woda mineralna i woda musująca), również woda destylowana.

b) Oczyszczanie wody do użytku w przemyśle, twardzenie i zmiękczanie wody, środki przeciw kamieniowi kotłowemu (przesączniki kl. 12 d).

c) Oczyszczanie wody ściekowej (przesączniki kl. 12 d).

d) Zaopatrywanie w wodę [instalacje i urządzenia do wydobywania i gromadzenia (pompy kl. 59, konstrukcja zbiorników wzniesionych kl. 37 f) i prowadzenia wody (konstrukcje kurków, zaworów i zasów kl. 47 g.)].

e) Kanalizacja, również przewietrzanie i opróżnianie dołów ustępowych.

f) Wyposażenie kąpielowe [zawory i kurki do mieszania, urządzenia natryskowe (konstrukcje kurków, zaworów i zasuw kl. 47 g, natryski pokojowe kl. 34 k)].

g) Wodotryski i rury strumieniowe (oprócz wodotrysków pokojowych kl. 34 l).

h) Ustępy z płukaniem i urządzeniami odkażającemi (konstrukcje kurków, zaworów i zasów kl. 47 g, ustępy bez płukania kl. 34 k).

Klasa 86. Tkactwo.

a) Maszyny przygotowawcze dla tkactwa.

b) Urządzenia do wytwarzania przesmyku, krosna nicielnicowe i krosna Jaquard'a.

c) Tkanie materjałów bez runka.

d) Tkanie aksamitu, pluszu i sznelki.

e) Tkanie wyrobów z trzciny, słomy i drzewa.

f) Tkanie wyrobów z drutu.

g) Narzędzia i przybory tkackie.

h) Maszyny pomocnicze dla tkactwa (maszyny do nabierania, do przykręcania i przewlekania osnowy i t. p., wyrób wzorników oraz kart tkackich i t. p.).

Klasa 87. Narzędzia i przybory do pracy, również narzędzia pneumatyczne, do użytku powszechnego.

a) Narzędzia i przybory do przymocowywania lub łączenia, do rozluźniania i przytrzymywania, również imadła i uchwyty do pilników.

b) Narzędzia i przybory do obróbki i zmiany kształtu materjałów, tak zwane narzędzia odkształcające.

c) Narzędzia kombinowane lub uniwersalne.

d) Umocowanie trzonków narzędzi i przyborów do pracy do zastosowania powszechnego (do szczotek i t. p. kl. 9).

Klasa 88. Silniki wiatrowe i wodne.

a) Turbiny i koła wodne (turbiny parowe 14 c).

b) Silniki, pracujące słupem wody, oraz inne silniki wodne, oprócz wymienionych pod lit. a.

c) Silniki wiatrowe.

Klasa 89. Otrzymywanie cukru i krochmalu.

a) Płuczki do buraków i kartofli, urządzenia transportowe.

b) Krajarki, noże do krajania, prasy do krajanki.

c) Wydobywanie i oczyszczanie soku.

d) Czynności przy otrzymywaniu cukru surowego i cukru spożywczego (łącznie z odparowywaniem i wygotowywaniem), z wyjątkiem przyrządów do odparowywania, wygotowywania i wirówek.

e) Przyrządy do odparowywania i wygotowywania.

f) Wirówki.

g) Maszyny do cięcia, gatunkowania i pakowania cukru.

h) Odcukrzanie melasy.

i) Cukier skrobiowy, inwertowany, mlekowy, syrop spożywczy i cukier słodowy.

k) Krochmal i dekstryna (również kl. 22 i).

Warszawa, dn. 10 kwietnia 1924 r.

Prezes Urzędu Patentowego Rz. P.:

(—) *Czaykowski.*

7.

Ruch służbowy

w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu mianował z dniem 10 kwietnia 1924 r.: Inż.-techn. Włodzimierza Römera — Naczelnikiem Wydziału zgłoszeń wynalazków; Romana Jeremina—Naczelnikiem Wydziału zgłoszeń znaków towarowych; Inż.-dypl. Włodzimierza Choynowskiego, Inż. bud. masz. Stanisława Gawrona, D-ra fil. Bolesława Heymana, Inż.-techn. Stanisława Szypowskiego, Inż.-dypl. Olgierda Wilczewskiego i Inż.-dypl. Janusza Wyganowskiego—stałymi Radcami Technicznymi; Jana Bylinę, D-ra praw Albina Padalewskiego i D-ra praw Adama Poniklę — stałymi Radcami Prawnymi.

Minister Przemysłu i Handlu polecił z dniem 10 kwietnia 1924 r.: stałemu Radcy Technicznemu Inż. Gawronowi — pełnienie obowiązków Naczelnika Wydziału zgłoszeń wzorów; Inż.-mech. Gustawowi Henslowi i inż.-hydrotechn. Józefowi Waliszewskiemu — pełnienie obowiązków stałych Radców Technicznych; Dr. praw Stanisławowi Stodze — pełnienie obowiązków stałego Radcy Prawnego.

CZĘŚĆ II:

8.

PATENTY NA WYNALAZKI.

Udzielenie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Cyfry i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę i grupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „pierwsz.“, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

1a22 **1.** Maschinenbau-Anstalt Humboldt, Köln-Kalk (Niemcy). Przyrząd do odpylania drobnego węgla. 1.12 1919 r. Pierwsz. 6.4 1918 (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

1a25 **2.** Gunnar Sigge Andreas Appelqvist, Stockholm (Szwecja). Sposób czyszczenia rudy i t. p. według metody pławnej. 21.2 20 r. Pierwsz. 8.12 1915 r. (Szwecja). Udzielono 24.4 1924 r.

1b4 **3.** Fried. Krupp Aktiengesellschaft Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Magnetyczny rozdzielącz strefowy, ze strefami, których siła wzrasta lub zmniejsza się w kierunku przesuwania się materjału surowego. 11.9 1919 r. Pierwsz. 6.2 1915 r. (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

1b4 **4.** Fried. Krupp Aktiengesellschaft Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Magnetyczny wydzielacz bębnowy. 14.1 1920 r. Pierwsz. 9.2 1915 r. dla zastrz. 1 do 7 i 22.10 1915 r. dla zastrz. 8 do 13 (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

1b2 **5.** Fried. Krupp Aktiengesellschaft Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Sposób oddzielania żużla, zawierającego żelazo, od koksu i innych spaliw w popiele i żużlu każdego rodzaju. 30.1 20 r. Pierwsz. 26 8 1919 r. dla zastrz. 1-go i 11.10 1919 r. dla zastrz. 2-go (Niemcy). Udzielono 24.4 1924 r.

2a14 **6.** Jan Kwiatkowski, Kraków (Polska). Łopata piekarska. 11.9 1919 r. Udzielono 25.4 1924 r.

2b9 **7.** Karol Kroll, Berlin (Niemcy). Maszyna do rozcinania i miesienia ciasta, posiadająca tłok z przepuszczonym przez nim kompletem nożów oraz samoczynnie powiększającą się przestrzeń roboczą. 13.2 1920 r. Pierwsz. 15.2 1915 r. (Niemcy). Udzielono 25.4 1924 r.

3b1 **8.** Otto Cantzler, Potsdam (Niemcy). Materjał na ubrania, chroniący od zimna i wilgoci. 18.12 1918 r. Pierwsz. 14.11 1914 r. (Niemcy). Udzielono 25.4 1924 r.

4c6 **9.** Aleksander Dietzius, Jasło (Polska). Urządzenie do wypuszczania gazu z przewodów gazowych. 14.8 1919 r. Udzielono 26.4 1924 r.

4c33 **10.** Maschinenfabrik Augsburg-Nürnberg A. G., Norymberga (Niemcy). Zbiornik gazu ze ślizgającą się po wewnętrznej ścianie zbiornika częścią zamykającą zbiornik. 26.1 1920 r. Pierwsz. 4.9 1913 r. (Niemcy). Udzielono 26.4 1924 r.

4g44 **11.** Rudolf Edward Prohaska, Wiedeń (Austrja). Palnik do lutowania i spawania. 14.7 1919 r. Pierwsz. 25.5 1916 r. (Austrja). Udzielono 26.4 1924 r.

4g32 **12.** Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co., Stockholm (Szwecja). Palnik gazyfikacyjny o niewidocznym płomieniu do ogrzewania i oświetlania. 4.9 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.

4g30 **13.** Metallwarenfabrik Josef Rosenthal vorm. Gerson Boehm & Rosenthal, Wiedeń (Austrja). Palnik z ulatniakiem. 23.9 1919 r. Pierwsz. 15.10 1918 r. (Austrja). Udzielono 28.4 1924 r.

4g31 **14.** Edward Lepszy, Kraków (Polska). Palnik ropno-gazowy do ogrzewania pieców pokojowych, kuchennych i t. p. lub do zastosowania w lampach świetlnych. 5.11 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.

5a4 **15.** Zygmunt Biesiadecki, Borysław (Polska). Samoczynne urządzenie zamykające dopływ pary do maszyny celem niedopuszczenia niebezpiecznego wyciągnięcia tłoka z otworu wiertniczego na koronę wieży. 23.8 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.

5a2 **16.** Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Urządzenie z wieżą wiertniczą, mogące służyć i do wiercenia i do wydobywania oleju ziemnego. 15.9 1919 r. Pierwsz. 23.5 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5a2 **17.** Karl Cornehl, Hannover (Niemcy). Mechanizm uderzeniowy dla przyrządów do głębokich wierceń. 25.9 1919 r. Pierwsz. 17.3 1916 r. dla zastrz. 1-go i 26.3 1917 r. dla zastrz. 2-go (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5a4 **18.** Kasper Krzeszowski, Borysław (Polska). Przyrząd do obcinania linki w otworze wiertniczym. 25.10 1919 r. Pierwsz. 30.4 1918 r. (Austrja). Udzielono 28.4 1924 r.

5b12 **19.** Wincenty Markowski, Borysław (Polska). Urządzenie do samoczynnego regulowania biegu maszyny podczas okowania ropy (oleju skalnego). 23.7 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.

5b12 **20.** Michał Nikiel, Kraków (Polska). Wydobywacze ropy z głębokich otworów wiertniczych za pomocą zgęszczonych gazów. 10.9 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.

5b12 **21.** Stanisław Pierogowski, Franciszek Kumor i Ryszard Spitzman, Borysław (Polska). Sposób i przyrząd zapobiegający pożarom na tłokowanych szybach ropnych, wynikłym wskutek wyjechania tłokiem na koronę. 24.9 1919 r. Udzielono 28.4 1924 r.

5a2 **22.** Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Przyrząd do opuszczania i podnoszenia dla urządzeń wiertniczych. 14.1 1920 r. Pierwsz. 5.1 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5a4 **23.** Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Urządzenie do czerpania ropy za pomocą bębna linowego pędzonego silnikiem. 14.1 1920 r. Pierwsz. 29.4 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5a4 **24.** Wilhelm Zimmermann, Erkelenz (Niemcy). Tarcza hamulcowa dla głębokich wierceń górniczych. 14.1 1920 r. Pierwsz. 27.12 1917 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5b12 **25.** Aleksander Dietzius, Jasło (Polska). Urządzenie do zamknięcia szybów gazowych. 3.2 1920 r. Udzielono 28.4 1924 r.

5d8 **26.** Gewerkschaft Deutscher Kaiser, Hamborn (Niemcy). Urządzenie do mierzenia zboczeń od pionu, przeważnie w otworach wiertniczych. 28.12 1918 r. Pierwsz. 20.12 1913 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5d3 **27.** Theodor Hackert, Recklinghausen (Niemcy). Mechanizm do umiejscowienia wybuchów w kopalniach przez wytworzenie kurzawy pyłu kamiennego. 11.11 1919 r. Pierwsz. 10.7 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

5d3 **28.** Theodor Hackert, Recklinghausen (Niemcy). Urządzenie do zapobiegania rozprzestrzenianiu się wybuchów w kopalniach przez wytwarzanie kurzawy pyłu kamiennego. Dodatkowy do patentu № 27 11.11 1919 r. Pierwsz. 14.9 1918 r. (Niemcy). Udzielono 28.4 1924 r.

6b16 **29.** Gustav Weisweiller, Wiedeń (Austrja). Sposób niszczenia piany przy fermentacji i ogrzewaniu łatwo pieniących się cieczy. 9.12 1919 r. Pierwsz. 7.2 1919 r. (Austrja). Udzielono 5.5 1924 r.

7a16 **30.** Fried, Krupp Akt.—Ges. Grusonwerk, Magdeburg—Buckau (Niemcy). Walce hutnicze z połączonemi i wspólnie napędzanemi wrzecionami cisnącemi. 11.9 1919 r. Pierwsz. 2.12 1915 r. (Niemcy). Udzielono 5.5 1924 r.

7a10 **31.** Christian Rötzel, Richrath, powiat Düsseldorf (Niemcy). Sposób jednoczesnego walcowania na zimno kilku tasiem z żelaza i t. p. 7.10 1919 r. Udzielono 5.5 1924 r.

7b12 **32.** Herman v. Forster, Frankfurt n/M. (Niemcy). Sposób ciągnięcia rur i t. p. 3.10 1919 r. Pierwsz. 27.7 1914 r. (Szwecja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b15 **33.** Société Schneider & Cie, Paryż (Francja). Uszczelnienie pomiędzy powierzchniami rozpieranemi ciśnieniem hydraulicznem. 13.10 1919 r. Pierwsz. 22.7 1918 r. (Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b14 **34.** Société Schneider & Cie, Paryż (Francja). Urządzenie do wyrobu rur metalowych o wielkiej wytrzymałości za pomocą wewnętrznego ciśnienia hydraulicznego. 13.10 1919 r. Pierwsz. 19.8 1918 r. (Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b14 **35.** Société Schneider & Cie, Paryż (Francja). Urządzenie do wyrobu rur metalowych za pomocą samoopierścieniania. 13.10 1919 r. Pierwsz. 14.10 1918 r. (Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7b14 **36.** Société Schneider & Cie, Paryż (Francja). Urządzenie do samoopierścieniania rur metalowych strefami kolejnemi za pomocą ciśnienia, zmieniającego się sposobem ciągłym według określonego prawa, 13.10 1919 r. Pierwsz. 14.10 1918 r. (Francja). Udzielono 5.5 1924 r.

7a10 **37.** Heinrich Rötzel, Schlebusch-Manfort (Niemcy). Przygotowanie żelaza taśmowego do wytrawienia przed zimnem walcowaniem, 24.11 1919 r. Pierwsz. 16.8 1918 r. (Niemcy). Udzielono 5.5 1924 r.

7c13 **38.** Erste Brünner Maschinen-Fabriks-Gesellschaft i Karol Vörsmann, Brno (Czechosłowacja). Sposób oraz urządzenie do wyrobu komór poprzecznych do kotłów parowych systemu Babcock & Wilcox'a lub t. p. 21.1 1920 r. Pierwsz. 25.10 1915 r. (Austrja). Udzielono 5.5 1924 r.

8b26 **39.** Franz Gabler, Wiedeń (Austrja). Nabłyszczarka przędzy, 16.8 1919 r. Pierwsz. 25.5 1916 r. (Austrja). Udzielono 5.5 1924 r.

8d21 **40.** Jan Mikołajewski, Swarzędz koło Poznania i Antoni Maciejewski, Poznań (Polska). Przyrząd do zwilżania połączony z żelazkiem do prasowania, 31.1 1920 r. Udzielono 5.5 1924 r.

8h7 **41.** Joseph Folzer, Riedikon-Uster (Szwajcarja). Sposób wyrobu skóry sztucznej i materjałów o podobnym charakterze powierzchni, 13.9 1919 r. Pierwsz. 23.9 1915 r. (Szwajcarja). Udzielono 5.5 1924 r.

8m12 **42.** Chemische Fabrik Grünau, Landshoff & Meyer, Grünau pod Berlinem (Niemcy). Oczyszczające i pomocnicze środki w przemyśle tkackim, 3.12 1918 r. Udzielono 5.5 1924 r.

8m1 **43.** Chemische Fabrik Coswig-Anhalt G. m. b. H., Coswig, Anhalt (Niemcy). Sposób zabarwiania towaru surowego, szczególnie barwnikami bezpośrednimi, 15.7 1919 r. Pierwsz. 22.5 1914 r. (Niemcy). Udzielono 5.5 1924 r.

10a1 **44.** Société de Fours à Coke & d'Entreprises Industrielles, Paryż (Francja). Piec z regeneratorem, ciepła 21.8 1919 r. Pierwsz. 16.7 1918 r. (Francja). Udzielono 6.5 1924 r.

10a1 **45.** Société de Fours à Coke & d'Entreprises Industrielles, Paryż (Francja). Piec z regeneratorami ciepła, 21.8 1919 r. Pierwsz. 9.8 1918 r. (Francja). Udzielono 6.5 1924 r.

10b16 **46.** Aktiebolaget Indunstare, Göteborg (Szwecja). Aparat do wytwarzania materjałów opałowych, 31.10 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12a3 **47.** Aleksander Ekerkunst, Łódź (Polska). Nowa metoda destylacji, 26.7 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12a3 **48.** Aleksander Ekerkunst, Łódź (Polska). Nowa metoda destylacji mieszanin, 26.7 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12a4 **49.** „Metan" Spółka z ogr. odpow., Lwów (Polska). Metoda kondensowania i rozdzielania na frakcje mieszanin par, wytworzonych z substancyj, zawierających bitumen lub drzewnik, 10.9 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12a2 **50.** „Metan" Spółka z ogr. odpow., Lwów (Polska). Aparat do odpędzania i deflegmacji parowych składników z półpłynnych mas reakcyjnych sposobem ciągłym. 23.10 1919 r. Pierwsz. 30.6 1917 r. (Austrja). Udzielono 6.5 1924 r.

12a2 **51.** Georg A. Krause, Monachjum (Niemcy). Sposoby i przyrządy do wyparowywania lub zgęszczania rozczynów, emulsyj i suspenzyj, jak również do wykonywania chemicznych reakcji. 5.1 1920 r. Pierwsz. 1.5 1916 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12d10 **52.** Aleksander Furowicz, Warszawa (Polska). Sposób oczyszczania wody lub innych płynów za pomocą filtrowania przez torf preparowany oraz preparowanie samego torfu surowego do wska-

zanego celu. 24.7 1919 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12d26 **53.** Hans Reisert G. m. b. H., Köln-Braunsfeld (Niemcy). Płukanie silnym strumieniem filtrów z luźną masą do filtrowania. 31.12 1919 r. Pierwsz. 26.1 1918 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12d26 **54.** Hans Reisert G. m. b. H., Köln-Braunsfeld (Niemcy). Sposób do przemywania luźnych substancji filtrujących. 31.12 1919 r. Pierwsz. 17.8 1917 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12d10 **55.** L & C. Steinmüller, Gummersbach (Niemcy). Sącznik żelazno-wiórowy. 14.1 1920 r. Pierwsz. 4.11 1916 r. (Niemcy). Udzielono 6.5 1924 r.

12a4 **56.** „Metan" Spółka z ogr. odpow., Lwów (Polska). Metoda i aparat do rozdzielania mieszanin lotnych cieczy. 23.10 1919 r. Pierwsz. 27.3 1917 r. (Austrja). Udzielono 6.5 1924 r.

12e2 **57.** Eric Keightley Rideal, Londyn, i Hugh Stott Taylor, St. Helens, Lancaster (Wielka Brytanja). Metoda oczyszczania wodoru. 9.1 1920 r. Pierwsz. 14.3 1918 r. (Wielka Brytanja). Udzielono 6.5 1924 r.

12e2 **58.** G. Heinrich Wichmann, Brema (Niemcy). Przyrząd oddzielający domieszki stałe bądź płynne od gazów, sprężonego powietrza oraz pary. 10.2 1920 r. Udzielono 6.5 1924 r.

12i25 **59.** Gustav Kroupa, Wiedeń (Austrja). Sposób postępowania oraz urządzenia dla regeneracji pozostającego jako odpadek kwasu siarkowego. 10.9 1919 r. Pierwsz. 26.9 1913 r. (Austrja). Udzielono 7.5 1924 r.

12i25 **60.** Gustav Kroupa, Wiedeń (Austrja). Sposób postępowania oraz urządzenia dla regeneracji pozostającego jako odpadek kwasu siarczanego. Dodatkowy do patentu № 59. 10.9 1919 r. Pierwsz. 16.2 1918 r. (Austrja). Udzielono 7.5 1924 r.

12i32 **61.** Arthur Knöpfmacher, Wiedeń (Austrja). Sposób wytwarzania silnie odbarwiającego węgla. 30.9 1919 r. Pierwsz. 4.12 1915 r. (Austrja). Udzielono 7.5 1924 r.

12i2 **62.** Ignacy Mościcki, Lwów (Polska). Metoda otrzymywania chloru z chlorowodoru. 23.10 1919 r. Pierwsz. 20.10 1917 r. (Austrja). Udzielono 7.5 1924 r.

12i32 **63.** Wilhelm Eberlein, Ahrensburg (Niemcy). Sposób wytwarzania węgla odbarwiającego. 28.10 1919 r. Pierwsz. 6.3 1918 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12k6 **64.** Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelstofaktieselskab, Kristiania (Norwegja). Sposób przeprowadzania azotanu amonowego w formę ziarnistą. 22.11 1919 r. Pierwsz. 8.3 1916 r. (Norwegja). Udzielono 7.5 1924 r.

12i27 **65.** Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelstofaktieselskab, Kristiania (Norwegja). Sposób przeprowadzania tlenków azotu w stężony kwas azotowy. 22.11 1919 r. Pierwsz. 22.5 1915 r. (Norwegja). Udzielono 7.5 1924 r.

12i16 **66.** Henkel & Cie, Düsseldorf (Niemcy). Sposób dla katodowego otrzymywania stałych związków nadtlenowych. 1.12 1919 r. Pierwsz. 14.5 1914 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12i16 **67.** Henkel & Cie, Düsseldorf (Niemcy). Sposób otrzymywania trwałego nadwęglanu sodowego. 1.12.1919 r. Pierwsz. 18.8 1915 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12i6 **68.** E. Merck, Chemische Fabrik, Darmstadt (Niemcy), Metoda otrzymywania zasadowego podchlorynu magnezu w stanie stałym. 24.12 1919 r. Pierwsz. 19.4 1919 r. (Węgry). Udzielono 7.5 1924 r.

12k2 **69.** „Metan" Spółka z ogr. odpow. Lwów (Polska), Metoda i urządzenie, służące do zagęszczania i skraplania amoniaku z par amoniakalnych zawierających parę wodną. 23.10 1919 r. Pierwsz. 8.8 1917 r. (Austrja). Udzielono 7.5 1924 r.

12k6 **70.** James Riddick Partington i George Joseph Jones, Londyn (Wielka Brytanja). Sposób wyrobu azotanu amonu. 19.11 1919 r. Pierwsz. 1.2 1918 r. (Wielka Brytanja). Udzielono 7.5 1924 r.

12k6 **71.** James Riddick Partington, Londyn (Wielka Brytanja). Aparat i metoda do utleniania amoniaku. 19.11 1919 r. Pierwsz. 10.10 1918 r. (Wielka Brytanja). Udzielono 7.5 1924 r.

12l3 **72.** Lucas Willem Damman, Zwolle (Niderlandy). Sposób i przyrząd do zamiany soli kamiennej na zwykłą sól kuchenną. 19.4 1919 r. Pierwsz. 19.9 1913 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12k6 **73.** James Riddick Partington, George Joseph Jones i Thomas Kerfort Brownson, Londyn (Wielka Brytanja). Metoda wytwarzania azotanu amonu. 19.11 1919 r. Pierwsz. 4.3 1918 r. (Wielka Brytanja). Udzielono 7.5 1924 r.

12m6 **74.** Max Buchner, Hannover-Kleefeld (Niemcy). Sposób przygotowywania tlenku glinu, odpowiedniego dla fabrykacji glinu metalicznego. 31.1 1920 r. Pierwsz. 9.9 1916 r. (Niemcy). Udzielono 7.5 1924 r.

12o5 **75.** Iens Anton Christiansen, Kopenhaga (Danja). Sposób wytwarzania alkoholu metylowego z alkilo-mrówczanów. 31.5 1919 r. Udzielono 9.5 1924 r.

12o5 **76.** Vereinigte Chemische Werke Aktiengesellschaft, Charlottenburg (Niemcy). Sposób wytwarzania propantriolu z cukru. 17.9 1919 r. Pierwsz. 13.2 1917 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o26 **77.** Knoll & Co, Ludwigshafen nad Renem (Niemcy). Sposób wytwarzania związków kwaso-naparstnicogarbnikowych z glikozydów naparstnicowych. 29.9 1919 r. Pierwsz. 12.7 1915 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o26 **78.** Philipp Röder—Bruno Raabe Aktiengesellschaft i Alicja Wolf—Ioachimowitz, Wiedeń (Austrja). Sposób wytwarzania związków, zawierających taninę, heksametylentetramin i wapń. 8.10 1919 r. Pierwsz. 22.3 1919 r. (Austrja). Udzielono 9.5 1924 r.

12o2 **79.** Ignacy Mościcki, Lwów (Polska). Metoda chlorowania metanu lub węglowodorów zawierających metan. 23.10 1919 r. Pierwsz. 15.10 1917 r. (Austrja). Udzielono 9.5 1924 r.

12o27 **80.** De Nordiske Fabriker, De. No. Fa., Aktieselskap, Kristiania (Norwegja). Sposób otrzymywania katalizatorów dla uwodorodniania związków organicznych nienasyconych. 24.11 1919 r. Pierwsz. 17.3 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o21 **81.** De Nordiske Fabriker, De. No. Fa., Aktieselskap, Kristiania (Norwegja). Sposób polimeryzacji kwasów tłuszczowych nienasyconych. 24.11 1919 r. Pierwsz. 18.3 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o21 **82.** De Nordiske Fabriker, De. No. Fa., Aktieselskap, Kristiania (Norwegja). Sposób polimeryzacji kwasów tłuszczowych nienasyconych. Dodatkowy do patentu № 81. 24.11 1919 r. Pierwsz. 31.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o27 **83.** Erich Kolshorn, Berlin-Dahlem (Niemcy). Sposób robienia rozpuszczalnymi w wodzie nierozpuszczalnych lub trudno rozpuszczalnych organicznych materjałów. 3.12 1919 r. Pierwsz. 25.7 1916 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o27 **84.** Erich Kolshorn, Berlin-Dahlem (Niemcy). Sposób robienia rozpuszczalnemi w wodzie nierozpuszczalnych lub trudno rozpuszczalnych organicznych materjałów. 3.12 1919 r. Pierwsz. 12.12 1916 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o26 **85.** Fritz Hansgirg, Graz (Austrja). Sposób otrzymywania perylenu. 11.12 1919 r. Pierwsz. 26.2 1918 r. (Austrja). Udzielono 9.5 1924 r.

12o2 **86.** Richard Leiser i Fritz Ziffer, Wiedeń (Austrja). Sposób otrzymywania chlorku metylu z chloru i metanu (gaz ziemny, gaz kopalniany) pod wpływem ultrafioletowego światła, i przyrząd do przeprowadzenia tego sposobu. 22.12 1919 r. Pierwsz. 14.2 1919 r. (Austrja). Udzielono 9.5 1924 r.

12o1 **87.** Allgemeine Gesellschaft für Chemische Industrie m. b. H., Berlin (Niemcy). Sposób ciągłego traktowania węglowodorów skroplonym kwasem siarkawym. 19.1 1920 r. Pierwsz. 27.4 1915 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o6 **88.** Verein für Chemische Industrie in Mainz, Frankfurt n/M. (Niemcy). Sposób wytwarzania estrów celulozy. 29.1 1920 r. Pierwsz. 10.11 1913 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12q1 **89.** Chemische Fabrik Arthur Jaffé, Berlin (Niemcy). Sposób wytwarzania pochodnych organicznych jodku wapnia. 17.4 1919 r. Pierwsz. 10.3 1916 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12q1 **90.** Kazimierz Smoleński, Warszawa (Polska). Sposób wprowadzenia alkylowych grup do rdzenia amin aromatycznych. 9.7 1919 r. Udzielono 9.5 1924 r.

12q1 **91.** Kazimierz Smoleński, Warszawa (Polska). Sposób alkylowania amonjaku oraz amin, tak tłuszczowych jak aromatycznych, za pomocą alkoholu lub jego pochodnych. 9.7 1919 r. Udzielono 9.5 1924 r.

12q1 **92.** Fabrique de produits chimiques Flora, Dübendorf (Szwajcarja). Sposób zastępowania grup aminowych przez chlorowce, 30.8 1919 r. Pierwsz. 31.8 1918 r. (Szwajcarja). Udzielono 9.5 1924 r.

12q20 **93.** Dr. Fritz Pollak G. m. b. H., Berlin (Niemcy). Sposób wytwarzania produktów kondensacyjnych jasnego koloru, odpornych na działanie światła i powietrza, z fenolów i aldechydów, 10.12 1919 r. Pierwsz. 25.10 1913 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o23 **94.** Meilach Melamid, Freiburg, Breisgau (Niemcy). Sposób wytwarzania sztucznych garbników, 16.2 1920 r. Pierwsz. 24.12 1918 r. Udzielono 9.5 1924 r.

12q10 **95.** Chemische Fabrik Griesheim-Elektron, Frankfurt n/M (Niemcy). Sposób otrzymania nitrozoaminów pierwszorzędnych aromatycznych aminów, względnie

soli metali alkalicznych tychże aminów, 19.2 1920 r. Pierwsz. 28.8 1915 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12r1 **96.** Rütgerswerke - Aktiengesellschaft, Berlin (Niemcy). Sposób rozpuszczania smolnawych części węgla kamiennego 8.8 1919 r. Pierwsz. 9.8 1918 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12r1 **97.** Meilach Melamid, Freiburg, Breisgau (Niemcy). Sposób otrzymywania oleju przetwornikowego z olejów dziegciowych, 19.2 1920 r. Pierwsz. 15.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 9.5 1924 r.

12o1 **98.** Société Anonyme des Établissements Egrot, Paryż (Francja). Sposób nieprzerywanej dystylacji benzolów, 26.2 1920 r. Pierwsz. 1.3 1917 r. (Francja). Udzielono 9.5 1924 r.

13a7 **99.** L. & C. Steinmüller, Gummersbach (Niemcy). Kocioł opłomkowy ze snopami opłomek, łączącemi walczaki górne z dolnemi, 13.9 1919 r. Pierwsz. 4.3 1914 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13a10 **100.** Paul Engelhard, Tegel, i Fritz Neuhaus, Berlin (Niemcy). Komora wodna do kotłów opłomkowych, 3.11 1919 r. Pierwsz. 10.4 1918 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b6 **101.** Maschinenbau-Aktiengesellschaft Balcke, Bochum (Niemcy). Przyrząd do destylacji wody zasilającej kotły, 30.10 1918 r. Udzielono 10.5 1924 r.

13b2 **102.** R. Wolf Aktiengesellschaft, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Podgrzewacz spalinowy, składający się z jednego lub więcej kolejno umieszczonych szeregów stojących rur, połączonych wzajemnie górą i dołem, 13.9 1919 r. Pierwsz. 3.4 1916 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b13 **103.** Emil Hanneman, Hermsdorf pod Berlinem (Niemcy). Regulator poziomu wody w kotłach parowych, 28.11 1919 r. Pierwsz. 18.4 1916 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b2 **104.** Schmidt'sche Heissdampf-Gesellschaft m. b. H., Cassel-Wilhelmshöhe (Niemcy). Dymnicowy podgrzewacz wody zasilającej dla lokomotywy, 1.12 1919 r. Pierwsz. 25.2 1918 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13b13 **105.** Emil Hanneman, Hermsdorf pod Berlinem (Niemcy). Osadzenie osi dźwigniowej do przenoszenia ruchów pływaka, błony i t. p., 31.12 1919 r. Pierwsz. 17.1 1914 r. dla zastrz. 1, i 9.2 1914 r. dla zastrz. 2 i 3 (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13e4 **106.** Gideon Efraim Sandblom, Göteborg (Szwecja). Przyrząd do oczyszczania ze rdzy i kamienia kotłowego. 12.11 1919 r. Pierwsz. 21.11 1917 r. (Austrja). Udzielono 10.5 1924 r.

13d29 **107.** Metallwarenfabrik Aktiengesellschaft vormals Louis Müller's Sohn Fritz Müller, Wiedeń (Austrja). Odwadniacz pary z samoczynnym odpływem skropliny. 25.6 1919 r. Pierwsz. 16.5 1914 r. (Austrja). Udzielono 10.5 1924 r.

13d29 **108.** Metallwarenfabrik Aktiengesellschaft vormals Louis Müller's Sohn Fritz Müller, Wiedeń (Austrja). Odwadniacz z samoczynnym odpływem skropliny. 25.6 1919 r. Pierwsz. 22.8 1916 r. (Austrja). Udzielono 10.5 1924 r.

13d7 **109.** L. & C. Steinmüller, Gummersbach (Niemcy). Kocioł opłomkowy z jednym lub więcej snopami opłomek, łączącemi walczaki górne z dolnemi. 15.9 1919 r. Pierwsz. 14.1 1918 r. (Niemcy). Udzielono 10.5 1924 r.

13e6 **110.** Firma Alex. Friedmann, Wiedeń (Austrja). Suwak do spuszczania mułu z kotłów parowych. 3.2 1920 r. Pierwsz. 16.11 1918 r. (Austrja). Udzielono 10.5 1924 r.

14a12 **111.** „Liebra" Motorengesellschaft m. b. H, Wiedeń (Austrja). Maszyna tłokowa. 3.1 1920 r. Pierwsz. 15.12 1917 r. (Austrja). Udzielono 10.5 1924 r.

14c10 **112.** Erste Brünner-Maschinen-Fabriks-Gesellschaft, Brno (Czechosłowacja). Umocowanie łopatek w turbinach parowych lub gazowych. 5.1 1920 r. Pierwsz. 12.2 1914 r. (Austrja). Udzielono 10.5 1924 r.

14d18 **113.** Feliks Przeciechowski, Warszawa (Polska). Stawidło suwakowe do jednocylindrowych silników parowych bezkorbowych. 30.7 1919 r. Udzielono 10.5 1924 r.

15a17 **114.** Typograph Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Berlin (Niemcy). Składarka rządków z pręcikami do matryc, prowadzonymi na osobnych drutach. 31.12 1918 r. Pierwsz. 11.8 1917 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

15e13 **115.** Naamlooze Vennootschap Werktnigen Fabrick „Rotator", Amsterdam (Niderlandy). Sposób i przyrząd do drukowania za pomocą wypukłych form drukarskich, zwłaszcza w maszynach do adresów. 7.11 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

15g23 **116.** Stanisław Miziewicz, Kraków (Polska). Napęd jedną ręką w maszynach

do pisania „Mignon". 20.1 1920 r. Pierwsz. 11.5 1918 r. (Austrja). Udzielono 12.5 1924 r.

15k$_{1}$ **117.** Naamlooze Vennootschap Werktvigen Fabrick „Rotator", Amsterdam (Niderlandy). Urządzenie do nadawania farby formom drukarskim. 12.9 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

16-$_{5}$ **118.** Carlo Rossi, Legnano (Włochy). Metoda otrzymywania sztucznego nawozu potasowego. 6.10 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

16-$_{5}$ **119.** James Riddick Partington i Leslie Henry Parker, Londyn (Wielka Brytanja). Nawóz sztuczny. 19.11 1919 r. Pierwsz. 26.6 1918 r. (Wielka Brytanja). Udzielono 12.5 1924 r.

16-$_{2}$ **120.** Norsk Hydro-Elektrisk Kvaelstofaktieselskab, Kristiania (Norwegja). Sposób otrzymywania zawierających azot nawozów fosforowych działaniem kwasu azotowego na fosforyty. 22.11 1919 r. Pierwsz. 25.2 1916 r. (Norwegja). Udzielono 12.5 1924 r.

18a$_{2}$ **121.** Carl Giesecke, Harzburg (Niemcy). Sposób wzmacniania zlepów z miałkich rud, prażonki z pirytów i t. p. za pomocą spiekającego wypalania w piecu szybowym. 16.8 1919 r. Pierwsz. 11.8 1915 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18a$_{6}$ **122.** Carl Giesecke, Harzburg (Niemcy). Przyrząd do zasilania pieców szybowych. 16.8 1919 r. Pierwsz. 2.9 1918 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18b$_{13}$ **123.** Peter Ostendorf, Wiedeń (Austrja). Piec systemu Siemens-Martin'a z dobudowanemi z przodu i z tyłu gazownicami. 19.9 1919 r. Pierwsz. 19.4 1918 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18b$_{14}$ **124.** Edwin Bosshardt, Berlin-Tempelhof (Niemcy). Piec płomienny w rodzaju Siemens-Martin'a, w którym do każdej z obu stron czołowych pieca przylega generator gazowy. 24.10 1919 r. Pierwsz. 13.3 1914 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

18c$_{1}$ **125.** Fried. Krupp Aktiengesellschaft, Grusonwerk, Magdeburg-Buckau (Niemcy). Sposób wyrobu przedmiotów z twardego żeliwa. 23.2 1920 r. Pierwsz. 20.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

19a$_{1}$ **126.** Władysław Fijałkowski, Warszawa (Polska). Podłoże toru kolejowego nowego systemu. 7.6 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

19d$_{3}$ **127.** Aktien-Gesellschaft R. Ph. Waagner—L. & I. Biró & A. Kurz, Wiedeń (Austrja). Sposób budowy mostów. 29.7 1919 r. Pierwsz. 5.3 1918 r. (Austrja). Udzielono 12.6 1924 r.

20c$_{22}$ **128.** Robert Engels, Wiedeń (Austrja). Zaworowy łącznik przewodów do ogrzewania wagonów kolejowych. 25.6 1919 r. Pierwsz. 24.9 1915 r. (Austrja). Udzielono 12.5 1924 r.

20d$_{31}$ **129.** Emil Breidsprecher, Wiesbaden (Niemcy). Urządzenie do zmieniania szerokości toru przy wagonach kolejowych. 16.2 1920 r. Pierwsz. 13.11 1913 r. (Niemcy). Udzielono 12.5 1924 r.

20i$_{24}$ **130.** Stanisław Żerański, Warszawa (Polska) Latarnia ręczna do sygnalizowania. 18.3 1919 r. Udzielono 12.5 1924 r.

21a$_{46}$ **131.** Gesellschaft für Elektrische Industrie Aktiengesellschaft, Wiedeń (Austrja). Samoczynnie inkasujące urządzenie do rozmów telefonicznych. 27.9 1919 r. Pierwsz. 25.5 1914 r. (Austrja). Udzielono 13.5 1924 r.

21a$_{46}$ **132.** Gesellschaft für Elektrische Industrie Aktiengesellschaft, Wiedeń (Austrja). Samoczynnie inkasujące urządzenie do rozmów telefonicznych. Dodatkowy do patentu № 131. 27.9 1919 r. Pierwsz. 19.3 1917 r. (Austrja). Udzielono 13.5 1924 r.

21a$_{66}$ **133.** Joseph Béthenod i Émile Girardeau, Paryż (Francja). Iskiernik o wielokrotnem działaniu. 20.10 1919 r. Pierwsz. 21.7 1915 r. (Francja). Udzielono 13.5 1924 r.

21a$_{41}$ **134.** Kapsch & Söhne, Wiedeń (Austrja). Przyrząd do wysyłania impulsów dla samoczynnych urządzeń telefonicznych. 22.12 1919 r. Pierwsz. 19.2 1915 r. (Austrja). Udzielono 13.5 1924 r.

21a$_{41}$ **135.** Allmanna Telefon-Aktiebolaget L. M. Ericsson, Stockholm (Szwecja). Urządzenie do wybierania połączeń. 7.1 1920 r. Pierwsz. 11.12 1918 r. (Szwecja). Udzielono 13.5 1924 r.

21b$_{25}$ **136.** Svenska Ackumulator Aktiebolaget Jungner, Stockholm (Szwecja). Elektroda dla ogniw elektrycznych, szczególnie dla akumulatorów, i sposób wyrobu takich elektrod. 10.9 1919 r. Pierwsz. 13.6 1918 r. (Szwecja). Udzielono 13.5 1924 r.

21b$_{22}$ **137.** Otto Schneider, Drezno, i Max Mügge, Lipsk (Niemcy). Elektroda dla akumulatorów. 13.9 1919 r. Pierwsz. 3.11 1917 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21b$_{2}$ **138.** Ceská Zbrojovka, Akc. Spol., Praga (Czechosłowacja). Ogniwo suche. 20.12 1919 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21b$_{7}$ **139.** Adolfo Pouchain, Turyn (Włochy). Elektrody ujemne dla akumula-

torów elektrycznych, 26.1 1920 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21b7 **140.** Adolfo Pouchain, Turyn (Włochy). Sposób do wyrabiania ujemnych płyt dla ogniw galwanicznych 29.1 1920 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21g20 **141.** Otto Joseph, Berlin (Niemcy). Kolanka, płytki i trzymaki dla przyrządów elektrycznych, 25.10 1918 r. Pierwsz. 17.8 1918 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21c29 **142.** Aleksander Graf, Libawa (Łotwa). Łącznik dla instalacji elektrycznych, 6.11 1919 r. Pierwsz. 16.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21c59 **143.** Ovidius Cracoanu, Berlin (Niemcy). Wielokrotne bezpieczniki topliwe dla elektrycznych przewodów silnego prądu, 4.12 1919 r. Pierwsz. 27.5 1919 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g20 **144.** Tadeusz Kozłowski, Łódź (Polska). Urządzenie sygnalizujące o wzroście temperatury maszyn elektrycznych, a szczególnie motorów elektrycznych tramwajowych, 6.12 1919 r. Udzielono 13.5 1924 r.

21f45 **145.** Otto Joseph, Berlin (Niemcy). Zewnętrzna część oprawek Swana, 24.10 1918 r. Pierwsz. 26.7 1918 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g20 **146.** Hugo Andriessens, Zürich (Szwajcarja). Sposób koncentrowania łuku świetlnego prądu zmiennego, wyciągniętego zapomocą magnesu o prądzie stałym do dowolnej długości, na możliwie małą powierzchnię reakcyjną, 12.2 1920 r. Pierwsz. 8.11 1918 r. (Szwajcarja). Udzielono 13.5 1924 r.

21f16 **147.** Maschinenbau-Anstalt Humboldt, Köln-Kalk (Niemcy). Zacisk do uchwytów elektrod., 14.2 1920 r. Pierwsz. 22.1 1917 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g16 **148.** Julius Edgar Lilienfeld, Lipsk (Niemcy). Rurki o wysokim stopniu rozrzedzenia, szczególnie rurki Röntgena, 10.11 1919 r. Pierwsz. 13.12 1915 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

21g20 **149.** Norbert Gella, Wiedeń (Austrja). Sposób elektrodynamicznego badania wnętrza ziemi, 22.1 1920 r. Pierwsz. 31.12 1919 r. (Austrja). Udzielono 13.5 1924 r.

21h6 **150.** Bergmann-Elektrizitäts-Werke-Aktiengesellschaft, Berlin (Niemcy). Układ połączeń pieców elektrycznych podczas ich pracy, 3.10 1919 r. Pierwsz. 24.9 1915 r. (Niemcy). Udzielono 13.5 1924 r.

9.

WZORY.

Świadectwa ochronne na wzory rysunkowe i modele, wydane na zasadzie art. 5 dekretu z dnia 4.II 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli (Dz. Pr. P. P. № 13, poz. 138).

W nawiasie po numerze umieszczona jest data wydania świadectwa, zaś w końcu podane są: data zgłoszenia i termin, do którego uiszczono opłatę okresową.

№ 851 (10.1 1924 r.). Łazarz Leser, Kraków. Cukierek na patyczku. 13.12 1923 r. — 13.12 1926 r.

№ 852 (10.1 1924 r.). Firma Janina Cigarettenpapier A. G. w Budapeszcie. Tutka cygaretowa. 9.3 1924 r. — 9.3 1925 r.

№ 853 (11.1 1924 r.) Kazimierz Koszutski, Kalisz. Piec. 21.8 1923 r. — 21.8 1926 r.

№ 854 (11.1 1924 r.). Hipolit Mackiewicz, Warszawa. Bęben dla zwijania kabli. 12.12 1923 r. — 12.12 1926 r.

№ 855 (11.1 1924 r.). Bolesław Gwiazdowski, Łódź. Komplet igieł regulujących do karburatorów „Meco". 19.10 1923 r. — 19.10 1926 r.

№ 856 (11.1 1924 r.). Bolesław Gwiazdowski, Łódź. Komplet igieł regulujących oraz rozpylacza wolnego biegu do karburatorów „Pallas„. 19.10 1923 r.—19.10 1926 r.

№ 857 (11.1 1924 r.). Bolesław Gwiazdowski, Łódź. Komplet ssawek igieł regulujących do karburatorów „Zenith" Serji „Normale". 19.10 1923 r.—19.10 1926 r.

№ 858 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 859 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 860 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Opaska do kopertowania. 9.3 1922 — 9.3 1925 r.

№ 861 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Kropelkowe zamknięcie do flaszek. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 862 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 863 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 864 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 865 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 866 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 867 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem. 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 868 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem, 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 869 (11.1 1924 r.). Firma Gimborn & Zifferer Aktiengesellschaft w Wiedniu. Okładzinka z płaskowypukłym obrazkiem, 9.3 1922 r. — 9.3 1925 r.

№ 870 (11.1 1924 r.). Emanuel Sadokierski, Łódź. Książka kolekcyjna do towarów włókienniczych, 15.11 1923 r. — 15. 11 1926 r.

№ 871 (15.1 1924 r.). Firma Inż. C. Carniol (fabryka przyrządów pożarniczych) w Wiedniu. Aparat do gaszenia pożaru, 12.6 1922 r. — 12.6 1925 r.

№ 872 (15.1 1924 r.). Firma Wykończalnia i Farbiarnia Józefat Szymański w Łodzi. Bodjak metalowy, 24.5 1923 r. — 24.5 1926 r.

№ 873 (17.1 1924 r.). Firma Kaspar Getreideschälmaschine G. m. b. H. w Offenbach. Maszyna do łuszczenia, polerowania i t. p. owoców ziarnowych, 24.7 1923 r. — 24.7 1926 r.

№ 874 (17.1 1924 r.). Max Schäffer, Wiedeń. Kamień do budowy, 22.12 1923 r. — 22.12 1926 r.

№ 875. (17.1 1924 r.). Firma Henryk Gallas i S-ka w Warszawie. Piecyk kaflowy przenośny kanałowy, 22.12 1921 r. — 22.12 1924 r.

№ 876 (24.1 1924 r.). Felicjan Charczewski, Kalisz. Izolacja dla przewodów kotłów parowych i t. p., 3.3 1922 r. — 3.3 1925 r.

№ 877 (26.1 1924 r.). Markus Ajnbinder, Warszawa. Nasadka do liczenia banknotów. 7.9 1923 r. — 7.9 1926 r.

№ 878 (26.1 1924 r.). Paul Niemiez, Amstetten. Zabawka mechaniczna, przedstawiająca cyklistę, 17.11 1923 r. — 17.11 1926 r.

№ 879 (26.1 1924 r.). Paul Niemiez, Amstetten. Zabawka mechaniczna przedstawiająca starorzymski wóz wyścigowy, 17.11 1923 r. — 17.11 1926 r.

№ 880 (26.1 1924 r.). Paul Niemiez, Amstetten. Rower dziecinny, 17.11 1923 r. — 17.11. 1926 r.

№ 881 (26.1 1924 r.). Gustav Wintzek, Wrocław. Zapałka, 3.1 1924 r. — 3.1 1927 r.

№ 882 (1.2 1924 r.). Firma Wiener Industrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca gęś 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 883 (1.2 1924 r.). Firma Wiener Industrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca kaczkę z młodemi, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 884 (1.2 1924 r.). Firma Wiener Industrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca słonia, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 885 (1.2 1924 r.). Firma Wiener Industrie und Kunstgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca niedźwiedzia, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 886 (1.2 1924 r.). Firma Wiener Industrie und Kustgesellschaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca koguta, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 887 (1.2 1924 r.). Firma Wiener Industrie und Kustgesellchaft Bacher & Co. w Wiedniu. Zabawka przedstawiająca kaczkę z dwiema młodemi, 12.11 1923 r. — 12.11 1926 r.

№ 888 (1.2 1924 r.). Firma Lignum. Fabryka wyrobów drzewnych i masowa wytwórnia krzeseł w Gnieźnie. Krzesło złożone, 8.1 1924 r. — 8.1 1927 r.

№ 889 (1.2 1924 r.). Otto Johannes Siewers, Hamburg. Uniwersalny karbidowy aparat do ogrzewania, gotowania, oświetlania i prasowania, 21.7 1920 r. — 21.7 1926 r.

№ 890 (1.2 1924 r.). Firma Warsztaty Mechaniczne Wacław Bożym w Warszawie. Zapalniczka, 11.1 1924 r. — 11.1 1927 r.

№ 891 (1.2 1924 r.). Firma Aktiengesellschaft Adolf Finze & Co. w Gracu. Tarcze do zamków wpuszczonych, 12.1 1924 r.— 12.1 1927 r.

№ 892 (1.2 1924 r.). Wacław Ufnowski, Warszawa. Maszyna łuszcząca lub szczotkowa, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 893 (5.2 1924 r.). Firma Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet w Paryżu. Płatowiec do rzucania bomb nocą, 25.1 1922 r. — 25.1 1925 r.

№ 894 (5.2 1924 r.). Firma Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet w Paryżu. Płatowiec wojenny, 25.1 1922 r.— 25.1 1925 r.

№ 895 (5.2 1924 r.). Firma Société Anonyme des Ateliers d'Aviation Louis Bréguet w Paryżu. Płatowiec wojenny, 25.1 1922 r.— 25.1 1925 r.

№ 896 (7.2 1924 r.). Kazimierz Hepkowski, Poznań. Bezpiecznik zamkowy, 27.9 1923 r. — 27.9 1926 r.

№ 897 (9.2 1924 r.). Antoni Majkowski, Stryj. Samoczynne smarowanie, 26.1 1923 r. — 26.1 1929 r.

№ 898 (9.2 1924 r.). Firma Adolf Bleichert & Co. w Lipsku — Gohlis. Kot żórawiowy, 22.3 1921 r. — 22.3 1924 r.

№ 899 (9.2 1924 r.). Firma Adolf Bleichert & Co. w Lipsku — Gohlis. Mechanizm ograniczający wahania wagoników wiszących, 22.3 1921 r. — 22.3 1924 r.

№ 900 (9.2 1924 r.). Karol Kenig, Łódź. Gwóźdź, 24.11 1921 r. — 24.11 1924 r.

№ 901 (16.2 1924 r.). Józef Lubelski, Warszawa. Tabliczka czekoladek przeczyszczających, 23.6 1922 r. — 23.6 1925 r.

№ 902 (19.2 1924 r.). Józef Kupfer, Kraków. Korpus do lalki, 25.2 1922 r. — 25.2 1928 r.

№ 903 (19.2 1924 r.). Leon Suski, Rzeszów. Wieczny blok, 15.1 1924 r. — 15.1 1927 r.

№ 904 (19.2 1924 r.). Firma Fabryka Towarów Żelaznych, S. Opoczyński i S-ka w Bielsku. Zasuwa do drzwi, 28.1 1924 r. — 28.1 1927 r.

№ 905 (19.2 1924 r.). Firma Fabryka Towarów Żelaznych, S. Opoczyński i S-ka w Bielsku. Zasuwa do okna, 28.1 1924 r. — 28.1 1927 r.

№ 906 (19.2 1924 r.). Biuro Techniczne „Suissepol" Sp. z ogr. odp. w Warszawie. Przyrząd do przeczyszczania szyb samochodowych, tramwajowych i t. p., 30.1 1924 r.— 30.1 1927 r.

№ 907 (19.2 1924 r.). Firma Westinghouse Union Battery Company w Swisswalle, 7.2 1924 r. — 7.2 1927 r.

№ 908 (19.2 1924 r.). Adolf Feigenbaum, Warszawa. Zapalniczka, 8.2 1924 r. — 8.2 1927 r.

№ 909 (19.2 1924 r.). Firma Société E. Chaboche et Compagnie w Paryżu. Piec „Salamandra" do drzewa, 24.11 1923 r. — 24.11 1926 r. Pierwszeństwo z dnia 28.8 1923 r. ze zgłoszenia we Francji.

№ 910 (19.2 1924 r.). Alfred Niedźwiecki, Warszawa. Ruchomy (polowy) gabinet dentystyczny, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 911 (25.2 1924 r.). Kazimierz Filipiak, Poznań. Prasa do brykietów, 25.2 1922 r. — 25.2 1925 r.

№ 912 (25.2 1924 r.). Jan Baranowski, Warszawa. Lusterko okrągłe z podstawką, oprawne w skórę, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 913 (25.2 1924 r.). Firma D'Orsay & Cie w Berlinie. Zaworek do butelek, 9.2 1924 r. — 9.2 1927 r.

№ 914 (25.2 1924 r.). Kazimierz Rudolf Wiśniewski, Warszawa. Zapalniczka, 12.2 1924 r. — 12.2 1927 r.

№ 915 (26.2 1924 r.). Firma Przemysł Mydlarski i Perfum. Fryderyk Puls, Sp. Akc. w Warszawie. Słoik do wszelkiego rodzaju wyrobów kosmetycznych, maści i t. p., 19.2 1924 r. — 19.2 1927 r.

№ 916 (26.2 1924 r.). Władysław Gabryel, Jarocin. Maszyna do wyrobu modeli map plastycznych, 20.2 1924 r. — 20.2 1927 r.

№ 917 (26.2 1924 r.). Jan Baranowski, Warszawa. Lusterko owalne z rączką, 21.2 1924 r. — 21.2 1927 r.

№ 918 (26.2 1924 r.). Jan Baranowski, Warszawa. Lusterko owalne, 21.2 1924 r. — 21.2 1927 r.

№ 919 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci główki kota z kokardą, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 920 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci ptaka, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 921 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci główki lalki z aureolą, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 922 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa, Ozdoba kotyljonowa w postaci główki lalki z wstążkami kolorowemi, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 923 (28.2 1924 r.). Roman Pikiel, Warszawa. Ozdoba kotyljonowa w postaci djabełka, 16.1 1924 r. — 16.1 1927 r.

№ 924 (4.3 1924 r.). Hugo Klawon, Grabowo. Maszynka do nauki rachowania, 6.11 1923 r. — 6.11 1926 r.

№ 925 (4.3 1924 r.). Józef Baran, Siedlce. Dźwignica do przenoszenia materjałów ziemnych i budowlanych, 25.2 1924 r. — 25.2 1927 r.

№ 926 (4.3 1924 r.). Markus Ajnbinder, Warszawa. Nasadka do liczenia banknotów, 7.9 1923 r. — 7.9 1926 r.

№ 927 (4.3 1924 r.). Kazimierz Filipiak, Ostrów. Maneż, którego dyszel na jednym końcu jest podparty kołem biegowem, a na drugim zaopatrzony kołem zębatem, zazębiającem się z mechanizmem, 21,2 1924 r. — 21.2 1927 r.

№ 928 (15.3 1924 r.) Juda Jankielewicz, Warszawa. Blok mydła, 1.3 1924 r. — 1.3 1927 r.

№ 929 (15.3 1924 r.). Jakób Pytkowicz, Warszawa. Aparat do czyszczenia obuwia, 24.1 1924 r. — 24.1 1927 r.

№ 930 (15.3 1924 r.). Jakób Pytkowicz, Warszawa. Kufer składany 24.1 1924 r. — 24.1 1927 r.

№ 931 (22.3 1924 r.). Mojżesz Tilleman, Kraków. Bandaż rupturowy, 28.9 1923 r. — 28.9 1926 r.

№ 932 (22.3 1924 r.) Firma Towarzystwo Techniczno-Handlowe i Przemysłowe, inżyn. J. Bartoszewski, S. Grzymałowski i S-ka, Sp. z ogr. odp. w Warszawie. Łubki okienne żelazne, 11.2 1924 r.— 11.2 1927 r.

№ 933 (22.3 1924 r.). Marjan Troczewski, Siedlce. Zbiorniczek benzynowy do zapalniczek wszelkiego rodzaju, 6.3 1924 r.— 6.3 1927 r.

№ 934 (22.3 1924 r.). Karl Riebler, Wiedeń. Tablice reklamowe, 29.2 1924 r.— 29.2 1927 r.

№ 935 (22.3 1924 r.). Karl Riebler, Wiedeń. Tablice reklamowe, 29.2 1924 r.— 29.2 1927 r.

№ 936 (31.3 1924 r.). Leon Chmielewski, Warszawa. Zapalniczka stołowa, 28.2 1924 r. — 28.2 1927 r.

№ 937 (8.4 1924 r.). Feliks Rajek, Czarnków. Ul bliźniaczy z ruchomą przegrodą poprzeczną gniazda, 17.3 1924 r. — 17.3 1927 r.

№ 938 (8.3 1924 r.). Kazimierz Igler i Witold Kollat, Poznań. Skrzynka drewniana spięta drutem, której płaszcz otwieralny w stanie zamkniętym jest usztywniony zazębionemi listwami, 27.3 1924 r. — 27.3 1927 r.

№ 939 (8.4 1924 r.). Ernest Bienek, Grudziądz. Narzędzie ręczne do wiertarek dentystycznych, 29.3 1924 r. — 29.3 1927 r.

№ 940 (8.4 1924 r.). Bendet Fett, Dębica. Pocztówka, 22.3 1924 r. — 22.3 1927 r.

№ 941 (8.4 1924 r.). Bendet Fett, Dębica. Koperta, 22.3 1924 r. — 22.3 1927 r.

№ 942 (8.4 1924 r.). Firma Hartwig Kantorowicz, Tow. Akc. w Poznaniu. Butelka srebrzona, 11.8 1923 r. — 11.8 1926 r.

№ 943 (8.4 1924 r.). Firma Hartwig Kantorowicz, Tow. Akc. w Poznaniu. Butelka złocona, 11.8 1923 r. — 11.8 1926 r.

№ 944 (9.4 1924 r.). Abraham Brückenstein, Lwów. Mydełko, 29.1 1920 r. — 29.1 1926 r.

№ 945 (9.4 1924 r.). Firma Wielkopolska Agencja Reklamy właśc. „Bratnia Pomoc“ Tow. Stud. Uniw. Pozn. Tow. Zap. w Poznaniu. Przystanek tramwajowy kształtu ostrosłupa, 30.11 1923 r. — 30.11 1926 r.

№ 946 (9.4 1924 r.). Burchardt Ahlefeldt i Marjan Malinowski, Mysłowice. Abażur, którego powierzchnia zawnętrzna jest wyłożona przędzą szklaną, 26.3 1924 r. — 26.3 1927 r.

№ 947 (9.4 1924 r.). Firma Towarzystwo Przemysłowe „Florida“ Sp. Akc. w Warszawie. Mydło w kształcie prostopadłościanu, 26.3 1924 r. — 26.3 1927 r.

№ 948 (9.4 1924 r.). Antoni Buchalski, Ryczywół. Doprężalna obręcz wozowa, 8.4 1924 r. — 8.4 1927 r.

№ 949 (9.4 1924 r.). Firma „Mewa“ fabryka mydeł toaletowych, perfumerji oraz przetworów chemiczno-kosmetycznych, Ska z ogr. odp. w Krakowie. Mydło do golenia w puszce blaszanej, 8.4 1924 r. — 8.4 1927 r.

№ 950 (9.4 1924 r.). Firma F. Hermann Hesse G. m. b. H. w Norymberdze. Lampka górnicza, 12.3 1924 r. — 12.3 1927 r.

№ 951 (9.4 1924 r.). Wiktor Ciechanowski, Przygodzice. Przytwierdzenie szyn do poprzecznych podkładów drewnianych, 21.7 1922 r. — 21.7 1925 r.

№ 952 (9.4 1924 r.). Emanuel Socha, Królewska Huta. Opakowanie mydła, 8.2 1924 r. — 8.2 1927 r.

№ 953 (9.4 1924 r.). Adam Pietrasiewicz, Poznań. Aparat ciągły do rektyfikacji spirytusu, 21.12 1923 r. — 21.12 1926 r.

№ 954 (9.4 1924 r.). Adam Pietrasiewicz, Poznań. Aparat perjodyczny do rektyfikacji spirytusu, 21.12 1923 r. — 21.12 1926 r.

№ 955 (9.4 1924 r.). Józef Nieszpor, Łagiewniki. Napinacz do półkoszulka, 19.1 1924 r. — 19.1 1927 r.

№ 956 (9.4 1924 r.). Firma „Wir” dawniej Tow. Zjednocz. Aptekarzy Zagł. Dąbrowskiego dla wyrobu sztucznych wód mineralnych w Sosnowcu. Butelka syfonowa, 4.7 1922 r. — 4.7 1925 r.

Przedłużenie mocy obowiązującej świadectw ochronnych na wzory rysunkowe i modele.

Po oznaczeniu przedmiotu podany jest termin, do którego przedłużono ochronę.

№ 1. Stanisław Żerański, Warszawa. Trumna z wewnętrznem oświetleniem elektrycznem, dozwalająca na oglądanie w stanie zamkniętym zmarłego i po pochowaniu, z żarówkami umieszczonemi na wewnętrznej stronie wieka, dającą się odsuwać zasuwą, oraz lunetą wystającą ponad ziemię, 18.4 1927 r.

№ 2. Stanisław Żerański, Warszawa. Trumna, umożliwiająca przy zamkniętem wieku oglądanie zmarłego, posiadająca na wieku dowolnego kształtu wycięcie przykryte przezroczystym materjałem, zasuwę do zakrywania oraz wewnątrz żarówki do oświetlania zmarłego, 18.4 1927 r.

№ 255. „Lia” G. m. b. H. zur Lieferung industrieller Anlagen, Wiedeń. Kadź do farbowania, 8.3 1927 r.

№ 270. Jan Różalski, Poznań. Toczona lalka drewniana o przegubach kulistych, 22.4 1927 r.

№ 279. Henryk Kunicki, Warszawa. Przyrząd do automasażu gorącego, 13.5 1927 r.

№ 308. Hipolit Drzemczewski, Koźmin. Turbina wietrzna, 21.3 1927 r.

№ 419. Roman Franc, Łódź. Szczotka cylindryczna dla maszyn perkalodrukarskich, 15.4 1927 r.

№ 455. Gillette Safety Razor Company, Boston. Kasetka na aparat do golenia, 25.5 1927 r.

№ 456. Gillette Safety Razor Company, Boston. Rękojeść aparatu do golenia, 25.5 1927 r.

№ 457. Gillette Safety Razor Company, Boston. Kasatka na bezpieczny aparat do golenia, 25.5 1927 r.

№ 458. Gillette Safety Razor Company, Boston. Kasetka na aparat do golenia, 25.5 1927 r.

№ 459. Gillette Safety Razor Company, Boston. Rękojeść aparatu do golenia, 25.5 1927 r.

№ 788. Emil Kirst, [Stettiner Dampf-Backofen und Knetmaschinenfabrik, Szczecin. Palenisko, 10.1 1927 r.

Ustanie mocy obowiązującej [świadectw ochronnych na wzory rysunkowe i modele.

Po oznaczeniu przedmiotu podana jest data ustania mocy obowiązującej świadectwa ochronnego.

№ 232. The North British Rubber Co. Limited, Edynburg. Opona gumowa, 8.2 1924 r.

№ 244. Peter Leder, Opawa. Piec dający się ustawić na płycie pieca kuchennego lub przed piecem pokojowym, 3.1 1924 r.

№ 245. Mieczysław Wójcicki, Lwów. Piec pokojowy posiadający przewody dymowe poprowadzone spiralnie około paleniska, 21.1 1924 r.

№ 246. Władysław Piotr Kłobukowski, Warszawa. Komora dezynfekcyjna regeneracyjna, 22.1 1924 r.

№ 247. Gustav Müller, Gdańsk. Siedzenie do krzesła, posiadające w przedniej części dwa wcięcia na uda, 28.1 1924 r.

№ 248. Gustav Müller, Gdańsk. Przymocowanie rękojeści i drewnianej osady na szczecinę przy ręcznych szczotkach, 28.1 1924 r.

№ 249. Kazimierz Sypniewski, Poznań. Papierośnica z urządzeniem usuwającem niedopałki, 4.1 1924 r.

№ 250. Leon Stabrowski, Bydgoszcz. Walcarka podłużnie karbowana do fabrykacji patyczków do zapałek książeczkowych. 14.2 1924 r.

№ 251. Leon Stabrowski, Bydgoszcz. Walcarka poprzecznie karbowana do fabrykacji patyczków do zapałek, 14.2 1924 r.

№ 252. Hans Markmann, Langenberg. Serpentyna z deseniem składającym się z centek lub plam umieszczonych na pasku papieru białego lub kolorowego, 16.2 1924 r.

№ 253. Gimborn & Zifferer A. G. Wiedeń. Flaszka z płaskiem cylindrycznem wybrzuszeniem, 24.2 1924 r.

№ 254. Wincenty Grabowski, Warszawa. Przyrząd do łączenia części mebli, zwłaszcza zaś do łączenia części łóżek. 7.3 1924 r.

№ 256. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okręt“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci wielkiego parowca dwuśrubowego, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie

warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 257. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okręt“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci żaglowca — fregaty, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 258. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okręt“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci żaglowca — szkunera, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 259. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okręt“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci żaglowca — szlupu, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 260. Polska Wytwórnia Zabawek i Bawidełek „Okręt“ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, Warszawa. Zabawka w postaci łodzi żaglowej—batu, wykonana z jednej lub kilku odpowiednio wyciętych i ułożonych na sobie warstw płaskich drewnianych i malowana w jednej lub kilku barwach, z podstawką lub bez niej, 11.3 1924 r.

№ 261. Tadeusz Krauss, Poznań. Krosna tkackie kilimowe z nicielnicami do nastawiania ręcznego, 24.3 1924 r.

№ 262. Jan Różalski, Poznań. Ruchoma lalka drewniana, 9.4 1924 r.

№ 264. Jan Gize, Warszawa. Liczydło szkolne z drutami pionowemi, 8.4 1924 r.

№ 269 Stanisław Stuba, Poznań. Piecyk do gotowania i ogrzewania, 21.3 1924 r.

№ 275 Lucjan Małachowski, Warszawa Portfel, 18.3 1924 r.

№ 298 Gebr. S. & H. Rakowitzky (fabryka maszyn do wyrobu gilz), Wiedeń. Zbiornik do ułożonej w zygzakowatych warstwach bibułki do papierosów, z blachy metalowej ze szparą do wyjmowania, 25.3 1924 r.

№ 307 Franciszek Mosiek, Kowalewko. Kartoflarka, 4.2 1924 r.

№ 317 Karl Hagendorf, Werder. Klamerka zaciskowa do spinania papieru z uchwytem do zdejmowania jej, 22.1 1924 r.

№ 354 Władysław Bernadzikiewicz, Warszawa. Imadło równoległe, 8.3 1924 r.

№ 371 Władysław Kokot, Poznań. Zabezpieczenie klucza przed wypchnięciem przez włamywaczy (haczyk zabezpieczający), 5.1 1924 r.

№ 417 Berlin-Anhaltische Maschinenbau-Aktien Gesellschaft, Berlin. Generator gazowy z wysięgającemi do szybu gazowniczego rurami destylacyjnemi, 10.1 1924 r.

№ 418 Berlin-Anhaltische Maschinenbau-Aktien Gesellschaft, Berlin. Aparat do wytwarzania gazu z wygaśnicami wysięgającemi do szybu gazowniczego, 10.1 1924 r.

№ 508 Maschinenbau Aktiengesellschaft vorm. Breitfeld, Daněk & Co., Asig. Maszynka do krajania, rozcierania z przestawialnem wrzecionem, przystosowana do napędu ręcznego lub mechanicznego 29.3 1924 r.

№ 509 Maschinenbau Aktiengesellschaft vorm. Breitfeld, Daněk & Co., Asig. Maszynka do krajania i rozcierania z wrzecionem przestawialnem, 29.3 1924 r.

№ 517 F. Jankowski, Warszawa. Flakon do likierów, 14.3 1924 r.

№ 685 „Schodnica” Mineralölprodukte Verkaufsgesellschaft m. b. H., Wiedeń. Wzór plakatów, etykiet i t. p., 31.3 1924 r.

ZNAKI TOWAROWE.

REJESTRACJA.

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw.” umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw.” wskazuje, iż, na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej oraz Porozumienia Berneńskiego, przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju należącym do Związku).

№ **Rej. 1.** 11.IV 1924. **Pierw.** 25.VII 1918. **Fa. Pruszkowska fabryka ultramaryny Sommer i Nower.** Pruszków. **Towary:** ultramaryna.

Zastrzeżona ochrona we wszystkich kolorach.

№ **Rej. 2.** 11.IV 1924. **Pierw.** 19.VII 1919. **Szolom Szofman.** Warszawa. Skład apteczny. **Towary:** środki odżywcze, artykuły kosmetyczne, hygieniczne, perfumeryjne i apteczne, środki dezynfekcyjne i konserwujące, środki do czyszczenia zębów, galanterja kosmetyczna.

BEBE

№ **Rej. 3.** 11.IV 1924. **Pierw.** 3.IV 1918. **Jakób Skoryński.** Warszawa. Fabryka cukrów i czekolady. **Towary:** cukierki, czekolada, marmelada i wyroby cukiernicze.

„COLUMBUS”

№ **Rej. 4.** 11.IV 1924. **Pierw.** 15.IV 1918. **Meyer Merenländer.** Warszawa. Fabryka krochmalu. **Towary:** krochmal i artykuły do prania.

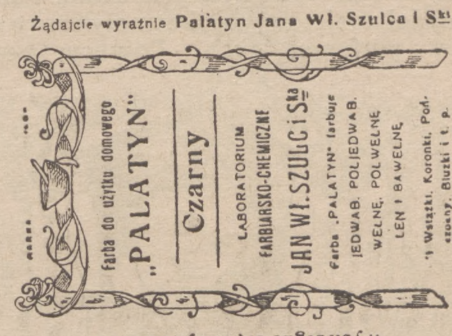

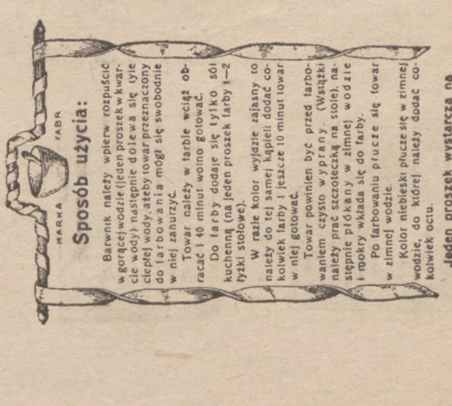
„MORAWY”

№ **Rej. 5.** 11.IV 1924. **Pierw.** 22.IV 1918. **Fa. Kienzle Uhrenfabriken Kommandit-Gesellschaft.** Schwenningen. (Niemcy). Fabryka zegarów. **Towary:** regulatory wagowe, sprężynowe i mechanizmy zegarowe, mechanizmy wahadłowe, zegary okrągłe, budziki i podróżne budziki, zegarki kieszonkowe, zegary amerykańskie i szwarcwaldskie, mechanizmy zegarowe dla zabawek i celów technicznych.

№ **Rej. 6.** 11.IV 1924. **Pierw.** 22.IV 1918. **Fa. Jan Wł. Szulc i Spółka.** Łódź. Laboratorjum farbiarsko-chemiczne. **Towary:** barwniki dla farbowania tkanin.

№ Rej. 7. 11.IV 1924. **Pierw.** 23.IV 1918. **Fa. Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fryderyk Puls, Sp. Akc.** w Warszawie. Fabryka mydła i perfum. **Towary:** mydło toaletowe.

KOSMOS

№ Rej. 8. 11.IV 1924. **Pierw.** 25.IV 1918. **Leon Kahan.** Warszawa. Skład materjałów aptecznych. **Towary:** środki odżywcze, lecznicze i dezynfekcyjne, materjały i środki opatrunkowe i inne apteczne, wody mineralne i napoje niewyskokowe.

№ Rej. 9. 11.IV 1924. **Pierw.** 26.IV 1918. **Fa. Przemysł Mydlarski i Perfumeryjny Fryderyk Puls, Sp. Akc.** w Warszawie. Fabryka mydła i perfum. **Towary:** proszek do prania.

№ Rej. 10. 11.IV 1924. **Pierw.** 30.IV 1918. **Jakób Skoryński.** Warszawa. Fabryka cukrów i czekolady. **Towary**: Cukierki, czekolada, marmelada i wyroby cukiernicze.

№ Rej. 11 — 17. 11.IV 1924. **Pierw.** 7.V 1918. **Fa. Wildt i S-ka, dawniej Ryszard Wildt, Sp. Akc.** Warszawa. Fabryka mydeł toaletowych, kosmetyków i wyrobów perfumeryjnych. **Towary**: perfumerja, mydła, woda kolońska, środki kosmetyczne, olejki, kremy, puder, środki do pielęgnowania włosów, skóry, paznokci, zębów, proszek i eliksir do zębów, środki do odświeżania powietrza.

№ 15.

№ 14.

№ 12.

№ 17.

№ 13.

№ 16.

№ 11.

Nr. Rej. 18 — 31. 11.IV 1924. **Pierw.** 10 i 13.V 1918. **Fa. B. Kasprowicz.** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery, wina, wódki i inne spirytualja.

№ 18. Kokosznik

№ 19. Gingerino

№ 20. Podkomorzanka

№ 21. Soplica

№ 22. B o j a r

№ 23. Zagłoba

№ 24. Bachmat

№ 25. B o h u n

№ 26. Nabójka

№ 27. Postójka

№ 28. Magnat

№ 29. Jerema

№ 30. Żupan

№ 31. Złotnak

Nr. Rej. 32. 11.IV 1924. **Pierw.** 18.V 1918. **Fa. Spółka Akcyjna Przemysłowo-Handlowa Sutkowski i Raszewski i Werner, Cyrański i S-ka.** Warszawa. Fabryka przetworów owocowych, warzywnych i mięsnych, palarnia kawy oraz pakownia herbaty. **Towary:** wanilina z cukrem, kawy: żołędziowa, słodowa, figowa, zbożowa, żytnia, naturalna, zastępcza krajowa i amerykańska z domieszką kawy naturalnej oraz kakao.

SR

MARKA FABRYCZNA

Nr. Rej. 33 — 34. 11.IV 1924. **Pierw.** 24.V 1918. **Fa. B. Kasprowicz.** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery i inne spirytualja.

№ 33. Jabinka

№ 34. Czardasz

Nr. Rej. 35. 11. IV 1924. **Pierw.** 25.V 1918. **Fa. Franciszek Fuchs i Synowie.** Warszawa. Fabryka artykułów cukierniczych, czekolady, kakao oraz marmelady. **Towary:** Czekolada w tafelkach i proszku, kakao w proszku, karmelki, cukierki, irysy, drażety, marmelada, czekoladki.

Fuchs

Nr. Rej. 36—37. 11.IV 1924. **Pierw.** 3.VI 1918. **Fa. B. Kasprowicz.** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** Likiery, wina, wódki i inne spirytualja.

Opatò

№ 36.

№ 37.

Nr. Rej. 38. 11.IV 1924. **Pierw.** 20.VI 1918. **Fa. B. Kasprowicz.** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery i inne spirytualja.

Manru

Nr. Rej. 39. 11.IV 1924. **Pierw.** 20.V 1918. **Fa. B. Kasprowicz.** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery i spirytualja.

Sokołówka

Nr. Rej. 40—42. 11.IV 1924. **Pierw.** 21.VI 1918. **Fa. Lingner-Werke Aktiengesellschaft.** Drezno. Wyrób i sprzedaż artykułów chemicznych, farmaceutycznych, kosmetycznych i technicznych oraz produktów spożywczych. **Towary:** Środki lecznicze, produkty chemiczne dla celów leczniczych i hygjenicznych, farmaceutyczne i apteczne preparaty, plastry, środki opatrunkowe, środki do niszczenia roślin, środki dezynfekcyjne, środki konserwowania produktów spożywczych. Przyrządy do oświetlenia, palenia i ogrzewania, gotowania i chłodzenia, suszenia i wentylacji, statki, instalacje wodociągowe, kąpielowe I klozetowe. Szczecina, szczotki, pendzle, grzebienie, gąbki, narzędzia tualetowe, stalowe opiłki.

Materjały do uszczelniania i pakowania, środki izolacyjne i nieprzepuszczające ciepła, fabrykaty azbestowe.

Farby, materjały barwiące, metale arkuszowe.

Werniksy, lakiery, smoły, kleje, wosk, środki do czyszczenia i konserwowania skór, apretury i środki garbarskie, zaprawy do podłóg.

Piwa, wina, spirytualje, wody mineralne, napoje bezalkoholowe, sole kąpielowe i studzienne.

Materjały palne, politura, materjały do oświetlenia, techniczne smary i oleje, benzyna, świece, nocne światła, knoty.

Przyrządy lekarskie i lecznicze, ratownicze i gaszące ogień, bandaże, sztuczne członki ciała, oczy, zęby.

Aparaty fizyczne, chemiczne, optyczne, elektrotechniczne, geodezyjne i wodne do ważenia, sygnalizowania i kontroli, aparaty i instrumenty fotograficzne i miernicze.

Produkty mięsne i rybne, ekstrakty mięsne, konserwy, jarzyny, owoce, soki owocowe, galarety.

Jaja, mleko, masło, sery, margaryna, oleje i tłuszcze.

Perfumerje, środki kosmetyczne, eterowe olejki, mydła, środki do mycia, środki wzmacniające, do prania, farbowania bielizny, wywabiania plam, czyszczenia, polerowania, ostrzenia.

№ 40. № 41.

ODOL. FORMAN.

№ 42.

PIXAVON.

Nr. Rej. 43. 11.IV 1924. **Pierw.** 5.VII 1918. **Fa. Schwarze & Hahne.** Haan — Rhld. (Niemcy). Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** kółka, haczyki, agrafki, haki, sprzączki, nity, sztyfty, spinacze do papieru, podwiązki, klamerki.

FERRUM.

Nr. Rej. 44—49. 12.IV 1924. **Pierw.** 5.VII 1918. **Fa. Schwarcz & Hahne.** Haan, Rhld. (Niemcy). Fabryka wyrobów metalowych. **Towary**: kółka, haki, guziki do obuwia i rękawiczek, maszynki do wsadzania kółek.

№ 44. DAISY. № 45. CELIDA. № 46. JOCKEY.

№ 47.

№ 48.

№ 49.

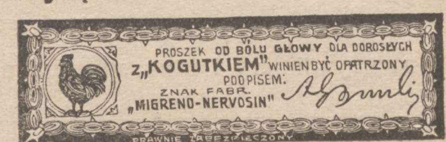
Nr. Rej. 50—53. 12.IV 1924. **Pierw.** 19.VII 1918. **Fa. Gustaw Lohse w Berlinie.** Wytwórnia i handel mydeł i perfum. **Towary**: perfumerja, mydła, woda kolońska, środki kosmetyczne, olejki, kremy, puder, środki do pielęgnowania włosów, skóry, paznokci, zębów, proszki i eliksiry do zębów i środki do odświeżania powietrza.

№ 50. VITALINE. № 51. GUSTAV LOHSE.

№ 52. SAVON AU LAIT DE LYS DE LOHSE.

№ 53. LOHSE'S LILIENMILCH-SEIFE.

Nr. Rej. 54. 12.IV 1924. **Pierw.** 23.VII 1918. **Adolf Gąsecki**, Warszawa. Apteka. **Towary**: proszek na ból głowy.

Zastrzeżona ochrona znaku we wszystkich kolorach i rozmiarach.

Nr. Rej. 55—56. 12.IV 1924. **Pierw.** 25.VII 1918. **Fa. Pruszkowska Fabryka Ultramaryny Sommer i Nower,** Pruszków. **Towary:** Ultramaryna.

№ 55.

№ 56.

Nr. Rej. 57—61. 12.IV 1924. **Pierw.** 6.VIII 1918. **Fa. B. Kasprowicz,** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów i innych spirytualji. **Towary:** wina, likiery, wódka francuska i inne spirytualja.

№ 57. Zieloment

Towary: wina zwykłe, wina musujące, koniak, likiery, wódki gorzkie i zwykłe, inne spirytualja, alkohol, okowita, esencje alkoholowe, ekstrakty alkoholowe.

№ 58. Refectorium

Towary: likiery i inne spirytualja.

№ 59. Laprunolin

№ 60. Clandestique

№ 61. Prefekt

Nr. Rej. 62. 12.IV 1924. **Pierw.** 9.VIII 1918. **Fa. Fabryka wyrobów cukierniczych „Venus" wł. H. Szpiro,** Warszawa. **Towary:** wyroby cukiernicze

VENUS.

Nr. Rej. 63. 12.IV 1924. **Pierw.** 27.VII 1917 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. B. Kasprowicz,** Gniezno. Fabryka i sprzedaż wszelkich napojów. **Towary:** likiery, wódki wina i inne spirytualja.

Galar

Nr. Rej. 64. 12.IV 1924. **Pierw.** 16.VIII 1918. **Fa. Tow. Akc. Browarów Parowych „Haberbusch i Schiele",** Warszawa, Browar. **Towary:** piwo.

ZJEDNOCZONE BROWARY WARSZAWSKIE SPÓŁKA AKCYJNA p/f HABERBUSCH i SCHIELE H & S.

Nr. Rej. 65. 12.IV 1924. **Pierw.** 22.VIII 1918. **Zygmunt Mamlok,** Sosnowiec. Fabryka środków do tępienia owadów. **Towary:** proszek do tępienia robactwa.

MAOK.

Nr. Rej. 66. 12.IV 1924. **Pierw.** 27.VIII 1918. **Fa. Warszawskie Tow. Akc. „Motor",** Warszawa. Fabryka przetworów chemiczno-farmaceutycznych i wód mineralnych. **Towary:** preparat farmaceutyczny.

MOTOFER.

Nr. Rej. 67. 12.IV 1924. **Pierw.** 16.IX 1918. **Fa. Salamander - Schuhgesellschaft m. b. H.,** Berlin. Fabryka obuwia. **Towary:** obuwie, rzemienie, sznurowadła, taśmy, apretura chemiczna, środki do czyszczenia, skóry surowe i garbowane.

MARKE SALAMANDER

Nr. Rej. 68—70. 12.IV 1924. **Pierw.** 16.IX 1918. **Fa. Physiologisch-Chemisches Laboratorium Hugo Rosenberg,** Berlin, Charlottenburg. Laboratorjum Fizjologiczno-Chemiczne. **Towary:** preparaty chemiczno-farmaceutyczne. № 68.

Ha-eR (H. R.)

№ 69. № 70.

NUCLEOGEN. CHOLOGEN.

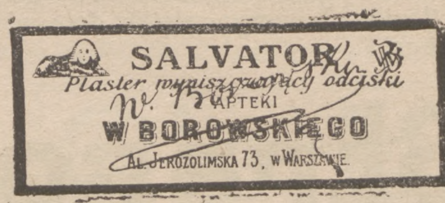
Nr. Rej. 71. 12.IV 1924. **Pierw.** 16.IX 1918. **Fa. Danneberg & Quandt,** Berlin, Fabryka maszyn. **Towary:** szklane zbiorniki, regulatory ciśnienia, odparowywacze, oddzielacze wody, tłumiki, garnki wydychowe, zasuwy, zastawki parowe, przyłączniki, iskrochrony, kurki, lewary, pompy, przegrody i przedziałki dla kwasów i skroplonych lub lotnych gazów, ogrzewacze zasilającej wody, instalacje parowe, nakówki i obchwytki do połączeń rur, podpory i zawieszenia do rur, kotły parowe o nizkim ciśnieniu, maszyny parowe, turbiny parowe, urządzenia do wymiany ciepła do różnego zastosowania (przyrządy do ochładzania powietrza i płynów, skraplacze) kaloryfery spalinowo-powietrzne, ogrzewacze powietrza, urządzenią i nasady kominowe, dmuchawki i maszyny przewietrzające, wentylatory, wywietrzniki, dmuchawki tłokowe, sprężarki, miechy cylindryczne, pompy powietrzne, sanitarne, urządzenia fabryczne, części maszyn, wirujące syreny, urządzenie transportowe, przyrządy do suszenia, suszarnie, przyrządy do karbonizowania, rozdzielacze, filtry, przyrządy do zwilżania powietrza, przyrządy do odciągania okrawków, instalacje do odkurzania, rozpędzacze mgły, instalacje parowe.

DAQUA.

Nr. Rej. 72. 14.IV 1924. **Pierw.** 7.VI 1915 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. I. Sigle & Cie. Schuhfabriken A. G.** Kornwestheim (Niemcy). Fabryka obuwia. **Towary:** obuwie ze skóry, gumy i innych materjałów, sandały, kamasze, cholewy, kopyta, zelówki, krawędzie, kapturki gumowe, wkładki do obuwia, sznurowadła, rogi do wkładania trzewików.

GUTLAUF

Nr. Rej. 73. 14.IV 1924. **Pierw.** 19.VII 1918. **Fa. W. Borowski,** Warszawa, Apteka. **Towary:** plaster wyniszczający odciski.

Nr. Rej. 74. 14.IV 1924. **Pierw:** 28.IX 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż artykułów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

DIAMANT · GLÜHSTRUMPF

Nr. Rej. 75—82. 14.IV 1924. **Pierw.** 28.IX 1918. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna,** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary:** chemikalje, środki lecznicze i wszelkie towary apteczne.

№ 75. № 76.

PILOSAN. PRURIGOL.

№ 77. № 78.

MESOLAMENT. ALGORHIN.

№ 79.

REMEDIUM

SEDATIVUM SPIESS.

№ 80.

VERA SPIESS.

№ 81. № 82.

FRUCTALEIN. TERCET.

Nr. Rej. 83. 14.IV 1924. **Pierw.** 28.IX 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

Straso

Nr. Rej. 84. 14.IV 1924. **Pierw.** 29.IX 1918. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna,** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary:** chemikalje, środki lecznicze i wszelkie towary apteczne.

LIBOPHAN.

Nr. Rej. 85. 14.IV 1924. **Pierw.** 29.IX 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do gazowego światła żarowego.

Zeitgeist

Nr. Rej. 86—89. 14.IV 1924. **Pierw.** 30.IX 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

№ 86

Unita

№ 87.

Blendol

№ 88.

Diplomat

№ 89.

To-To

Nr. Rej. 90. 14.IV 1924. **Pierw.** 4.X 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego, lampy, części lamp, palniki i części palników.

Probato

Nr. Rej. 91. 14.IV 1924. **Pierw.** 4.X 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** artykuły do światła żarowego.

Victoria

Nr. Rej: 92. 14.IV 1924. **Pierw.** 18.IV 1914 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** artykuły do światła żarowego.

Fantasia

Nr. Rej. 93. 14.IV 1924. **Pierw.** 4.VI 1914 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

Weltmeister

Nr. Rej. 94—95. 14.IV 1924. **Pierw.** 8.VI 1914 (Konw. Zw. Niemcy) **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

№ 94. Sieger

№ 95. **Ultimatum**

Nr. Rej. 96. 14.IV 1924. **Pierw.** 4.X 1918. **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** ciała żarowe dla celów oświetlenia, latarnie, lampy, jako też armatury dla przemysłu oświetleniowego, jak palniki, główki palnikowe, kurki, cylindry, daszki do lamp.

Blitzlicht Hartkopf

Nr. Rej. 97. 14.IV 1924. **Pierw.** 8.I 1916 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. „Diamant" Gasglühlicht A. G.** Berlin. Fabrykacja i sprzedaż towarów do oświetlenia. **Towary:** siatki do światła żarowego.

Gloria

Nr. Rej. 98—99. 14.IV 1924. **Pierw.** 15.X 1918. **Fa. Ichthyol-Gesellschaft Cordes, Hermanni & Co.** Hamburg. Górnictwo, fabrykacja, kupno i sprzedaż środków i preparatów chemicznych, farmaceutycznych, opatrunkowych, dezynfekcyjnych i odżywczych. **Towary:** wyroby farmaceutyczne i preparaty, środki opatrunkowe, środki do tępienia roślin i zwierząt, środki dezynfekcyjne, zasady organiczne, kwasy i sole, siarczki, derywaty metanu i benzolu, dietyczne środki odżywcze.

№ 98. **Ichthoform**

№ 99. **Ichthargan**

Nr. Rej. 100. 14.IV 1924. **Pierw.** 18.X 1918. **Fa. Friedrich Speidel.** Pforzheim (Niemcy). Fabryka towarów biżuteryjnych. **Towary:** wszelkiego rodzaju towary biżuteryjne.

SP.

Nr. Rej. 101. 14.IV 1924. **Pierw.** 24.X 1918. **Fa. „Sarotti" Chokoladen & Cacao - Industrie A. G.** Tempelhof pod Berlinem. Fabrykacja, kupno i sprzedaż czekolady, cukierków i wyrobów cukierniczych. **Towary:** czekolada, konfitury, kakao, pasty owocowe, marcepany, cukierki i wyroby cukiernicze.

SAROTTI

Nr. Rej. 102. 14.IV. 1924. **Pierw.** 18.X 1918. **Fa. Friedrich Speidel.** Pforzheim (Niemcy). Fabryka towarów bi̇żuteryjnych. **Towary:** wyroby biżuteryjne.

SP.

Nr. Rej. 103. 16.IV. 1924. **Pierw.** 1.VI 1918. (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. Nitsche & Günther Optische Werke.** Rathenow (Niemcy). Fabrykacja przyrządów optycznych. **Towary:** okulary i szkła do tychże; instrumenty, aparaty i przyrządy fizykalne, optyczne, żeglarskie, geodetyczne, sygnalizacyjne i fotograficzne, jak również części składowe tychże, przyrządy i narzędzia miernicze, aparaty, instrumenty i przyrządy lekarskie i zdrowotne, sztuczne oczy, optyczne aparaty, narzędzia i maszyny do szlifowania.

NG

Nr. Rej. 104. 16.IV. 1924. **Pierw.** 14.X. 1916. (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. „Mimosa" Aktiengesellschaft.** Drezno. Fabrykacja, kupno i sprzedaż papierów fotograficznych, klisz, chemikalji, aparatów i przyborów. **Towary:** wytwory chemiczne dla potrzeb fotografji, a mianowicie: papiery fotograficzne, klisze i błony, wywoływacze, wiraże, utrwalacze, proszki do światła błyskawicznego, aparaty, instrumenty i przyrządy fizyczne, chemiczne, optyczne, wagowe, sygnalizacyjne, kontrolujące i fotograficzne, przyrządy miernicze, wyroby fotograficzne i drukarskie.

Mimosa

Nr. Rej. 105. 16.IV. 1924. **Pierw.** 31.X. 1918. **Fa. Sächsische Wollgarnfabrik Aktiengesellschaft vorm. Tittel & Krüger.** Lipsk—Plagwitz. Przędzalnia wełny czesankowej, farbiarnia i manufaktura do robót ręcznych. **Towary:** do robót ręcznych, jako to: hafty na materjałach wszelkiego rodzaju, materjały z wyrysowanemi wzorami, garnirowane i niegarnirowane, pokrycia z haftami i bez tychże, fasony kanwowe, artykuły z płótna, pluszu i tym podobne do użytku przy robotach ręcznych haftowania, szycia i szydełkowych; materjały do robót ręcznych wszelkiego rodzaju, jakoto: wełna do robótek na drutach, do robótek szydełkowych i do haftowania; jedwab i bawełna.

Schutz-Marke

Nr. Rej. 106—107. 16.IV. 1924. **Pierw.** 4.XI. 1918. **Fa. Norddeutsche Wollkämmerei & Kammgarnspinnerei.** Bremen (Niemcy). Czesalnia i przędzalnia wełny. **Towary:** surowe i farbowane nici (przędza).

№ 106.

TAUBE.

Towary: przędza z wełny owczej.

№ 107.

STERNWOLLE.

Nr. Rej. 108—109. 16.IV. 1924. **Pierw.** 31.V. 1916 i 21.II. 1918 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. Chemische Fabrik vorm. Goldenberg, Geromont & Co.** Winkel nad Renem (Niemcy). Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby chemiczno-farmaceutyczne.

№ 108.

ORMICET.

Towary: wyroby chemiczno-farmaceutyczne do leczenia i plombowania zębów.

№ 109.

KOLLOIDENT.

Nr. Rej. 110. 16.IV. 1924. **Pierw.** 4.XI. 1918. **Fa. Julius Grünthal,** Berlin. Fabrykacja, kupno i sprzedaż preparatów farmaceutycznych. **Towary:** preparaty chemiczno-farmaceutyczne.

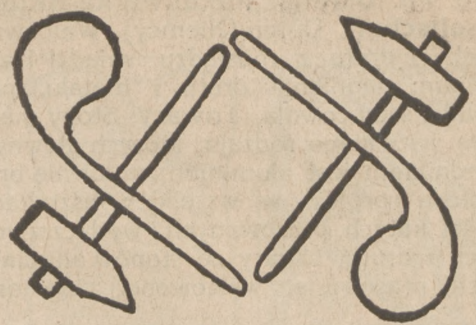
PINOFLUOL.

Nr. Rej. 111—113. 16.IV. 1924. **Pierw.** 16.VIII 1918 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. Dr. Hauser & Co.** Kolonia — Gereonshaus. Wyrób i sprzedaż wytworów chemicznych, import i export. **Towary**: lekarstwa, wytwory chemiczne dla celów lekarskich, hygjenicznych i kosmetycznych, materjały apteczne i preparaty ze świata roślinnego i zwierzęcego w stanie suszonym, płynnym i stałym, wytwory chemiczne dla potrzeb rolnictwa, rzemiosł, sztuk pięknych i nauki, plastry, środki opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania artykułów spożywczych, surowce mineralne, środki przeciwpożarowe, środki do hartowania i lutowania, masa do odcisków dla celów dentystycznych, plomby do zębów.

№ 113.

№ 112.

№ 111.

Nr. Rej. 114. 16.IV. 1924. **Pierw.** 23.XI. 1918. **Jan Weroczy**, Warszawa. Apteka. **Towary**: krem od świerzby.

Nr. Rej. 115. 16.IV. 1924. **Pierw.** 25.XI. 1918. **Fa. Joh. Setzer & Em. Werner,** Warszawa. Fabryka barwników. **Towary**: ultramaryna.

Nr. Rej. 116. 16.IV. 1924. **Pierw.** 28.VII. 1915 (Konw. Zw. Niemcy). **Fa. Vollbrot Verwertungs - Gesellschaft m. b. H.** Berlin. Wyrób i sprzedaż wyrobów piekarskich. **Towary**: wyroby piekarskie.

Growitt

Nr. Rej. 117. 16.IV. 1924. **Pierw.** 28.XI. 1918. **Fa. Dürener Metallwerke Aktiengesellschaft.** Düren (Niemcy). Walcownia blachy i drutu z mosiądzu, miedzi i aluminjum, ciągnienie drutu i metalu, prasownia, sztancownia. **Towary:** Stopy metalowe wszelkiego rodzaju, których głównym składnikiem jest aluminjum, w formie brył, bloków, prętów w wszelkich kształtach, części kutych, prasowanych i wytłaczanych, blach i drutu, towary ze stopów aluminjowych, prasowane, walcowane, ciągnione.

Duralumin

Nr. Rej. 118. 16.IV. 1924. **Pierw.** 28.XI. 1918. **Fa. Aktiengesellschaft der Eisen- und Stahlwerke vorm. Georg Fischer.** Schaffhausen (Szwajcarja). Fabryka maszyn, narzędzi i artykułów metalowych. **Towary:** łączniki surowe, narzędzia i artykuły do użytku dla techniki instalacyjnej, elektrycznej i maszynowej, dla celów przemysłowych i rolnych, jak również części składowe wszelkiego rodzaju ze stali lanej, tyglowej i elektrostali, odlewy z żelaza miękkiego i szarego.

+GF+

Nr. Rej. 119. 16.IV. 1924. **Pierw.** 28.XI. 1918. **Fa. Gebrüder Schubert.** Berlin. Eksport artykułów dla celów leczniczych. **Towary:** lekarski materjał opatrunkowy.

Mastisol

Nr. Rej. 120. 16.IV. 1924. **Pierw.** 3.XII. 1918. **Fa. „Badag“ Pastillenfabrik Baden-Baden G. m. b. H.** Baden-Baden (Niemcy). Wyrób preparatów medyczno-farmaceutycznych. **Towary:** lecznicze pastylki, tabletki, sole, sole źródlane, preparaty kąpielowe, karmelki od kaszlu.

Pastillen-Fabrik BADAG BB Schutz-Marke Baden-Baden

Nr. Rej. 121—124. 16.IV. 1924. **Pierw.** 3.XII. 1918. **Fa. Mey & Edlich.** Lipsk-Plagwitz (Niemcy). Fabrykacja bielizny. **Towary:** bielizna z szyrtingu, płótna, półpłótna, wełny, bawełny, półwełny, papieru, gumy, celuloidu, lithoidu, fibrolitoidu oraz z papieru, pokrytego materjałem.

№ 121.

PANTASSO

Towary: bielizna z szyrtingu, płótna, półpłótna, wełny, bawełny, półwełny, papieru, celuloidu, fibrolitoidu, oraz z papieru, pokrytego materjałem.

№ 122.

Towary: bielizna z papieru, oraz z papieru, pokrytego materjałem.

№ 123.

№ 124.

Nr. Rej. 125—127. 16.IV. 1924. **Pierw.** 3.XII. 1918. **Fa. Friedr. Dick.** Esslingen (Niemcy). Wyrób i sprzedaż narzędzi. **Towary:** narzędzia do trzymania i chwytania, narzędzia do odmierzania, dzielenia i rytowania linji, narzędzia do rozdzielania i formowania, narzędzia do zdobnictwa i upiększania.

№ 125.

F. D.

№ 126.

F. D.

№ 127.

F. DICK

Nr. Rej. 128—129. 16.IV. 1924. **Pierw.** 5.XII. 1918. **Fa. Jos. Zimmermann.** Aachen (Niemcy). Fabrykacja igieł. **Towary:** igły do szycia (z wyłączeniem igieł do maszyn do szycia), szpilki, igły szydełkowe z krzywą płaszczyzną i igły do fonografów i gramofonów.

№ 128.

CONDOR.

Towary: szpilki, igły do szycia (z wyłączeniem igieł do maszyn do szycia) i igły do fonografów i gramofonów.

№ 129.

CONDOR.

Nr. Rej. 130—131. 16.IV. 1924. **Pierw.** 6.XII. 1918. **Fa. W. Seeger Parfümeriefabrik Aktiengesellschaft.** Berlin-Steglitz (Niemcy). Fabrykacja perfumerji. **Towary:** farba do włosów.

№ 130.

NÜANCOL

Towary: środki kosmetyczne, perfumerja, mydła.

№ 131.

Crème Seeger

Nr. Rej. 132. 16.IV. 1924. **Pierw.** 6.XII. 1918. **Fa. W. Seeger Parfümeriefabrik Aktiengesellschaft.** Berlin-Steglitz (Niemcy). Fabrykacja perfumerji i preparatów kosmetycznych. **Towary:** środki do farbowania włosów, woda na włosy, preparaty kosmetyczne, perfumerja.

Nr. Rej. 133. 16.IV. 1924. **Pierw.** 6.XII. 1918. **Fa. W. Seeger Parfümeriefabrik Aktiengesellschaft.** Berlin-Steglitz (Niemcy). Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemiczno-technicznych artykułów. **Towary:** środki do farbowania włosów.

SCHUTZ-MARKE

Fliegender Fisch

Nr. Rej. 134. 16.IV. 1924. **Pierw.** 4.XII. 1918. **Fa. Heinrich Franck Söhne G. m. b. H.** Ludwigsburg (Niemcy). Wyrób i sprzedaż środków do robienia kawy. **Towary:** surogaty kawy i środki dodatkowe do tejże wszelkiego rodzaju.

ENRILO.

Nr. Rej. 135. 16.IV. 1924. **Pierw.** 9.XII. 1918. **Fa. Neckarsulmer Fahrzeugwerke Aktiengesellschaft.** Neckarsulm (Niemcy). Fabrykacja rowerów zwykłych i motorowych, samochodów i części tychże. **Towary:** rowery zwykłe i motorowe, samochody i części tychże.

N S U

Nr. Rej. 136. 16.IV. 1924. **Pierw.** 9.XII. 1918. **Fa. Max Krause.** Berlin. Fabrykacja ozdobnych wyrobów papierowych, tłocznia, drukarnia, litografja, handel i fabrykacja towarów wszelkiego rodzaju, eksport. **Towary:** towary szczotkarskie, pendzle, barwniki, farby, metal płatkowy, pokosty, lakiery, kleidła, ozdoby choinkowe, gumy do wycierania, taśmy gumowe, towary z drzewa, kości, korka, rogu, skorupy żółwiowej, rogu wielorybiego, kości słoniowej, masy perłowej, bursztynu, pianki morskiej, celuloidu i podobnych ciał, wyroby tokarskie, snycerskie i plecione, ramy, lalki dla celów konfekcyjnych i fryzjerskich, maszyny, części do maszyn, pasy, kiszki, sprzęty domowe i kuchenne, meble, lustra, towary tapicerskie, materjały tapicersko-dekoracyjne, papier, tektura, karton, towary z papieru i tektury, surowce i półfabrykaty do wyrobu papieru, obicia, wytwory fotograficzne i drukarskie, karty do gry, godła, litery, przedmioty sztuki, porcelana, glinka, szkło, mika i wyroby z tychże, guziki, towary siodlarskie, rymarskie, torebkarskie i skórzane, towary do pisania, rysowania, malowania i modelowania, kreda bilardowa i do znaczenia, sprzęty biurowe i kantorowe (z wyłączeniem mebli), środki naukowe, zabawki.

Nr. Rej. 137—138. 16.IV. 1924. **Pierw.** 10.XII. 1918. **Fa. Pahl'sche Gummi- und Asbest- Gesellschaft m. b. H.** Düsseldorf-Rath (Niemcy). Fabryka gumy i azbestu. **Towary:** materjały uszczelniające, klapy, kiszki i szczeliwa.

№ 137.

„Polypyrit"

Towary: towary gumowe i azbestowe dla celów technicznych.

№ 138.

Nr. Rej. 139—140. 16.IV. 1924. **Pierw.** 10.XII. 1918. **Fa. Haueisen & Cie.** Stuttgart-Cannstatt (Niemcy). Fabrykacja obuwia. **Towary:** trzewiki, buty i kamasze ze skóry i materjału, kopyta do trzewików i butów.

№ 139.

MERCEDES

Towary: obuwie ze skóry, gumy, tkanin zwykłych i oczkowych oraz części obuwia, kamasze, wkładki do trzewików i butów, podeszwy, elastyki, ozdoby do obuwia, guziki, uszka, sprzączki, sznurowadła, kopyta do trzewików i butów, wciągacze i ściągacze do butów, zapinacze, środki i narzędzia do czyszczenia i konserwowania butów.

№ 140.

Nr. Rej. 141—142. 16.IV. 1924. **Pierw.** 12.XII. 1918. **Fa. Alexanderwerk A. von der Nahmer Aktiengesellschaft.** Remscheid (Niemcy). **Towary:** Metale, mianowicie żelazo, stal, miedź, ołów, nikiel, mosiądz, aluminium, biały mosiądz, srebro w stanie surowym lub częściowo obrobionym w postaci sztab, płyt, blach, rur, prętów i drutu. Maszyny i części maszyn, mianowicie: gwinciarki, nożyce do metali, odcinarki, szlifierki, frezarki, tokarki, wiertarki, heblarki, strugarki, narzynarki gwintów, strugarki pionowe, giętarki, maszyny do centrowania, zgrubiarki, spawarki, dziurkarki, maszyny do rznięcia metali, piły taśmowe, piły tarczowe, prasy mimośrodkowe i frykcyjne, wentylatory, wietrzaki Roota, ekshaustory, pompy, sikawki do ognia, zaokrąglarki, uszczelniarki, zawijarki i wycinarki do rur kotłowych. Aparaty i narzędzia, mianowicie: imadła, napinaki i imadła do rur, równice, zgrubnice i wykrojnice, wtłocznice korków, przyrządy do prostowania wałów, wciągi, dźwigi, żórawie, dźwigniki fabryczne, wyprężaki, przezmiany, wagi dziesiętne, wiercidła, grzechotki, narzędzia do obtaczania, korytka do toczydeł, piłki do cięcia metali na zimno, pałąki, kuźnie przenośne, ogniska i formy kowalskie, strugi, noże do strugów, kuźnie, obcinadła do zespórek, ucinaki do rur, klucze do rur gazowych, kleszcze rurowe, obcążki i szczypce do drutu, nożyce ręczne do blachy, zwykłe klucze do śrub, uchwyty do wiercenia i toczenia, świdry zbieralne, rozwiertaki, główki gryzaków, gryzaki, gwinciarki ręczne, gwintowniki, gwintowniki do śrub, ściskacze śrubowe, imadełka ręczne i trzymadła tokarskie, serca tokarskie, zębnice do pił, kleszcze kowalskie, kowadła, młotki, sparogi, poziomnice wodne, kątowniki, cyrkle, wzorce (kalibry), znaczniki, liczniki obrotów, mikrometry, miary do cylindrów, wzorce do gwintów, dzwony, sworznie i pierścienie do sprawdzania, drut, blacha, macki, sprawdziany otworu, linealy, miarki, prawidła suwalne, obcęgi do palników i drutu, ucinaki do drutu, świdry korbowe, krętaki, armatury dla fabryk i przewodów gazowych, wodnych i parowych, mianowicie kurki, zawory, zasuwki, kołnierze do ur, łączniki do rur t. zw. fittingi, odwadniacze pary, gwizdawki ostrzegawcze, sikawki ogrodowe, misy studzienne, studnie każdego rodzaju, hydranty, elewatory, inektory, suszarki parowe, pływaki, zawory przydławiające, zastawki parowe, ejektory, zasuwy gazowe, główki kurkowe, klucze do kurków, indikatory, pompy prądowe, pompy do powietrza, manometry, świstawki, regulatory, smarownice, kurki do smarowania, smarownice tłoczące, pompy do smaru, zawory do polewaków, rury do sikawek, rury stojące, próżniomierze, zaśrubunki, oddzielacze wody, wodomierze, gazomierze, zasuwy wodne, wodoskazy, powietrzniki, rozpylacze, zawory zamienne, zawory powietrzne, suwaki kuliste, pompy do prób; maszyny, aparaty i narzędzia rolnicze: maneże, pługi, brony, walce, rębarki konne, łańcuchy, siewniki, dryle, siewniki do sztucznego nawozu, kosiarki, wiązarki, przyrządy do podnoszenia kłosów, przetrząsacze do siana, grabie konne, kartoflarki, kopacze do buraków, młocarnie, gniotowniki do owsa, krajacze do buraków, kruszarki do makuchów, płókarki do kartofli, parowniki, prasy do siana, słomy i do paszy, maszyny i narzędzia mleczarskie; maślarki, przyrządy do przewozu mleka, skopki do dojenia, chłodniki do mleka, aparaty gorzelnicze, młynki do winogron, tłocznie do wina, młynki do jagód, łuskacze do kukurydzy, młynki do owocu, prażaki do owocu, pompy studzienne i pompy do gnojówki, narzędzia i przyrządy do robienia paszy, kosiarki do trawy, walce do trawników, podlewaczki, narzędzia do zrywania owocu, suszarki do owocu, nożyce do żywopłotów i drzew, maszyny do sortowania, sieczkarki, śrutowniki, maszyny, aparaty i narzędzia do użytku domowego, mianowicie: krajarki do mięsa, nadziewaczki do kiełbas, lejki do nadziewania kiełbas, krajarki do chleba, lodziarki, maszyny i narzędzia do rozdrabiania lodu, lodownie przenośne, formy do lodów, prasy do owoców, do smalcu i soku, maszyny do obierania, zmiatarki do dywanów, czyszczarki do noży, prasy do ziemniaków, formiarki do pasztetów, prasy do serwet, prasy do kopjowania, kopjarki, prasy do kart, ostrzarki do noży, stalki dla rzeźników, pompy i sikawki do soku, skrobarki, rozcieraki, krajarki do fasoli, prasy do cytryn, otwieracze do ostryg, żelaza do wafli, łuparki do drzewa, korkociągi, maszyny do korkowania, płókarki do butelek, maszyny do nasadzania kapturków, wyżymaczki, maszyny do prania, maglownice, suszarki do bielizny, młynki do kawy, prażaki do kawy, wagi kuchenne, sprężynowe, belkowe i dzie-

siętne, piece kuchenne i naczynia, przyrządy do gotowania gazem, naftą i alkoholem, żelaza do prasowania, piece do prasowania, prasy do ugniatania, ściągacze do butów, sprężyny do drzwi, narzędzia do podnoszenia drzwi, magle, czasomierze do gotowania jaj, garnki do gotowania zwykłego i parą, naczynia do pieczenia, węborki, narzędzia do otwierania puszek, nożyce do puszek blaszanych, wydrążacze do jabłek, narzędzia do obierania fasoli, toporki, noże do chleba, łopaty do pieczenia, widelce do pieczenia, narzędzia do otwierania szampana, młotki do robienia kotletów, ucinacze do drutu, maszyny i opałki do mięszania mięsa, wędzarnie, krajarki do mięsa dla rzeźników, noże do krajania mięsa, krajarki do warzywa, młynki do korzeni i farb, strugi do ogórków, narzędzia do wybijania pestek, ugniatarki, przyrządy do pieczenia, młynki do kości, narzędzia do otwierania skrzyń.

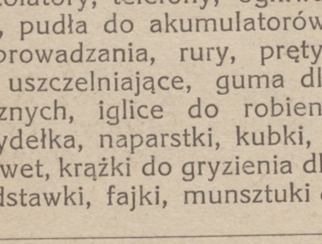
Nr. 141. ALEXANDER.

Nr. 142. ALEXANDERWERK.

Nr. Rej. 143—144. 16.IV 1924. **Pierw.** 18.XII. 1918. **Fa. New-York Hamburger Gummi-Waaren Compagnie.** Hamburg. Wyrób i sprzedaż towarów gumowych. **Towary**: grzebienie gumowe, towary z ebonitu (gumy twardej) i gumy miękkiej, mianowicie: części dla aparatów technicznych, fizykalnych, chemicznych i elektrotechnicznych, płyty izolacyjne, tarcze, pierścienie, zawory, izolatory, telefony, ogniwa, części telefonów, pudła do akumulatorów, dzwony do wprowadzania, rury, pręty, płyty, materjały uszczelniające, guma dla celów dentystycznych, iglice do robienia pończoch, szydełka, naparstki, kubki, obrączki do serwet, krążki do gryzienia dla dzieci, łyżki, podstawki, fajki, munsztuki do fajek, części do fajek, zapalniczki, cygarniczki i papierośniczki, obsadki do pisania, linjały, gładyszki, trójkąty, krzywiki, rączki i okładki do parasoli, lasek, broni i noży, strzałki do włosów, szpilki, ozdoby do włosów, artykuły dla celów chirurgicznych.

Nr. 143. HERCULES

Nr. 144.

Nr. Rej. 145—146. 16.IV. 1924. **Pierw.** 21.XII. 1918. **Fa. „Laboratorjum farmaceutyczne Ap. Kowalski". Właściciele Mojżesz Goldberg i Ajzyk Selecki.** Warszawa. Fabrykacja i sprzedaż wyrobów farmaceutycznych i chemicznych oraz środków leczniczych, higjenicznych i kosmetycznych. **Towary**: środki przeciw bólom głowy i migrenie.

Nr. 145. KOWALSKINA.

Towary: środki usuwające odciski, brodawki, oraz zgrubienia i stwardnienia skóry.

Nr. 146. KLAWIOL.

Nr. Rej. 147. 16.IV. 1924. **Pierw.** 9.I. 1919. **Stanisław Szepietowski.** Warszawa. Zakład ślusarsko-mechaniczny. **Towary**: kłódki, zamki, kasetki.

Nr. Rej 148—151. 16.IV. 1924. **Pierw.** 16.I. 1919. **Jan Weroczy.** Apteka. Warszawa. **Towary**: krem przeciw świerzbie.

Nr. 148. MUKUNA.

Towary: środek przeciw rzeżączce.

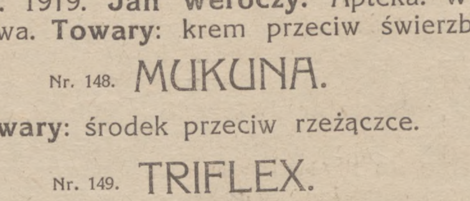
Nr. 149. TRIFLEX.

Towary: proszki od bólu głowy i newralgji.

Nr. 150. NEWRAKS.

Towary: medykamenty.

Nr. 151.

Nr. Rej. 152. 16.IV. 1924. **Pierw.** 16.1. 1919. **Berek Cukier.** Warszawa. Fabryka pasty do obuwia. **Towary:** pasty, glazury i środki do czyszczenia obuwia i skóry.

LOLA.

Nr. Rej. 153. 16.IV. 1924. **Pierw.** 29.I. 1919. **Fa. „Perfumerja Wuka", właściciel Władysław Kwiatkowski,** Inowrocław. Fabryka i sprzedaż wyrobów kosmetycznych. **Towary:** kosmetyki i perfumy.

PERFUMERJA WUKA.

Nr. Rej. 154. 16.IV. 1924. **Pierw.** 21.I. 1919. **Fa. „Perfumerja Wuka", wł. Władysław Kwiatkowski.** Inowrocław. Fabrykacja i sprzedaż wszelkich towarów kosmetycznych. **Towary:** kosmetyki i perfumy.

POMPADOUR.

Nr. Rej. 155—158. 16.IV. 1924. **Pierw.** 25.I. 1919. **Stanisław Fiszer.** Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. **Towary:** pasta do obuwia.

Nr. 155.

Towary: przetwory chemiczne.

Nr. 156.

Towary: pasta do obuwia.

Nr. 157.

Nr. 158.

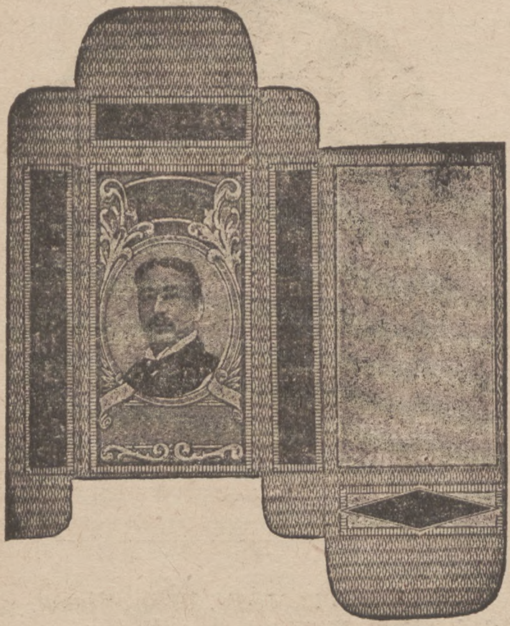

Nr. Rej. 159. 16.IV. 1924. **Pierw.** 27.I. 1919. **Gitla Sobkowska.** Warszawa. Wytwórnia pasty do obuwia. **Towary:** pasta, glazura i środki do czyszczenia obuwia i skór.

Nr. Rej. 160—164. 16.IV. 1924. **Pierw.** 30.I. 1919. **Fa. Gillette Safety Razor Co., G. m. b. H.** Hamburg. Przedsiębiorstwo eksportowe. **Towary**: surowe i częściowo obrobione metale nieszlachetne, wyroby nożownicze (z wyłączeniem pilników i tarników), mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, z imitacji srebra, bronzu angielskiego, mosiądzu, drzewa, kości, rogu, skorupy żółwia, kości słoniowej, masy perłowej, celuloidu (z wyłączeniem pilników i tarników), skóry; maszyny do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, pendzle i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów.

Nr. 160.

Towary: wyroby nożownicze, mianowicie: aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, maszyny i narzędzia do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, sprzęty toaletowe, mianowicie pendzle, mydła i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, mydła toaletowe, kremy i lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów, kremy do pielęgnowania skóry, puzderka, pudełka, kartony, papier do owijania, pudełka drewniane i blaszane, druki.

Nr. 161.

Gillette
KNOWN THE WORLD OVER
NO NO
STROPPING-HONING
2

Towary: surowe i częściowo obrobione metale nieszlachetne, wyroby nożownicze, mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, noże do strugów do golenia, brzytwy, brzeszczoty do noży, z imitacji srebra, bronzu angielskiego, mosiądzu, drzewa, kości, rogu, skorupy żółwia, kości słoniowej, masy perłowej, celuloidu i skóry; maszyny i narzędzia do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, sprzęty toaletowe mianowicie pendzle, mydła i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, mydła toaletowe, kremy i lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów, kremy do pielęgnowania skóry.

Nr. 162.

Gillette-Verschraubung

Towary: wyroby nożownicze, mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, maszyny i narzędzia do wyrobu aparatów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, sprzęty toaletowe, mianowicie pendzle, mydła i miseczki do golenia, trzymadła do pędzli, mydła toaletowe, kremy i lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów, kremy do pielęgnowania skóry, puzderka, pudełka, kartony, papier do owijania, pudełka drewniane i blaszane.

Nr. 163.

Gillette

Towary: surowe i częściowo obrobione metale nieszlachetne, wyroby nożownicze (z wyłączeniem pilników i tarników), mianowicie aparaty do golenia, strugi do zarostu, brzytwy, brzeszczoty do noży, z imitacji srebra, bronzu angielskiego, mosiądzu, drzewa, kości, rogu, skorupy żółwia, kości słoniowej, masy perłowej, celuloidu (z wyłączeniem pilników i tarników), skóry; maszyny do wyrobu apara-

tów do golenia, strugów do zarostu, brzytw, brzeszczotów do noży, pendzle i miseczki do golenia, trzymadła do pendzli, lustra do golenia, grzebienie i szczotki do zarostu i włosów, przepaski do wąsów.

Nr. 164.

Nr. Rej. 165. 16.IV. 1924. **Pierw.** 1.II. 1919. **Fa. Fagus - Werk, Karl Benscheidt, Alfeld a. L.** (Niemcy). Przedsiębiorstwo eksportowe i importowe dla fabrykacji maszyn i artykułów potrzebnych dla fabryk obuwia i obrabiania skóry. **Towary**: kopyta do obuwia, bloki do butów, prawidła do wypełniania, formy do butów, kopyta do rozciągania i rozbijania, noże wyciskowe, kloce do wyciskania, młotki wyciskowe, noże wszelkiego rodzaju, maszyny do wyrabiania i strugania prawideł i kopyt, tłoczarki i prasy tłoczące.

FAGUS.

Nr. Rej. 166—172. 16.IV. 1924. **Pierw.** 1.II. 1919. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne, Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary**: środki lecznicze.

Nr. 166. CONTRAL. Nr. 167. FAVOL.

Nr. 168. TOLUSAN.

Towary: środki przeczyszczające.

Nr. 169. PURGENAL.

Towary: środki lecznicze.

Nr. 170. USUSAN. Nr. 171. LANOFORM.

Nr. 172. CYSTOSAN.

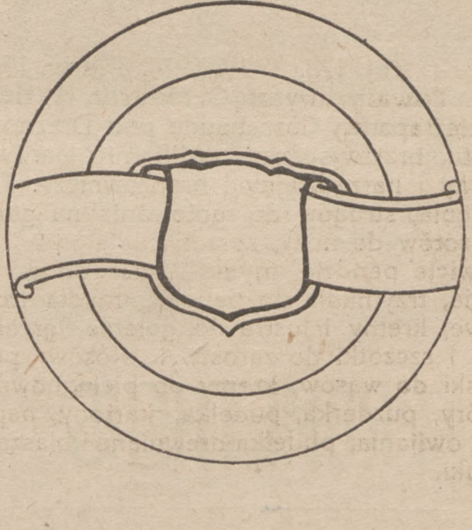
Nr. Rej. 173. 16.IV. 1924. **Pierw.** 2.VIII. 1918. **Fa. Apteka i laboratorjum chemiczno-farmaceutyczne Jana Gessnera i Ski w Warszawie. Towary**: środki lecznicze, opatrunkowe, chirurgiczne, kosmetyczne i perfumeryjne.

„INJ. TRIPLEX I, II, III. GESSNERI".

Nr. Rej. 174. 17.IV. 1924. **Pierw.** 6.II. 1919. **Rachmil Szlosbajtel.** Warszawa. Fabryka cukrów i irysów. **Towary**: wyroby cukiernicze.

APOLLO.

Nr. Rej. 175. 17.IV. 1924. **Pierw.** 15.II. 1919. **Stanisław Fiszer.** Warszawa. Fabryka przetworów chemicznych. **Towary**: pasta do obuwia.

Nr. Rej. 176—177. 17.IV. 1924. **Pierw.** 17.II. 1919. **Fa. Eisenwerk G. Meurer, Aktiengesellschaft.** Cossebaude pod Droznem. Fabryka żelaza. **Towary**: prasy do owoców.

№ 176

Tutti-Frutti-Minima

Towary: maszyny do użytku domowego, mianowicie: maszyny do krajania chleba, mięsa i jarzyn, do czyszczenia noży i do tarcia, prasy do owoców.

№ 177

Tutti-Frutti

GMD

Nr. Rej. 178. 17.IV. 1924. **Pierw.** 17.II. 1919. **Fa. Eisenwerk G. Meurer, Aktiengesellschaft.** Cossebaude pod Dreznem. Odlewnia artystyczna, szlifiernia parowa, zakład galwanizacyjny i bronzowniczy. **Towary**: przyrządy do gotowania na gazie i części tychże.

PROMETHEUS

Nr. Rej. 179—180. 17.IV. 1924. **Pierw.** 21.II. 1919. **Fa. H. P. Kuhlmann Söhne.** Schlebusch, Kr. Solingen (Niemcy). Fabrykacja i sprzedaż wyrobów żelaznych i stalowych. **Towary**: kosy, sierpy i noże do słomy.

№ 179

№ 180

„Kosciuszko"

Nr. Rej. 181. 17.IV. 1924. **Pierw.** 24-II. 1919. **Fa. Tow. Akc. Fr. Karpiński.** Warszawa. Apteczny Dom Handlowy. **Towary**: wody mineralne.

Nr. Rej. 182—183. 17.IV. 1924. **Pierw.** 25.V. 1918. (Konw. Zw. Austrja). **Fa. „Phönix" Flugzeugwerke Aktiengesellschaft.** Wie-

№ 182

deń. Fabryka samolotów, motorów i ich części. **Towary**: samoloty, ich części składowe i przynależności, z wyłączeniem towarów żelaznych i stalowych oraz gumowych i azbestowych każdego rodzaju, narty.

№ 183.

„PHÖNIX"

Nr. Rej. 184. 19.IV. 1924. **Pierw.** 25.V. 1918. (Konw. Zw. Austrja). **Fa. „Phönix" Flugzeugwerke Aktiengesellschaft.** Wiedeń. Fabryka samolotów, motorów i ich części. **Towary**: samoloty.

PHÖBUS

Nr. Rej. 185. 19.IV. 1924. **Pierw.** 27-II. 1919. **Fa. Tow. Akc. Fr. Karpiński.** Warszawa. Apteczny Dom Handlowy. **Towary**: środki lecznicze.

Nr. Rej. 186. 19.IV. 1924. **Pierw.** 3.VI. 1918. **Fa. B. Kasprowicz.** Gniezno. Fabrykacja i sprzedaż likierów, win, wódek

i wszelkiego rodzaju spirytualji. **Towary:** likiery, wina i inne spirytualja.

Nr. Rej. 187. 19.IV. 1924. **Pierw.** 22.III. 1919. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna.** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary:** środki lecznicze.

GARGAROL.

Nr. Rej. 188. 19.IV. 1924. **Pierw.** 5.III. 1918. **Fa. N. Fejngold i B. Zając.** Kielce. Fabryka wyrobów kosmetycznych i chemicznych. **Towary:** mydło.

SPEIK.

Nr. Rej. 189. 19.IV. 1924. **Pierw.** 6.III. 1919. **Mejer Safro.** Warszawa. Fabryka wyrobów cukierniczych. **Towary:** irysy, cukierki, czekolada, marmelada, herbatniki, kakao i wyroby cukiernicze.

Nr. Rej. 190. 19.IV. 1924. **Pierw.** 8.III. 1919. **Fa. Fabryka świec i przetworów technochemicznych „Ursus" Spółka z ogr. odp.** Warszawa. **Towary:** pasty, glazury i środki do czyszczenia obuwia i skóry, środki do czyszczenia metali, mebli, podłóg i szkła.

Nr. Rej. 191. 19.IV. 1924. **Pierw.** 13.III. 1919. **Fa. Fabryka czekolady i cukierków „Sfinks", Wł. Fiszel Szpiro.** Warszawa. **Towary:** czekolada i cukierki.

№ 189.

Nr. Rej. 192. 19.IV. 1924. **Pierw.** 17.III. 1919. **Leon vel Leib Lewin.** Warszawa. Fabryka przetworów techno-chemicznych. **Towary**: pasta do obuwia, skóry, środki do czyszczenia metali, szkła, drzewa, podłóg i marmuru.

Nr. Rej. 193. 19.IV. 1924. **Pierw.** 22.III. 1919. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Sp. Akc.** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary**: środki lecznicze.

CORYZIN.

Nr. Rej. 194—197. 19.IV. 1924. **Pierw.** 24.III 1919. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Sp. Akc.** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary**: środki kosmetyczne.

№ 194

FLOROZON.

Towary: środki lecznicze.

№ 195. № 196.

KORNOL. RIENOL.

№ 197.

PEDICULIN SPIESS.

Nr. Rej. 198—200. 19.IV. 1924. **Pierw.** 26.III. 1919. **Fa. Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Sp. Akc.** Warszawa. Fabrykacja, kupno i sprzedaż chemikalji, środków leczniczych i wszelkich towarów aptecznych. **Towary**: środki kosmetyczne.

№ 198.

SILVANOL SPIESS.

Towary: klej do wyrobów gumowych.

№ 199.

COLLAGEN SPIESS.

Towary: środek do czyszczenia metali.

№ 200.

DELTA SPIESS.